

KMM10521.

சுவமயம்

SAW. GANESAN
KARAIKUDI. S. I. R.

ம் ரு கே ந்த் ர

ச வ் ய ர க் ய ர ந ம்

808

இஃது

ம—ா—ா—பூ

மயிலை - அழகப்ப முதலியார் அவர்களால்

சென்னை

சிந்தாதிரிப்பேட்டை

சிவஞானபோத அச்சி யந்தர்சுலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

காரைக்காலம் என்னும் சுதந்தரம் பெறப்பட்டது.

அஷ்டமூல மாசின்

1000000000

1000000000

202

1000000000

1000000000

1000000000

.

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

1000000000

உ
சிவமயம்.

ம்ருகேந்திரோத்பத்தி.

க—மிருகேந்தரம் என்பது சிம்ஹரூபமாய் நின்
றுணர்த்தியதோர் உபாகமம். (மிருகேந்தரம்—சிம்
ஹம்.)

உ—இது சைவமூலாகம மிருபத்தெட்டினுள் கா
மிகத்தின்* வழியாய்ச் சிவபேதமான ப்ரணவர் பரம்
பரையி லுபதேசிக்கப்பெற்ற நரசிம்ம மூர்த்தியால்
இந்திரனுக் குபதேசிக்கப்பட்டது.

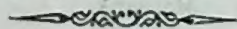
ங—ம்ருகரூபமாயிருந்து இந்திரனுக் குபதேசித்
ததெனினுமாம்.

ச—இதனைப் பதரிகா ஸ்ரமவாசிகள் பரத்வாஜ
ருஷியை முன்னிட்டுத் தேவேந்திரனை ப்ரஸ்னை செய்
வித்து அவரால் உத்தரமளிக்கப்பெற்றதோர் சிவஞான
போதமாய்ப் பின் அவர்களின் சந்தான பரம்பரையா
யதுக் காட்டித்து வந்தனர். (பதரி-இஸந்தை.)

ரு—இதில் முதலாவது ஞானபாதம், இரண்டா
வது க்ரியாபாதம், மூன்றாவது யோகபாதம், நான்கா
வது சரியாபாதமாகக் கூறப்பட்டது. (இவ்வாறுரைப்
பது சைவாகமமுணர்ந்தோர் சாம்பரதாயமாக அவ்வவ்
வாகமங்களிற் கண்டுணர்க.)

* காமிகம் கக—ஙங பக்கங்களிற் காண்க.

இந்நூலின் பயன் முதலியன.

சு—அம் ம்ருகேந்தரத்துள் முதலாவது (வித்யா பாதம்) ஞானபாதம், உபோத்காதத்தை யுள்ளிட்டுப் பதின்மூன்று ப்ரகரண மடங்கியுள்ளது. காமிகா கமத்தி லாங்காங்கு விவகரித்திருக்கும் ஞானர்த்தங்களைத் தோகுத்துக் கூறியுள்ளது. ஏனைய ஞான நூல்களுக்குக் கெடுத்தாக்காட்டும் ப்ரமாண நூல்.

எ—இந்நூலிற்குச் சமஸ்கிருதவ்ருத்தியுரையியற்றியவர் சங்கரகண்டர் பௌத்திரர், பட்டவித்யாகண்டர் புத்ரர், பட்ட நாராயணகண்டரென்னும் பெயருடையவர். இவர் இந்நூற்கன்றி யேனைய சிவாகமங்களிற் சிவவற்றிற்கு முரையியற்றி யிருக்கின்றனர்.

அ—இந்நூல்பேய் என்ற அரிய பெரிய விவருரை வடநூற் ப்ரின்னோர்க்கன்றித் தமிழ்ப்ப ஷா வல்லவர்களிற் சைவ சமயாசாரம் பூண்டொழுக்குவார்க்கும் பயன்படுமாறு தமிழ் மொழிபெயர்ப் பச்சிடப்பட்டது. இந்நூலின் கருத்தே அருணந்தி சிவாசாரியர் ரௌரவாகம சிவஞானபோத சூத்திரத்திற்கு ஏது திருஷ்டாந்தமாக வெடுத்தாக்காட்டிச் சிவஞானசித்தியிலமைத்திருப்பதை உரையாசிரியர் சிவாக்ரயோகிகள் முதலியோர் ஆங்காங்கு குறிப்பித்திருப்பதையும் சிவஞான

யோகிகள் சிவஞானபோத த்ரவிட பால்யத்திற் குறிப்
பித்திருப்பதையும் வாசித்துங் கேட்டிந் தெளிக.

க—இவ்வியந்த்ரசாலை மேற்கொண்ட சிவஞான
போதத்தை மிக் கவாவினோர்க்கு அச்சிவஞான மேலு
மேலு மபிவிருத்தியாம்பொருட்டு இதுபோன்ற நூல்
களை அச்சிட்டு வருகின்றேன். இதனைப் பெற்று வாசிப்
பேர் மேலு மேலு மஞ்ஞான வழிப்படாது மேய்ஞ்
ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கச் செய்தலே யாமடையும்
பெரும்பயன். ஆதலால் அன்பர்கள் யாவரும் நன்கு
பயின்று அன்புமிசுந்து சிவஞானம் பெற்று வாழ்தல்
வேண்டும். சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

இங்ஙனம் :

கொ - ஷண்முகசுந்தர முதலியார்.

உ

சிவமயம்.

ப்ரதியுபகரித்தோர்.

ஸ்ரீமத் வடலூர் பார்வதிபுரம்
சபாபதி சிவாசாரியர் அவர்கள்.

திருவொற்றியூர்

சுப்ராய தேசிகர் அவர்கள்.

சிவபத நீழலுற்றுச் சைவகுல தீபக்களாய் வாழ்க! வாழ்க!!

உ

சிவமயம்.

ம்ருகேந்தரம் வித்யாபாத விஷய தீபிகை.

பக்கம் ஸ்லோகம்

க—உபோத்தாத ப்ரகரணம்:—

இதில் இந்நூல் தோற்றிய
முறைமை கூறுகின்றது.

க உ.ச

உ-பரமோக்ஷநிராஸ ப்ரகரணம்:—

இதில் முதல் ஸ்லோகத்தா
ற் பதிலக்ஷணமாய்ப்பித்து
அதனை ஸோகாயதாதி மத
ப்ராஸ்னோத்தரங்களாற் றெ
ளிவுறக் கூறுகின்றது.

கக உ.எற

உ-பதிலக்ஷணப் பரீக்ஷா ப்ரகரணம்:-

இதற் சத்து அசத்தின் வி
சாரணையாற் பதிப்பொரு
ளைத் தெளிவித்து அப்பதி
ப்பொருள் பஞ்சப்ரம்மஷ
டங்க சொரூப மயமாயிரு
ப்பதெனக்கூறுகின்றது.

உ.எ ச.தற

ச-பதிஸ்வரூப ப்ரகரணம்:—

இதில் விஞ்ஞான மய ஸ்வ
ரூபங்களான சிவ சத்திபே

தங்களை யதிஷ்டித் தியற்று
ம் பதிஸ்வரூப சாமர்த்யங்
களைக் கூறுகின்றது.

௩௪ கதி

௫-பஞ்சக்ருத்ய ப்ரகரணம்:—

இதில் இரண்டாம் ப்ரகரண
முதற்குத்திரத்திற் கூறிய
சர்வகர்த்தாவின் பஞ்சக்
ருத்ய சாமர்த்யத்தைக்
கூறுகின்றது.

௪0 கசுற

௬-பசுஸக்ஷண ப்ரகரணம்:—

இதில் ஆன்மாவின் சேதன
சேதன ரூபங்களைக்
கூறுகின்றது.

௪௮ எற

௭-பாசஸக்ஷண ப்ரகரணம்:—

இதில் மாயையின் பஞ்ச
மலக் கோத்துகளின் தன்
மை கூறுகின்றது.

௫௩ உக

௮-கன்மவிசார ப்ரகரணம்:—

இதில் இந்திரியாதி ஏது
வால் விளையும் கன்ம ஸக்ஷ
ணம் கூறுகின்றது.

௬௩ கூ

௯-மாயா ப்ரகரணம்:—

இதில் மாயையின் நிலைமை
கூறுகின்றது.

௬௬ உக௮

க0-கலாதி ப்ரகாணம்:—

இதற் கலை வித்யை முத
லியவற்றின் ஸ்வரூபங் கூ
றுகின்றது.

எ ௬

௩0

க௧-ப்ரத்யய ப்ரகாணம்:—

இகிலநான்கு ப்ரத்யயவர்க்
கங்களையும் அகன்பிரிவான
முக்குண ஸ்வரூபத்தையும்
ப்ராணாதி வாயுக்களின்
றன்மையும் கூறுகின்றது.

அ ௮

௨௭

க௨-இந்திரியாதி ப்ரகாணம்:—

இதில் இந்திரிய வுத்பத்தி
யும் ஐதஜஸாதி ஆங்கா ரத
தன்மையும் ஆகாசாதி
பஞ்ச பூதத்தன்மையும்
கூறுகின்றது.

க00

௩௩௨

க௩-அத்வ ப்ரகாணம்:—

இதற் பஞ்ச பூதத்தாலா
கிய புவனாத்வாவின் வீவா
ங்களும் அதில் வசிக்கும்
ருத்ராதி தேவதைகளின்
றன்மைகளும் கூறுகின்றது.

க௧௪

௧௧௧௨

ஆ வித்யாபாத படலம் ௧௩இ ஸ்லோகம் ௪௪௩௨.

சிவமயம்.

ஸ்ரீமத் காமிகாகமோபபேத

ம் ரு கே ந்த் ர

ச வ் ய ர க் ய ர ந ம்

க—வது, உபோத்காத ப்ரகரணம்,

உதா 3 ஹெஸுராஹுராமு:

ஸ்ரீ - வரதேஸம் நமஸுத ஹாஜிபேஷி.

தத: | ஹா ஹிஹு ராயாதம் ஜோதம்

ஸுணுத ஸுவுதா: ||

க

(இதன்பொருள்)

சதாசார சம்பன்னாளான மஹாருஷிகளே! நீங்கள்
பாமேஸ்வரரை நமஸ்கரித்துப் பிறகு பரத்வாஜ
மஹாருஷியை நமஸ்கரித்து சர்வ பாபங்களையும் ஹரிக்
கச்செய்யும் பரமசிவத்தில் நின்றும் இந்திராதி வழித்
தாய், வந்து தெரிவிக்கும் இந்த ஞானஸாஸ்திரத்தைக்
கேளுங்கள் - என்பது.

(க)

நாராயணாஸுதே வுணெ ஹாஜா
ஜாஹ்யா ஜிஜா: | தெவா ஸிவம் வுதி
ஷாவூ தஷெகா ஹிதிராநஸா: || உ

பரிசுத்தமாகிய பத்ரிகாசிரமத்தில் பரத்வாஜர் முதலாகிய மஹாருஷிகள் லோக பாண லிங்காதி ஆகாரத்தில் பரமசிவனை பிரதிஷ்டைசெய்து அவரிடத்திலேயே யேகாக்ரமான சித்தமுள்ளவராய்த் தபசு செய்து கொண்டிருந்தார்கள். எ - து. (உ)

சுயதாநு ஸ்ராவிகாநு சிவா கதாலிதி
உஸாயிவஃ | கதாஸூரி வஃமெஜெ ஸ
யா தாவஸவெஷஸு || ௩

பின்பொருகாலத்தில் அந்த மஹாருஷிகள் ஆகமத்தில் மிகவும் சிரத்தை யுள்ளவர்களென் றறிந்து, தேவேந்திரன் தான் ருஷிவேஷங்கொண்டு அவர்க ளாசிரமத்திற்கு வந்தார். எ - து. (௩)

ததஸூ வகுஜிதஃ வுஷா தாஸூஸ
வூ நநாபிபம் | வெவாவ வொடிநாய
பூஃ சிரிபூம் தாதுவதூதெ || ௪

பின்பு இந்திரன் அம் மஹாருஷிகளாற் பூஜிக்கப் பட்டவராய் அவர்களைக் குசலப் பிரஸாநம் செய்து விதி விதிமைய தர்மத்தை ஏனதுஷ்டிக்கவில்லை யென்று கேட்டனர். விதிவிதிதம் பாகாதிகள். எ - து. (௪)

தஉளவூதநு யாயபூ ஸோடிநா வி
ஹிதொபூதெ | ஷெவதா நாயநொவா
ப ஸவஸா ஹிஷுலிஷயெ | ௫

அம்மகருஷிகள், மகருஷியே! நான்கள் தபசிகளால் அபிஷ்டசித்தியின் பொருட்டுச் செய்யும் இஷ்ட தேவதையாகிய பாமேஸ்வர ஆராதன ரூபமான இத்தருமம் விதிவிகித தர்மமேயென்று சொன்னார்கள். எ - து.

ருஷிவேஷம் கொண்டபடியால் இந்திரனே மஹருஷியேயென் றழைத்தது. (௫)

வெஷேஷி ஸம்ஹிதாரளஜீ வாஹுர
ரஹு ஸுஷேஷதா | ஸாஹிஷு காரண
வ்ருஷிநி விஹித: காவிகோவிபி: | ௬

பின்னும் ருக்கு யஜுஸு ளாமம் அதர்வணமெனும் நான்கு வேதங்களிலும் ருத்ரனேயே முக்ய தேவதையாக விதித்திருக்கின்றது. கற்பத்திலும் ருத்ரதேவதா சாந்திர்த்யத்தின் பொருட்டு விதி விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எ - து. (௬)

உத்யுகெவீவரஹாவம் ஜிஜ்ஞாஸு:
வ்ருஹஸநிபுமூ: | தாநாஹிஷுரஜா
கஹ ஸுஷேஷதா | ௭

இவ்வாறு அவர்கள் கூறியபோதிலும் அவர்களின் மனோபாவத்தை அறிய விரும்பிய தேவேந்திரன் நகைத்துச் சொல்லுகின்றார். உங்கட் குண்டாகிய சிங்கார்ச்சனாதி சிவபூஜையை விதிக்கும் ஞானசாஸ்திரமானது பொய்யா யிருக்கின்றது, ஏனெனில்? அதையுண்டாக்கின தேவதையென்பது சப்தத்தைவிட வேறில்லாதபடியால். எ - து. (௭)

ஈஸ்வர மூர்த்தியானது, கன்மத்தினுற் பலவித சுகதுக்க
மாண நமது மூர்த்திகளைப்போ லொருபோது மாக
மாட்டா தாகையால் இது திருஷ்டாந்தமாகாது. எ - து.

சுபாஸ்வம் வபெந்யாயஸ்வகூபா ழி
ஓஸ்வவகி । நாடிதெ வபுஸ்வொம்
ஸ்வஸ்வொ நராஜதெ ॥ கக

அல்லது இவ்விர்திராதி சப்தத்திற்குப் பொரு
ளாக வேறொரு தேவதை யிவ்வையென்னும் நியாயம்
கட சந்திர தி சப்தங்கட்கும் வருமாகையால் கட என்
னும் சப்தம் ஜலத்தைக் கொண்டுவரமாட்டுமோ சந்திர
என்னும் சப்தம் பிரகாசிக்க மாட்டுமோ. எ - து. (கக)

உகிவாஹநு ஷுமெண ஹரஸாலா
வஹவிபுதாதி । ஸாஸ்ருமடிவ வாவஸா
நீக்ஷுஸீதொ ஹவகிநி ॥ கஉ

இவ்வாறு விவாதப் பிரஸ்தாபத்தால் ஈஸ்வரப்
பிரசம்ஸையிலே மிகச் சந்தோஷ முள்ளவர்களாய் ஆந்
ந்த பாஷ்பத்தினுற் கண்டஸ்தம்பித வாக்குள்ள அந்த
ருஷிகளைப் பார்த்துத் தேவேந்திரன் ப்ரீதி யடைந்
தான். எ - து. (கஉ)

ஸுரபிவம்ஓஸுபாஸிஸ வஜீ டெவ
ஸ்வகூபுதாதி । தரூணா ழித்யஸங்காஸ
ஸுரபிஸாநம் ரோஷுமெண ॥ கக

பின் இந்திரன் வஜ்ராயுதபாணியாய் தேவசமுக்ஷக்
கனிஞஸ் ஸ்தோத்ராஞ் செய்யப்பட்டு இளஞ்சூரியனுக்
கொப்பாய்ப் பிரகாசமுள்ள தனது ரூபத்தைக் காண்
பித்தான். எ - து. (க௭)

தெததே^௩யி^௩ய^௩பு^௩ஜு^௩அ^௩பு^௩ஸா^௩கி^௩பு^௩ஸா^௩
ஸூ^௩வ^௩ஸூ^௩தா^௩ : | ஸோ^௩ஸு^௩வீ^௩டி^௩ய^௩தா^௩
கா^௩ரோ^௩ஜ^௩ம^௩தூ^௩பு^௩வ^௩ரோ^௩கி^௩ய^௩ : || க௮

அம்மஹருஷிகளந்த இந்திரனை நமஸ்கரித்து ருக்கு
பஜுஸ் சாம வேதங்களினாலே ஸ்தோத்ராஞ் செய்தார்
கள். இந்திரன் ருஷிகளைப் பார்த்து உலகத்தி லுயர்ந்த
வார்த்தையைக் கேட்டுக் கொள்ளுங்களென்று கூறி
வார். எ - து. (க௮)

தெவலி^௩ரோ^௩ஸி^௩வ^௩ஜு^௩தா^௩ஸூ^௩ரு^௩ய^௩தா^௩
கி^௩கி^௩ஸோ^௩ஸு^௩வீ^௩கி^௩ | கி^௩வ்^௩தே^௩கொ^௩ஸூ^௩கி^௩பு^௩
ஷா^௩கி^௩வி^௩ஸ^௩ஸு^௩தா^௩பு^௩ஸூ^௩த^௩ : || க௯

அவர்கள் சிவஞான சாஸ்திரத்தை வரித்துக்
கொண்டார்கள். பாவரும் கேளுங்கள், ஆனால் யாவர்க்
கும் சமாதானப்பட்டவராயொருவர் பிரச்சனை
செய்ய வேண்டிமென்றார். எ - து. (க௯)

சு^௩பு^௩தெ^௩ஷா^௩ம்^௩ஹ^௩வா^௩கி^௩ஜா^௩வ^௩ம^௩வ^௩ந^௩மு^௩
ணீ^௩ர^௩பு^௩கி^௩ | வா^௩ழி^௩பு^௩ம^௩ஷ^௩ : வ^௩பு^௩பு^௩ந^௩மு^௩
ப^௩த^௩ஸூ^௩ர^௩வ^௩கி^௩த^௩ : || க௯

க—வது, உபோத்காத பாகாணம் ௭

பின்பு அவர்கட்குத் தலைவராய் பண்டிதராய்
வாசாலகராயிருக்கின்ற பாத்வாஜ மகாருபி இந்திரனை
நியாயமாக பிரஸ்னை செய்கிறார். எ - து. (கௌ)

கய ஸ்வேஸுராநெத டாம.கஜ்ஞாநஃ
தஸ்ய | கிணு வெதலி ஸஸ்ஸாவ்ய கிஸ்ய
ஸே மமவாசித்ய || கௌ

நிஷ்கள சிவனிடத்திலிருந்து உத்தமமான விர்தக்
ஞானசாத்திர மெவ்விதமாக வெளிப்பட்டது. அந்த பக
வானின்த யென்ன நினைத்துச் செய்தார். எ - து. (கௌ)

ஸுபுஷ்டிகாவெ ஸ்வேஸுராநஃ வுருஷா
கய ஸுபுஷ்டிகாவெ ஸுபுஷ்டிகாவெ
ஸுபுஷ்டிகாவெ கிணுத்ய || கௌ

சிருஷ்டியாரம்ப காலத்திலே பரமேஸ்வரன்
போகமோக்ஷ ரூப புருஷார்த்த சித்தியின் பொருட்டு
முன்னம் நாதரூபமாய் நின்மலமாகவும் பின்பு சதா
சிவரூபத்தால் ஊர்தவ கிழக்கு தெற்கு மேற்கு
வடக்கு முகங்கள் வழியாக ஐந்து மார்க்கத்தால் பிர
காச ரூபமாகவு மதைச் செய்கிறார். எ - து. (கௌ)

தகதி வாஸகவ்யாத் வாஸுராநவ்யுள ஸ்வே
ஸ்ஸுராநு | ஸுபுஷ்டிகாவெ ஸுபுஷ்டிகாவெ
தாநு ஸ்வே ஸுபுஷ்டிகாவெ கிணுத்ய || கௌ

பின்னும் மந்திரே த்தாரத்திற் சொல்லப்போகிற
ஞானமத்யத்தி லிருக்கின்ற மந்திர கணத்திற்குப்
பொருளாகிய அஷ்டவித்யேஸ்வரர்களையும் சுத்த மார்
கத்தில் ஏழு கோடி மகா மந்திரங்களையும் பரமேஸ்வரன்
செய்கிறார். எ - து. (௧௯)

கஷ்டாடிஸா யிகணாநய ஹதகோயாயிகா
ரிணாடி 3 ஹேஸாராணா 8-௮ ஷடாய ஹி
தெஸோட 8 தெஜஸாடி || ௨௦

பின்னும் மாயை ஸதிகாரமுள்ள மேலான சுத்த
மார்க்கத்தி லிருக்கும் வித்யேஸ்வரர்களுக்குச் சரியான
தேவசுள்ள மண்டலேஸ்வரர்களுேதாதாதிகள் ஸ்ரீ கண்ட
வீரபத்ரரென்னும் நூற்றுப் பதினெட்டு மந்திரேஸ்
வர்களையு முண்டாக்குகிறார். எ - து. (௨௦)

தேஷு வுகஸஹவா நிஷம் பொ
மேஷு ஸிஷபெ 1 ஸகாஸபத்யதொ
நேஷு பொதுஸுஸுபவபத்யதெ ||

அந்த மந்திரமகேஸ்வர மந்திரேஸ்வரர்களிடத்தில்
அபிவிருத்தராய் பரிபக்குவமலர்களாய் சிரேயஸை
யடைய விரும்பினவர்கட்கு போக மோக்யத்தின்
பொருட்டு இந்தக்ஞானசாஸ்த்திரத்தையும் அபரிபக்
குவமாங்களான பசுக்களுக்குத் தருந்த காரணாதி பசு
சாஸ்த்திரத்தையுஞ் செய்கிறார். எ - து. (௨௧)

க—வது, உபோத்காத ப்ரகரணம் .சு

ஸிவொஹீண-ஃ திஹீஜூநம் ஸேநு ஸேநு
ஸுரொஸுரெஃ । காஹீகவாஸு காஹிகெகி
வ் தீதம் வஹுலிஸுரஃ ॥ ௨௨

முன்சொன்னவழியே பரமசிவனிடத்திருந்து
வந்ததாயும் .தேவி சுப்ரமணியர் முதலானவர்கட்கு
அநேக பேதமாக வுபதேசிக்கப்பட்டும் சர்வ கர்மங்களை
யுங் கொடுக்கிறபடியால் காரிகமென்று சொல்லப்பட்ட
மயிருக்கிற இந்தக் ஞானராஸ்திரம் அனந்தாதி அஷ்
டவிதீ ॥ ஸ்வரர்களுளே பிரகாசமாக வுபதேசிக்கப் பட்
டது. எ - து. (௨௨)

கெஹொவ மத்யுஹீஜோகி ஜாவா
ஸுரஹுஃ । ஹாவாஸாவிஹீஜோ
ஸஹெஸு மஹஸுஹீஜோஃ ॥ ௨௩

நேத்ராக்ரியால் மன்மதனை யெரித்த உமாபதி
தேவர் அந்த அனந்தாதிகளிடத்தில் இதை யுபதேசம்
பெற்றுக்கொண்டு பதினொராயிரங் கிரந்தமாகச்
சுருத்தியெனக் குபதேசித்தார். எ - து. (௨௩)

ததூரவி விஸுரஹீகவா ஸுஹெஹு
ஸுரஹுஃ வாவஹெஃ । வஹுஹீர
கூஹீஜூநம் தஹுஹெஹு ரொவஹுயஸா ॥

அதிலும் நான் அர்த்தவாத விஸ்தாரத்தைச் சாராம்
சம் விடாமற் சுருக்கமாக சொற்களாலே பெரும்பாலும்
மவர்களின் சொற்படியே சிலது என்கொல்லையும்
கலந்து இந்தக்ஞானசாஸ்திரத்தைச் சந்தேகமற உங்
கட்குச் சொல்லுகிறேன் என்று இந்திரன் சொன்
னதை ஆரீதமுனி சொல்லுகிறார். எ - து. (உச)

முதலாவது, உ.போத்காதப் பிரகாசம்.

மு த் தி த் து.

உ

சிவமயம்.

2 - உது பரமோகூத நிராஸப்ரகாணம்.

பதிலகூணம்.

ஊபாநாடி ஶோபெத ஸுவ-கூஜ ஸ
வ-விவிவ: | வ-டுவ-வூ-தூ-வி-த-வூ-
ணா: வாஸஜாவ ஶெவாஹதி || க

ஸ்வபாவ நின்மலனாய் சர்வகர்த்தாவாய் சர்வக்
ருனயிருக்கிற பரமேஸ்வரன், அந் தியான மல கன்ம
மாயைகளினாலே சர்வஞ்ஞத்வ சர்வகர்த்தருத்வம் ம^{ம்} நி
யிருக்கின்ற விக்ஞானகல பிரளயாகல சகலரென்னும்
மூவிதமான அணுவிற்கும் பாசங்களின் கூட்டத்தைப்
போக்குகின்றார். எ - து. (க)

தி வடிவாய் னுத-வூ-ஶோ-த-ஶோ-
ஜ-ஶ-வ-தி: | ஸ-டு-தெ-ணெ-கெ-ந-ஸ-
ம-ஶ-ஶ-வூ-ஶ-ஶ-வூ-த-வூ-ந: || 2

லோகநாதனாய் ஶ்ரீகண்டபரமேஸ்வரர், பசு பதி
பாச மென்னு முன்று பதார்த்த முள்ளதாயும் வித்யா
சரியா கிரியா யோகமென்னு நான்கு பாதமுள்ளதாயு
மிருக்கிற விந்த வயர்ந்த சாஸ்த்திரத்தை, முன் ஒரு
ருத்ராத்நாலே சுருக்கிச்சொல்லி, பின்பு விஸ்தரித்துச்
சொல்லுகிறார். எ - து. (உ)

ஜமஜந ஸ்வித்யூஸ தீரொமாவ விஃ
தயஃ | கபுக்யம் ஸகாரகமலம் ஜெயதி
ஜெயதி தஜெவஹி || ௩

வர்வலோகர்களி னுற்பத்தியும் ஸ்திதியும் நாச
மும் மறைப்பும் அதுக்கமுமாயிய பஞ்சகிருத்யமும்
கருவிகளான சத்திகளே மும் பஸமாயிய போகமோக்ஷ
ங்க ளோடும்படிய விர்த பரமேஸ்வரன் றொழிஸயிரு
க்கின்றது. எ-து. (௩)

தேந ஸ்ஹாவஸிஜெந ஹிதவ்யம் ஜ
மககபுக்யா | ஸவ்யாக்யேஸிஜெந வஸ்யாஸ்யா
ஜெநாஜெநா தீஜெயதௌ கொவிவா || ௪

பசுக்கள் மலத்தினாலே தடுக்கப்பட்டக் ஞானகிரி
யை யுள்ளவர்களாயும் பாசங்கள் ஜடமாய் மிருப்பதா
ல், சர்வகர்த்தாவான பரமேஸ்வரன் றனக்கொருகார
ணமின்றி ஸ்வபாவசித்தரா யிருக்கவேண்டும். அவரு
க்குக் காரணமுண்டென்றால் அநவஸ்தையென்னுங்
குற்றம்வரும். அல்லது மேக்ஷம், ஏதுவன்றியே
யுண்டாகவேண்டும். ஏனெனில்! யாவருஞ் சமமாய்ப்
போனபடியால் யாவரும் முத்தராகவேண்டும். அல்
லது ஒருவருக்கும் முத்தியில்லாமற் போகவேண்டும்.
ஆகையால் ஸ்வபாவசித்தமாய் நித்பமாய்மேலானதாய்
நிம்மயமான சர்வக்ருத்வ சர்வகர்த்தருத்வ முள்ளவர்
பதியென்று பதிலகூணஞ் சொல்லப்பட்டது. எ-து.

இனி பசுலக்ஷணம்.

நெய்தகந்ரம் டுபுக்ரீபார புவ னைஹ்யூர்
தநீ ஸவபுடா | ஸவபுதஸ் யதெதா ரு
கூள ஸ்ர புவதெஸவபுதெதாருவடி || ௫
ஸஹ புவாஸரோநகூதஹிராஸம் ப்ர
தீயதெ | வஸஸ்ர நாவபுத வீயபுஸ்ய
லொகவணவாவிரோக்ஷணாசு || ௬

சைதன்யமென்பதுக் ஞான கீரியாஸுபமாயிருக்கி
ன்றது. அது ஆத்மாந்னிடத்தில் எப்போது மெங்கு
மிருக்கின்றது. மோக்யத்திலெங்கும் வியாபகபாகத்
தோற்றுகிறபடியால் இந்தச் சைதன்யம் சரீரதரும
மென்றும்; முத்தியிலுண்டாகிறதென்றும், தேகப் பிர
மாணமென்றும், சொல்லும் வாதிகளின் மதமெல்லாம்
பின்னால் தள்ளப்படப்போகிறது. ஆயினிந்தச் சைத
ன்யம் வியாபகமாயிருந்தபாதினும் தோற்றமெவ்ருப்
பதால் ஒன்றினாலே தடுக்கப்பட்டதாகத்தோற்றுமின்
றது. ஆகையாலந்தத் தடை விடுகிறவரையில் அப்ப
டித் தடைப்படாதக் ஞானக்கிரியாசக்தியுள்ள ஈஸ்வர
னுக்கு ஆன்மா வசப்பட்டிருக்கிறான். எ-து. (௫—௬)

இனி பாசலக்ஷணம்.

பூவபுதீஸஸவெகடுபோயா காயபுண

தூலியுய்ய | வாஸஜாலம் ஸோஸைநய
பூநாநெவகீகிபூதா: || ௪

ஆன்மாக்களின் சைதன்யத்தை ஆவரிக்கையால் ஆவரணமென்று சொல்லப்பட்ட ஆணவமஸம் ஆன்மாக்களை மறைத்து விஷயத்தைப் புதிக்கச் செய்யும். ஸ்வரணது திரோதானசத்தி பலத்தை விரும்பிச் செய்யப்படுகிறபடியால்கன்மமென்று சொல்லப்பட்ட சரீராரம்பமாய்ப் பிரவாகாநாதியான புண்யபாபரூபமான கன்மம், பிரளயத்திற் சகல ஜகத்தும் சத்திரூபமாகி யிதிஸடங்குகிறபடியால் மாவென்றும், சிருஷ்டியில் வியத்திரூபமாகி யிதிவிருந்து வெளிப்படுகிறபடியால் மாவென்றும் கூடி, மாயாஎன்றுசொல்லப்பட்ட தன்காரியமாகிய கலாதியோடு கூடிய மாயை ஆகிய இந்நா.க்கும் ஆன்மாக்களின் ஸ்வபாவசாமர்த்த்யத்தைத் தடுத்துக் கூட்டுகிறபடியால் பாசஜாலமென்று சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. இவைகளின் செய்கைகள் அவ்வவற்றிற் பேர்களாலேயேசொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விஸ்தாரம் பின்னாலே தெரிவிக்கப்படும். இது பாக பதார்த்த லக்ஷணம். ௪-து. (௪)

இனி, மூன்று பதார்த்தத்தையும்
கூட்டி முடிக்கின்றார்.

உதிவஸுத்யஸுஜாலுபூதீவா
உக்யுதஸுஸ்திதே: | உய்யுபொமகியா
வாநெவகீகியொமே கியாஸுதே ||

எவ்வித மீம்முன்று பதார்த்தமும் முதலாவது ஞானபாதத்திலிருக்கின்றது இதையே மற்றச் சரியை முதலான முன்று பாதத்திலும் பிரித்துக் கூட்டவே ண்டிமென்று பின்னாற் சொல்லப்போகிறது. எ - று.

பாதந்தோறும் பதியானவர் பாசத்தைப் போக்கிப் பசுக்களை யதுக்கிக்கிறாரென்றறித என்பதுகருத்து.

அதற்குப் பிரயோசனஞ் சொல்லுகிறார்.

விதியொமவமஹி ஹிதிரவ ஹிநுஷ
ஹிதஃ ! வராவரவீமாமெந ஹிதெ ஹிதெ
தெவமெகயா ||

இவ்வாறிதைப் பார்ப்பதற்குப் பயன் மோக்ஷமா கும். போகமும் ஆறுஷங்கிகமாகக் கிடைக்கும். அந்த போகமோக்ஷ மிரண்டும் பரம் அபரம் என்று சொல்ல பட்டு அந்தந்த புலனாகிகளுக்குத் தக்கபடி உயர்வும் தாழ்வுமுள்ளதாய் பல பேதப்படும். அது பின்னாற் சொல்லப்படும். எ - று.

ஆறுஷங்கிகமாவது நினையாமல் நேரிடுகிறது. (க)

இனி, மற்றச் சித்தாந்தங்களை விட இந்தச் சைவ சித்தாந்தத்திற்கு யாது விசேஷமென்று ருஷி கேட்கி றார்.

வெடாஹலாஹி ஹிதிரவ ஹிநுஷ
ஹிதஃ ! வராவரவீமாமெந ஹிதெ ஹிதெ
தெவமெகயா ||

உபநிஷத்து முதலான வேதாந்த சாஸ்திரங்களிலும் அறுபத்துநான்கு தந்திரமுதலான சாங்கிய மதங்களிலும் ஸத்து அஸத்து என்றுவாதிக்கிற ஆறுவிதமதங்களிலும் திரவியாகி பதார்த்தவாதிகளான கணுதாதி மதங்களிலும் சாதனத்தோடு முத்திசொல்லியிருக்க இச்சைவாகமத்தில் யாது விசேஷம்? (௧௧)

புணைது ஸவ்யாவெழிசுரா ஹஸு
டொவஸுஸம்முஹு: உவாயாஸுஹு
ஸவ்யவெவெ ஸவ்யுரிஷம் வரபு ॥ ௧௧

அவ் வேதாந்த சாஸ்திரங்களைச் செய்த இரண்ய கர்ப்ப கணுத பதஞ்சலி கபிலர் முதலானவர்க ளெல்லாம் சர்வஞ்ஞா ளல்லாதபடியால் தாழ்ந்தவர்க ளாகையால் தங்களறிவிற்கெட்டாத ஆகமத்திற் சொன்ன வஸ்து நிச்சய மவர்கட்குத் தெரியாதபடியால் அவர்கள் செய்த சாஸ்திரங்களில் வஸ்து நிச்சயமும் சாதனமும் பயனும் ஸ்பஷ்டமாயிருக்கமாட்டாது. இச்சைவ சாஸ்திரம் பசுபாசங்கட்கெட்டாத சர்வார்த்த விஷயக்ஞானக்கிரியா சத்தியுள்ள பரமஸ்வரனாற் செய்யப்பட்டபடியால் இதற் சொல்லிய சர்வ விஷயமும் மேலானதாயிருக்கும். எ-து. (௧௧)

ஆனால் மற்ற மதங்களில் அஸ்பஷ்டமாயிருப்ப தெப்படிமென்னில்; அதனை விரிக்கின்றார்.

உவது, பரமோக்ஷநிராஸ ப்ரகாணம் கள

வெடாநெவெஷகலவா.தா லிடிவி ஆகி
உகூழிதஃ । ஸுதெவெஷம் ஜிதவ-ஹெந
ஹநா.நாஸி கிஹந ॥ கஉ

பரமா ஸ்மா ஒருவனே சேதனசேதன ரூபமாகக்
காணப்பட்டிருக்கிறான், காணப்படும் ஸ்தாவர சங்கம
ரூபப் பிரபஞ்சம் யாவுமான்மாவே, பாமன், யிவேறொரு
வஸ்து கிடையாது, என்று வேதாந்திகள் சொல்லுகி
றார்கள், இது யுத்தமன்று. எ-து. (கஉ)

வ்ருத்தி ராதெவெததிஸுபஃ கிதி
வ்ருத்தி । சுயவ்ருணஹதிராதாப
யகம் வ்ருத்தி ॥ கங

இவ்வாறு சொல்வதை உபபத்தி யதுபபத்தி
யாலோசனைமின்றி யொப்புக்கொண்டா லொப்புக்
கொள்ளலாமேதவிர ஏது திருஷ்டாந்தங்கள் லேபதை
நிச்சயிக்க என்ன ப்ரமாணமிருக்கிறது. அல்லது, சப்த
ப்ரமாணமாகிய வேதமிருக்கிறதெனில்? அதுவும் ஆன்
மாவா னேறா? னேறானால் அசத்யமானபடியாற் ப்ர
மாணமாகாது. ஆன்மாவேயானால் தானே ப்ரமேபமு
மாக வேண்டுவாரும். எ-து. (கங)

அனாஸன்னவெனிஸ் ?

யதெத கஹஸம் தது வதவஷய

2விஹித்யு | சுமெ அதஹாநி ரொவஸ்யா
நிஷ்டோணகதாநய்யா ||
கச

எவ்விடத்தி லிந்தப்ரமாணம் பிரமேயமிரண்டி மி
ருக்கிறதோ அவ்விடத்தில் ப்ரமாதா ப்ரமிதியென்னு
ப்ரண்டிமவசிய மிருக்கவேண்டும். அவ்வாறுவரிஸென்
ளவேனின்; நீர் சொல்லிய அத்வைதஹானிவரும். இல்
ளாவிடல் ப்ரமாணமே இல்லாமற்போம். எ-து. (சச)

ப்ரமாதா அறிகிறவன், ப்ரமிதி-அறிவு, ப்ரமேய
ம் - அறியப்படும் விஷயம், ப்ரமாணம் - அறிவுக்குக்
கருவி.

ஹோமஸாஜ்யா விஜோக்யா உயளநெ
ஷ்டாவா தவாழிவி: |
கசஉ

மேலும் பவந்தமான பவங்கொடுக்க ப்ராணிகள்
தோறும் சனிக்கனியே ஏற்பட்ட புண்ணியபாவ கன்
மமென்பது வேறாத வில்லாமற் போனபடியால் எல்
லோர்க்கும் போகஞ் சரிபாக்கவேயிருக்கவேண்டும். கா
சனாமாய பரமான்மாவில் ஸரிப்பது மே. சூமென்னி
ல்? மறுபடி அங்கிருந் துதிக்கிறபடியால் மோகூதமே
யில்லாமற் போகவேண்டும் மோகூதமல்லாமற் போ
னால் அதற்குச் சாதகமான ஸ்வண மனநிதித்யாசன
ங்களும் விபர்த்தமாய்ப் போகவேண்டும். சேதனாசத
ன ரூபப் பரபஞ்சத்திற்குப் பரமாத்மாவையுபாதான
காரணமாகச்சொன்னாற் காரியங் காரணத்தின் ஸ்வபாவ

முள்ளதாயிருக்கு மென்னும் நியாயத்தாற் பாயான்
மாவும் சேதனசேதனரூபமாகவேண்டும். ஆனால் இரு
ளும் வெளிச்சமும்போற் சைதன்யமும் அசைதன்யமு
மோரிடத்தில் ஒருகாலத்தி லிருப்பது யுத்தமன்று.
இது முதலான பலவித தேஷமுண்டாகிறபடியால்
ஆன்ம த்வைத மொருபோதும் ஒவ்வாது. ஆகையால்
வேதாந்திமத நிராகரிக்கப்பட்டது. எ - து. காற

வேதாந்தி மதத்தை நிராகரித்துப் பின் சாங்கிய
மதத்தை நிராகரிக்கின்றார்.

ஸாங்ஷ ஜோகேஷி லியூகம் காயெபு
காரண வுஜிதஃ ! கரு

சாங்கியர் சொல்லிய ஞானமு மிதைப்போலவே
பொய்யென்றறிபவேண்டும். அவர்கள்மூஸ்பிரகிருதி
விகார மந்ததென்றும் மாபாகாரியமான கலையிலுண்
டான முக்குண ரூபமாய்க் காரியமாபிக்கிற பிரகிரு
தியை முதற்காரணமென்றும் சொல்லுகிறபடியான்கலை
முதலான தத்வங்கள் தனித்தனியே காணப்பட்ட பிர
யோசனமுள்ளதா யேற்பட்டிருக்கிறபடியால், அவை
கட்கெல்லாம் பரமகாரணமான மாயையை அவர்கள் நி
யவில்கலை. அவர்க ளொப்புக்கொண்ட பிரகிருதி சத்
துவ ரஜஸ் தமஸ் என்னு முக்குணந் தவிர வேறாக
வொன்றில்லாததா லதை யநேகமென்று சொல்ல
வேண்டும். எது ஜடமா யநேகமா யிருக்கிறதோ அது,

காரியமென்னும் நியாயத்தாற் காரியமாகிய பிரகிருதி
யைப் பாமகாரணமாக ஒருபொதுஞ்சொல்லுக்கூடாது.

சுகதபூலாவாஸி ஹோகூஸு ஸூத

ஐ 9 ஃ டிவலிவிதஃ ।

கசு9

பின்னும் போக்தாவான புருஷனைக் கர்த்தாவல்ல
வென்றும், அச்சதன்மமான பிரகிருதியை ஸ்வதந்திர
மென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியால், அவர்கள் மதம் சரி
யன்று. சைதன்ய மென்பதே ஞானக் கிரியா ஸ்வரூப
மாகையாற் செய்கை யில்லையென்றால் அறிவுநிர்வாமற்
போம்; ஆகையாற் போகமுங்கூடாது. ஜடமாகிய பிர
கிருதியும் சேதனப் பிரேரணமின்றி ஸ்வதந்திரமாக
வொருகாரியம் செய்யமாட்டாது. ஆகையா ஸ்வர்கள்
ஞானமு மெய்யன்று. (கரு9)

இனி, சதசத்தவாதி யென்னு மநேகாந்தவாதி
மதத்தை நிராகரிக்கின்றார்.

உஹஸவ வஜாஸுபுஸ்ய ஜீவஜீ

வாஸ்யஸூபாஸயஃ ஸாவரொ நிஜபுர

ஸௌவ ஸுபுஸ்ய வுஹாவலி । கசு9

அநேகாந்த வாதிகள் பதார்த்தமெழென் றொப்
புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உவையானை? சித்தன் முத்
தன் மத்தன் என்னு முன்றுபேதமுள்ள ஜீவபதார்த்
தம்-க. பிரகிருதியாதி பூதங்களாகிய அஜீவ பதார்த்

தம்-௨. சாஷுராதி இந்திரியங்களாகிய ஆசரய பதார்த்
தம்-௩. இந்திரியங்களை யடக்கிச் செய்துந் தவங்களாகிய
சம்வர என்னும் பதார்த்தம்-௪, அதுபலத்தாற் சீர்ண
மாகுஞ் சக்தியுள்ள கன்மமாகிய நிர்ஜா பதார்த்தம்-௫.
இருப்புக்கூடு தனக்குள் வைக்கப்பட்ட சுரைக்காயை
யெப்படித் தண்ணீர் லுழத்தவிடமோ அப்படி ப்போல்
மேகமுதலான எண் குணங்களும் தமக்குள் எகப்
பட்ட ஆன்மாவை சம்சாரத்தி லுழத்துகிறபடியால்
பந்தமென்று சொல்லப்பட்ட பதார்த்தம்-௬, அவ்
விருப்புக்கூடு விட்டமாதிரித்திற் சுரைக்காய் யெப்படி
உயரக்கினம்புகிறதோ அப்படி ப்போல் இந்தமோகாதி
குணங்களாகிய பந்தத்தை விட்டு ஆன்மா உயரக்கினம்
புனையாகிய மோக்ஷமென்னும் பதார்த்தம்-௭. இவ்வா
றேழுபதார்த்தஞ் சொல்லுகிறார்கள். (௧௬௭)

ஸுராஅடி மானீதா ஸெதெ ஸ
வெடுமெ காந்திக்ஷதஃ | ததெவ ஸ
ததெவாஸ ஷிதிகெந வரீபதெ || ௧௭௭

இந்த ஜீவாதி பதார்த்தங்கள் தேகாதி சம்பந்தத்
திற்கு முன்னுள்ளதோ இல்லாததோ என்னுங் கேள்
விக்கு, அவர்கள் மதம் சதசத் வாதமாகையால், ஒரு
நியமமாயுள்ளதென்றும் இல்லாததென்றும் சொல்
லக்கூடவில்லை. எது எவ்விடத்தி லெக்காஸத்தி லுள்ள
தோ அது அவ்விடத்தி லெக்காஸத்தி லில்லையென்று
எவன் ஒப்புவான். (௧௭௭)

ஸடிந்ய ஸடிந்யு தடிஷம் ஸிபஸா
 யுதா | சுயுஷெசு ஸடிஸசு ஹவ ஸ
 டாயுசு தரோபதஃ || கடிந

தேகாதி சம்பந்தத்திற்குமுன் ஜீவரூபமாகச் சத்
 தென்றும் தேஹரூபமாக அபத்தென்றும் சொன்னால்
 நமது சித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்து பாப்படியால் சித்த
 தையே சாதிக்கவேண்டி வருகிறது. அல்லது எவ்
 விதத்திலாவது சகசத்பாவம் யுக்தமானபோதிலும்
 அவர்களிடத்தில் வேறு குற்றமாகாது? (கடிந)

தசுகடி ஸங்கராஹபா ஸுபாபிசு ஹ
 தெஜமஃ | ஸாரிநெயு தரஸம்ஸு
 ஜாநாஹவா டிஷெதஸஃ || கடிந

ஆன்மாக்களை வியாபகமாக வொப்புக்கொண்டால்
 காலதோஷங்களினால் தூரத்திலிருக்குங் கன்மங்களை
 யொருக்கலே செய்யவேண்டி வருகிறபடியால் அவ்
 யாபகமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு வியாயம்
 அநாதியே மஸம்பந்தத்தினாலே அது தடுக்கப்பட்ட
 தென்றும் முத்தியில் அது விகிறபடியால் அந்த வியா
 பகத்துவந் தோற்றுகிறதென்றும் இந்த ஞானமில்
 லாததால் அவர்கள் விவேகமில்லாதவர்கள் ஆகையா
 இந்த சதசத்வாத்மித மொருபோதும் ஸ்தாபிக்கக்
 கூடாது.

இனி திரவிய முதலான ஆறு பதார்த்த ஞானத்

தால் முத்தியென்று சொல்லுகிற காணாதமதத்தை நிராகரிக்கிறார்.

ஷட்வஜாஸுபவரீஜாநாக்ஷிரீயூஜா
நம் நிவத்யுதே | ராமதேஷாநிவேஷ
தஸிஸெஷ மூணாஸதஃ || ௨௦௨

சூரிஸொ வி நிவத்யுதே நெஹஸம்
யொஹாயதஃ | ஸாரீகி' ஜபதாரா
வா ததொரீகூஸவொநகிழ் || ௨௦௩

திரவியம் குணம் கன்மம் சாமான்யம் விசேஷம்
சமவாயம் என்னு மாறுபதார்த்தங்களையு மறிதலால்
அஞ்ஞானம் போகிறது. பின்பு இராகத்வேஷங்கள்
அகங்கார மமகாரங்கள் நீங்குகின்றன. புத்தி சுக துக்க
இச்சா த்வேஷ பிரயத்ன தர்ம அநர்ம சம்ஸ்காரங்க
ளென்னும் ஆன்மகுணங்கள் ஒன்பதும் தேக சம்பந்
தத்தால் வருகிறபடியால் தேக நீங்கினவுடனே எல்லா
நீங்குகிறபடியால் அதவே முத்தியென்கிறார்கள். இந்த
முத்தி புத்தி முதலானவை யில்லாத தென்மிறபடி
யால் ஜடமாயிற்று. ஆகையால் சுவத்தோமி சரியாகச்
சொல்லலாம் தலா விந்தமுத்தி தள்ளப்பட்டது.

இனி செளகதர் சொல்லிய முத்தியை நிராகரிக்கிறார்.

வி.ஆ.ஏ. கஸ்யுகிஷ்டாபேஃ கூணிக்ஷவா

நுஹு ருஹு: | வுஜுதெ ஜாயரோ
நெவ கூணிகெதி ரதாவடுரெ: || ௨௨௨

சம்வேதன ருபமாயிய சித்தானது தனக்கு
வியஞ்சகம"கிய நேத்திராதி வியாப"ராதிகள் கூணிக
மாயைய"ல் அடிக்கடி யுண்டாகிறதுபோலத் தோற்று
கிறது. அதையறியாமற் சித்தெல்லாம்கூணிகமென்று
செனகதர் சொல்லுகிறார்கள். (௨௨௨)

கடிஸக கடுணொஹொமா டிகீதா
நு ஹவஸுடுதெ: | லிதி நிரூபுநபெநா
ஸெ நஸுடுதெ நடுவி கடுணு: || ௨௨௩

அவ்வாறு சொல்வது கூடாது. சித்தாகிய
ஆன்மா கூணத்துக்கு கூணம்வேறுபடுகிறதாயிருக்கு
மானால் புண்ணியபாப கன்மபோகமும் பூர்வாநுபவ
ஸ்மரணமும் கூடாது. ஏனெனில்? ஒரு கூணத்தி
லுண்டாயிய சித்து மற்றொரு கூணத்தி லிறந்து
போகிறபடியால் ஒருவன் செய்த கன்மத்தை மற்ற
ஒருவன் எெப்படி புதிக்கலாம். ஒருவ னனுபவித்
ததை மற்றொருவன் எெப்படி நினைக்கலாம். கன்மபோக
மும் ஸ்மரணமுழுண்டாகக் கண்டிருக்கிறபடியால் ஒரு
வனே நித்யனூரிருக்கவேண்டியது. (௨௨௩)

இதுவுமல்லாமல் இன்னொரு தோஷ முண்டாகி
றது.

விநாய லகூணொஹெதி நடுகூ

உ—வது, ப.மோக்ஷநிராஸ ப்ரகரணம் உரு

வ வுபவவஃ | நவாஸு நஹவஃ
கஸிக் ஹவாவஸா வராததஃ || உாற

சுத்தமாகச் சித்து சந்தியுண்டாவது மோக்ஷ
மென்னலாமா? ஜ்வலித்த தீப மனைவதுபோல விஷ
யத்தை யறிந்த சித்து அடங்குவது மோக்ஷமென்ன
லாமா? முதற்பகைத்தில் அவ்வாறுண்டாகிற் சிறு சந்
ததி யடிக்கடி யறியுமென்பது மோக்ஷத்திலும்வருமே!
இரண்டாவது பகைத்தில் தீபம்போலனைந்துபோனால்
யாதொரு ஆனந்தாநுபவமு மில்லாததால் அம்முத்
தியைவிட சம்சாரியாரிருப்பதே மேலாயிருக்கிறது.
ஆகையால் அவர்கள் சொல்வதுஞ் சரியன்று. (உாற)

உதராஹுஜாந ருபாநா ததோஸி
தாஹுபிபுஃ | கவவபு தீவ்விதி வ
தேராதாஸ வாவகாபிபுஃ || உரு

இது முதலாக வஞ்ஞான மூடர்களுடைய மதத்
தை யாஸ்ரயித்துப் புகுதியில்லாதவர்கள் மோக்ஷத்தை
யிச்சிப்பது, மீன்மீனிப் பூச்சியிடத்தி ஸ்நியை
விரும்புவதுபோலிருக்கின்றது. (உரு)

யதெசுவரஃ வுபுகுதேராவிபு
வெகாஹேராவாஸவபு ஸ்ஜகீகா விரா
தஃ | யாவாகாஸி நுகபஃ வாஸஜநா
வாஸா ஸ்வபு ஹேரோயாதி ஸுஷுள || உசுற

பிரகிருதி புருஷவிவேகத்தால் முத்தியென்பது
 ம், சர்வமும் பிரம்மமயமென்றறிந்து ஒழிவது முத்தி
 யென்பதும், பாசங்களாகிய கால மனமுதலானவை
 யைப் பந்தமோகூட ஏதுவென்றறிவது முத்தியென்ப
 தும் இவை முதலான முத்திகள் யாவும் சிருஷ்டி-
 யாரம்பத்தி ஸித்திந்துவோறுபடும். (உசு9)

இவ்வாறு மற்ற மதங்களின் முத்திகளையாவும் அநுகூலியமென்று தள்ளி தம் மதத்தின் முத்தி சிறந்ததென்கொள்.

செவ்வெய்யெழு லாதிருநீடு தரு
 ஷாங்குதலுமுள்ள வுண்டொரு ஸெய்தி
 நாடி! விழாநடையாது ஸெந்நீஷையா
 ரு ஸவெய்யாநா நீந்தலுவுடாவெ || உளற

இச்சைவ மதத்திற் சித்தியடைந்தவன் மற்றப் புலனபதிகட்கெல்லா மேலாக அணிமதி அஷ்டைப் பவர்ப் சம்பவன்னாய்ப் பிரகாசிக்கின்றான். இதில் முத்தியடைந்தவன் சிருஷ்டி ஈரம்பத்திலும் ஈஸ்வரனாக வேயிருக்கிறான். ஆனால் தனது தேசசினுலே தனக்குச் சர்வஞ்ஞத்வ சர்வகார்த்தருத்வம் வந்திருந்தபோதிலும் தனக்குச் செய்யவெண்டிய சிருத்ய மொன்றில் ஈரததால் சர்வகார்த்தங்குயு மடக்கிக்கொண்டு ஈஸ்வரனுக்கும் பிரேரியனாகமற் சரியாகவே யெப்போதும் பிரகாசிக்கின்றான். (உ௭௭)

இரண்டாவது, பாமோகஷ் நிராசப் பிரகரணம் முற்றிற்று.

ஆ. பீஸா கம்—இகழ.

௩ - வது பதிலகூண பரீகூடா ப்ரகரணம்.

சுயோவயவ டெஹாழி வஸுகாய
கயபேகூ | சுதாரஸுஜாநீரோவிஸி
ஷபேநுபோதத: ||

க - ர்

ததுகரண புவனமுதலானவை யாவும் அவயவ
சந்நிவேச விபேஷங்களோடு கூடி யிருக்கிறபடியால்
கடாதினைப் போன்ற ரியமென்றறிந்து அநுமனத்தா
ல் இவை சிமந்த ஞானக்கிரயாததியுள்ள கர்த்தாவை
முன்னிட்டு வந்ததென் மறிவினோம். (க)

சுய என்பது இனி பதிபதார்த்த பரீகூடாம்பம்
என்று அர்த்தம்.

நித்ய காலாநவஹுடா நெஹததா
ஹபேஸமய | சுரோகூஸுபேததத:
சுரோகூஸுபேததத: ||

உ

இவ்வாறு சர்வ காரணமாக வேற்பட்ட வஸ்து
காலத்தி லடங்காததினால் நித்தியமென்றும், தேசத்தி
லடங்காததினால் விபு வியாபகமென்றும், ததுகரண
புவனாதிகளைக் கிரமமாகவும் ஏககாலத்தினு முண்டாக்
குதிபடியால் அவ்வாறுண்டாக்கும்படியான
விசேஷ சத்தியுள்ளதென்று மறியவேண்டியது. (உ)

தஸ்யூலிகாரணம் பெந டிஷ்டா நகர
ணாகுதிஃ | சுநாமாஜிவ தக ஜெயங்கா
யபுஸ்யூநாஜிவஸ்யுதிஃ || ௩

அவ்வாறு னுண்டாக்கும் சத்தி கிரியை யாகையாற்
கிரியை யாவும் காரணமின்றிக் காணப்படாதபடி
யான் அக் கந்தகாவிற்குக் காரணமுண்டென்றும்,
அக்காரணமும் காரியமு மநாதியா யுண்டாய் வருகிற
படியால் ஆகந்தகமின்றி ஸ்வபாவமாக எப்போது
முண்டென் றநியவேண்டியது. (௩)

காரணனு நஸக்யநுலுக்கிநுடா வெத
நாலிதஃ | விஷயா நிபரோஷெகம் வெபா
யெ கபுதெயுத ததரா || ௪

அவ்வித காரணமும் இச்சாதி ரூபமாக மேற்
கொள்ளும் சக்தியன்றி வேறில்லை. அச்சக்தியும் சித்
ரூபனா சுயபரனுடைய ஸ்வபாவ ரூபமாகையால்
ஒடமாகமாட்டாது. அச் சக்தி ரூபமாகவுங் காரண
மேன்றாயிருந்தபோதிலும் அறியும் விஷயங்களும்
மேற்பும் விஷயங்களும் புவாகையான் அறினகையிலும்
செய்கையிலும் அவ்வாறே பல ரூபமாகும். (௪)

காயபுநஸூதிஜ்ஜாதி வீஜஸ்யுபுக்
தெ நணாஃ | வாரிஸெஷா நவெஸ
ஸ்யுபுதஸ்யு ஸிவவணவஃ || ௫

௩ — வது, பதிலகூண பரீகூடா ப்ரகாரணம் ௨௯

இச்சிருஷ்டியாதி காரியங்களைக் கன்ம மாயாதிக ளி வபேகையின்பி யீஸ்வரன் செய்ப"ததனால் அனைவரையே ஜகத்காரணமென்று சொல்லலாகாதா வெனிஸ்? கன்ம மாயா ப்ரகிருதிகர் ஜடங்கள் தலா லும் அணுவாகிய ஜீவன் அஸ்வதந்திர னாகலாலும் புத்திமனாமிய ஸ்வதந்திர சேதனாதிஷ்டானமன்றி செய்யாதுக ளாகையாற் பாரிசேஷாநுமானத்தால் ஈஸ்வரனே கர்த்தாவென் றறியவேண்டும். அப்பரமேஸ் வரன் முத்தானம் க்களுக்கு ஜன்மநியேதுவான கன்ம மாயாதிகாரின்மைய"ல் அவர்களுக்குச் சம்சார போகாதி யேதுவாகாமற் சுத்த சிவஸ்ரூபமாகவே யிருக்கின்றார்.

()

ஸாஸ்திரா மு வணாக ஸாயா சோ
ஸ்யாவெகி கூஸ்யிஸி । ஸாவரஸ்யா
வியதிசாமெயா மி-ரொள சோஹா.நஸா
திதஃ ॥

௯

இவ்விடத்திற் சிருஷ்டியாதி காரியத்திற்கும் ஜகத் கர்த்தாவிற்கும் சம்பந்தமறிப்பப்படாததினா விவ் வனுமானத்திற்குப் பாதை ஒருவாதி சொல்வதா யிருக்கும"னால் அந்த மகானச முதலான பவ்விடங் களிலிருக்கும் புனைக்கும் மலையிலிருக்கும் நெருப்புற் கும் சம்பந்தமயிப"ம வீருக்கையிலும் புனை மாத்நிரத் திற்கும் நெருப்பு மாத்நிரத்திற்கும் சம்பந்தமறிந்த தனா ஸதும"னத்திற்குப் பாதையில்லை யென்பதுபோல

இவ்விடத்திலும் காரியமாத்திரத்திற்குக் கர்த்தாவுண்
டென்றபிதஸால் அனுமானத்திற்குப் பாதையிலலை.
அவ்வாறு குற்றஞ் சொல்லில் அவ்வாதிக்கு மிகக்
குற்றமுண்டு. (க)

இவ்விடத்தில் பூர்வபசுதம்.

காயபுமஸரீரபுகெந கதுபாவூ
வம் ஸபெவபஸ | லோகெவபுஷ
தொடிஷ்டம் கபுத்யம் ஸொவ்ய ஸுஷாதி
வஸ || எ

சுஸ்வரன் கர்த்தாவாக ஏற்பட்டபோதிலும் அவ
ன் சரீரமில்லாதவனென்று சொல்லக்கூடாது. லோகத்
திற சரீரமுள்ளவனுக்கே செய்கை கண்டிருக்கிறபடி
யாற் காரியமெல்லாம் சரீரமுள்ள கர்த்தாவினாற் செய்யப்
படவேண்டும். ஆகையா ஸந்தக் கர்த்தாவான விஸ்வ
மனும் நம்மவர்போற் சரீரமுள்ளவனாதலாற் சரீர தரு
மங்களான துக்காதிகளே டிகூடி அற்பசக்தியுள்ளவனா
ய்ப் பரிச்சின்னனாய் அநீஸ்வரனாரிருக்கவேண்டும். (எ)

இதற்குச் சித்தாந்தம்.

ஹோஷஸம்ஹவாஸாத்வபுகெந
தாடிபுஸம் ப்ரஹோஃ | எ

சுஸ்வரனார்துச் சரீரமுண்டாகும்படியான மல
கம்மத்திட்டுன்னாயல் அவர் சரீரம் நமது சரீரம்
போலாகாத. ஆனாற் சத்திமயமாயிருக்கும். (ஏ)

க —வது, பதிலகூண பரிசுடா ப்ரகரணம் ௩௧

த உவா: வனுவிடுஞெ:வனுகு
தெய்வயொழிவி: | றாஸ்ததுரஷா
யொர வாரோஜெடுஸகாழிகு || ௮௭

வரங்கரினல் தியானிக்குமவர்களைப் பேஷிக்
கிறபடியால் வபு என்னுங் காரணப் பெயரையுடைய
ஸ்வர சரீரமானது அதுக்கிரக திரோபவ சங்கா
ஸ்திதி சிருஷ்டி என்னும் பஞ்ச கிருத்தியங்கட் குப
யோகமாக ஈசான தத்புருஷ அகோர வாமதேவ ஸத்
யோஜாதம் என்னும் பஞ்ச மந்திரங்கரினாலே மூர்த்
தாதி அவயவமுள்ளதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஈசானாதி மூர்த்த திகட்கு அர்த்தஞ் சொல்கிறார்.

றாஷெயெந ஜகஸ்வயு மூணெ
நொ வரிவதிடநா ஸதிபுஷெஸ
காநுபுடாநா வயவஸநொ: || ௯௭

சர்வாநுக்கிரக வேதுவாயிருப்பதால்சர்வமார்க்க
த்திற்கு மேலானவிடத்திலிருக்கிற விசான மந்திரத்
தாற் சர்வாநுக்கிரக வல்லவாகிறபடியால் மூர்த்தா
விற்குச் சமானமாக வயர்ந்திருப்பதால் ஈசான மூர்த்
தாவாழிற்று. சரீரவயவமல்ல. (௯௭)

தஸுதஸு தநுபுடாவடுஸஸு
புஷகி பெநஸ: | ததாணா அஜநா

வாவி ஸததுரூஷவகச: || ௧௦௭

தேவமனுஷ்யாதி சரீரங்களிற் அதிஷ்டாநாவாக
வசிக்கிறபடியாற் தத்புருஷ. என்றும், அவர்கட்கு
ஞாபம் பிரகாசிக்கச்செய்து ஜநநாதி பயத்தை நீக்கிக்
காக்கிறபடியால் வக்தர் என்றும், காரணப்பெயரினால்
தத்புருஷ வக்தர்மாயிற்று. (409)

ஹ்ருதயா ஸ்வாய்வயபூயஸ்டோஸ்யா
ஸ்வோர ஸ்ரீஸ்வாயதஃ | வரிமு ஹஸ்ய
ஸ்வோரகூக்ஸ ஸ்வோரோத்திராவஹாரதஃ || ௧49

இருதயமென்பது போதத்திற்குப் பரிமாய நாம
மாதஸால் அப்போதமாயி சிவஸ்ரூபம் கோரமாகா
மற சாந்தமாயிருப்பதால் அகோர ஹ்ருதய மென்னப்
படும். ஆனால் சிவனுக்குக் கோரரூபஞ் சொல்வது பரி
க்ஷாகமாகிய அரத்தகாதவாதிகாரத்தி கோரரூபமா
தைய ஹ்ருதயமாகச் சொல்லியது. (௧௧9)

வாஸிஸ்தமேடா வாரிகூக்ஸ ரஹஸ்ய
ஸ்வஸுமாவதஃ | வாரிகூக்ஸ பஸ்யாஸு
தேவஸ்யா வாரிகூக்ஸ || ௧௨9

தர்ம அர்த்த காமமென்னும் திரிவர்க்கடும் தாழ்
ந்த தாகையால் வாமமென்னப்படும். தேவ என்பது
பிரகாசம்-தேஜஸ். சூரீய-சகஸ்பம். ஆன்மக்களை கன்
மாதருணமாக தரிவர்க்கத்தைப் புசிக்கும்படிச் செய்
யும் சிவ தேஜஸ் வாமதேவ என்றும் ஸ்வபாவத்தில்

௩—வது, பதிலகூண பரிகூடா ப்ரகரணம் ௧௩

ரகஸ்யமகையாற் குஃய என்னும் பெயரினால் லாம
தேவகுஃயமாயிற்று. (௧௩)

ஸபெஜாணகுநாஃ சேகுதபுய ஸஃஹவ
நிபபெஸுஜுஹாதஸெநஸபெஜாஹியாநஃ ।
ஸபெஜா சேகுஹிபெபுமிநாஃ வா விய
தெ ஸபெஜா சேகுஹிபு: சுபுதபெஸெ
ஹுஜாஹசேகுதபு: ॥ ௧௩௨

இச் சாமாத்நிரத்தினாலே அணுக்கட் குடனே
மூர்த்திகளையுண்டாக்குகிற படியாலும் யோகிகட்குத்
தமக்கொத்த மந்திரமூர்த்திகளை யுண்டாக்குகிறபடி
யாலும் தொழிலினது வேகத்தாற் சத்யேஜாத ரேன்
வப்படுகிறார். மூர்த்தி பெடுக்கிறதினா ளன்று. (௧௩௨)

ஐஸஃஸகி:குவபுதீபெஹசுபுதபு: பெ
ஹாவாவாபுபுதெ பெஹஸபெஸு: ।
தஸுஜெஹாயெவி வாரிபயஸுஜெஸு
வி பெபாகா: சுபுதபெஹபெஸு: ॥ ௧௩௩

வாஸ்தவமாஃக வீஸ்வரனுக்குச் சரீரமில்லாததி
னாலே சத்தியே சரீர காரியத்தைச் செய்கிறபடியாற்
சரீரமென் றுபசாரமாகச் சொல்லப்படும். அச்சத்தியு
மொன்றாக விருந்தபோதிலும் தெழிலின் பேதத்தா
ல் வாமாதிபேத முள்ளதென்று பெரியோர் சொல்கின்
றார்கள். (௧௩௩)

முன்றாவது, பதிலகூண பரிகூடாப்ரகரணம்
முற்றிற்று.

ஆ ஸ்லோகம்—௧௩.

உ

சிவமயம்.

சு-வது, பதிஸ்வரூப ப்ரகரணம்.

இவ்வாறு பதி பதார்த்தத்தை லக்ஷணத்துடன்
சாதித்து அவரது ஸ்வரூபத்தைக் கூறும்பொருட்டு
மூல சூத்திரத்திற் கூறிய சர்வவர்த்தா என்னும்
பதத்தி னர்த்தத்தை விரித்துக் கூற வேறுபடல
மாரம்பிக்கின்றார்.

ஸஹஸ்ரம் வீழ் ஹொநெந கரணெ
நாஹதளஜஸா | கரொகி ஸவ்யுடாக்ய
த்யம் யதாய டுவவடிதெ || க

கூறிப்போந்தபடி மந்திரம்ய சரீரமுள்ள அவ்
வஸ்வரன் தடையற்று வல்லமைபுள்ள கீழ்ச்சொல்லிய
கருவியாகிய சத்தியைக்கொண்டு சிருஷ்டியாகி பஞ்ச
கிருத்தியத்தையும் யாது எச்சமயத்திற்குத் தக்கதோ
அவ்வா றெப்போது மீயற்றுவின்றார். (க)

ததாஜள கெவலாணாநாம் யொமஜா
நாம் காருதெஷ்டகம் | வாஜாஜி ஸகிஹி
யபுதம் ஸவகொடி வரிஹம் || உ

இயற்றியிடத்து முதலில் மாயா கன்ம பந்த
நீரண்டு மேலேட்டு விஞ்ஞான கேவலர்களாய்ச் சிவபத

யோக்யாளான எட்டு அணுக்களை வாமாதி நவசக்திக ளுடன் கூடி சப்தகோடி மந்திரங்களைப் பரிவாரமா புடையவர்களாகச் செய்கொர். (௨)

தெஷாநென ஸுருக்ஷஸு தயோரெவெ
வ ஸிவொததே: | வனகமெநெதெக ரு
உளவ திரேதிதி ஸாதிததி: || ஈ
ஸிக்ஷஸு ஸிவணீய ராஜராஜெ ஸு
ரெஸுரா: | ஸம்ஷடி லாஹபொமிகூ
நியொஜி: வரஜெஷிந: || ச

அம் மந்திரேஸ்வரர்கட்குள் அவந்தர் சூரீஸ்மர்
சுவோத்தபர் ஏகநேதர் ஏகருதர் திரீஸ்மர்த்தி
ஸ்ரீகண்டர் சிகண்டி என்னு மெண்மந்தளும் ராஜர்க
ளாகிய இந்திராதிசுட்கும் ராஜர்களாகிய சதருத்ரர்
கட்கும் ஸம்வரர்களான மண்டவி முதலானவர்கட்கு
மீஸ்வரர்க ளென்றறிக. மந்திர மஹேஸ்வரரென்று
அர்த்தம்.

இவர்கள் அதிகாரமல மொன்றுள்ளவ ராதலாற்
பரமேஸ்வர சமான பாவத்திற் சிறிது குறைந்து அவ
ரால் நியமிக்கப்பட்டிருப்பார்கள். (௩-௪)

ஸவடிஜகூகாதி யொமெவி நியொஜி
கூம் ஜோஸ்த: | வரஸுரா விஸிஷ்யகே
ஜோமெஸுவ த: ஸிதா: || ௫

இவர்கள் யாவரும் சர்வஞ்ஞத்வாதி குணமுந்
ளவர்களாகிலும் மலம்மசத்திற்குத் தக்கபடி நியமிக்கப்

பரிமவர்களாய் ஒருவர்க்கொருவர் தாரதம்ய முள்ள
வர்களாயிருக்கிறார்கள். இவர்கட்குக் கீழிருக்கு மந்
திரங்களு மவ்வாறே பேதமுள்ளவையாயிருக்கின்
றன. (ந)

தெவகனோ பூரவ்யுத ஸிவஸகி ப்
வொடிதாஃ । கூவபுஞ்ஞநுழ ஹம் வம்
ஸாம் யபாயெஷாம் ஸயுஜ்யதெ ॥ ௬

அம்மந்திரங்களும் மந்திரேஸ்வரிடத்தில் அபி
விருத்தமான சிவசத்தியா லேவப்பிட்டவைகளாய்
ஆத்மாக்கட்கு யோக்யதைக்குத் தக்கபடி அநுக்கிர
கத்தைச் செய்கின்றன. (கூ)

புரெபாஹு டெஹஸாவெகஷ ஹபு
பெபெபுதி । கபகூயிகாரஸூக்யனோ
ஸிவம் விஸகிஸெஸாடி ॥ ௭

அவ்வேழுவேதாடி மந்திரங்களிற் பிரபாதி அநுக்ர
க ஆராயமுர்த்தி (கர்த்தாக்களின்) சரீரத்தை யாச்ரய
மாக அபிபக்ஷித்தக்திரண்டு சமஸ்த மாயாத்வாவி
தும் அநுக்ரபிக்கவேண்டியவைகளை யநுக்ரகிக்குந்
தன்னதிகாரத்தை நிகழ்வேற்றி மாயாத்வா முடிவில்
மந்திரேஸ்வரரிடமி லுடிச் சிவனை யடைகின்றது. ()

விநாயி கரணெநாநுடி புயாந வி
கபெகாராஃ । கபகூயிகாரஸூக்யனோ
பெபெபெபுதிஸூக்யனாடி ॥ ௮

முதர்ப்பாதி ஆசார்யமூர்த்தி யாதாரமீன்றியே
பரமேஸ்வரனுக்கு அநுக்ரகிக்க இஷ்டமானவிடத்திற்
சுத்தவிக்த்தைக்குக் கீழ்ப்பட்ட மாயாத்வா முழுதிலும்
அவரிச்சைப்படி அநுக்ரகாதிகாரத்தைச் செய்து
நீனது அநுக்ரகாத்வாவை யடைகின்றார். (அ)

ததொந ணாடிவிவ்யுதஃ வதீநாஃ
புநிதகவதஃ கமாடிநா ஸபபெஹாநாஃ
கரொத்யுஷ்டா டிஸம்ஸத்யு || ௯

பின்பு பரமேஸ்வரன் அனந்தாதிகளிடத்தி லபி
வியக்தராய் மாயா தத்வத்திலிருந்து மாயா கர்ப்பாதி
காரிகளான கலை முதலானவற்று லுண்டாக்கப்பட்ட
சரீரமுள்ள மண்டலி முதலான நூற்றுப்பதினெண்
பதிகளைச் செய்கின்றார். (சு)

தாநவ்யா விஸ்யஹவாநு ஸாஸ்தா
நு ஹவநாயிவாநு | யெஹுஸுவபு லிடிஃ
யெஷாஃ ஸக்திஃகபிடிவிஸநுநா || ௧௦

அம்மண்டலி முதலானவர்களையு மதிஷ்டித்துக்
கொண்டு பரமேஸ்வரனுனவர் ஸ்தாவர ஜங்கம ரூபப்
பிரபஞ்சத்தையெல்லா முண்டாக்காநின்றும் கன்மபா
சத்தை யநுசரித்த சத்தியுள்ளவர்களாயும் மலத்தோடு
கூடியிருக்கிற பிரமாதிகளை அந்நந்த லோகநாதர்க
ளாய்ப் பிரதாசிக்கப்பட்ட ஞானக்கிரியா சத்தியுள்ள
வர்களாகச் செய்கின்றார். (க௦)

வண்ணத்து வஸுஸாலாணாம் வ
ஸுசிம் ஸுஷ்ருவதுகாது | ஸுஸாய
காரகொவெதாநு காமயாரே வயிஸி
தாது || கக

பின்னும் அருகத சாந்தியாதி பசுசாஸ்திரங்களைச்
செய்யும் அருக கபிராதிகளையும், அந்த சாஸ்திரானுஷ்
டானஞ்செய்யும் பாக்களையும் தத்தஞ் சாஸ்திரத்திற்
சொல்லிய பஸத்தோநிம் சாதனங்களைநிங் கூடினவர்
களாக காலாக்ரி ருத்ர புவனபரியந்த மிருப்பவர்களா
கர் செய்கின்றார். (கக)

ஸூரிதள ஸகாரகாநெதாது ஸரோக்
ஸூ ஸுதெஜஸா | யுநகி ஸாயுஸிஷு
ஸூயம் மருதெ ருநலியகூதிதஃ || கஉ

பேக சாதனங்களாகிய தத்வ புவனாதிகளுடன்
கூடிய விவர்களைத் தம திச்சாசத்தியா ஸதிஷ்டத்துக்
கென்றி தத்தம் புருஷார்த்த சித்தியின் பொருட்டுச்
சர்வபூதங்களுலு மறியப்படாதவராய் அவர்களை நிய
மிக்கின்றார். (கஉ)

மோஸா யநரோகூதிவூ க்ருகூகார
ணஸுஸாயு | தஸுஸாதகரோக்ரேவி
ஸுரோயா வதிஷுதெ || கங

ஹவிநாஃ ஹவவிநாநாஃ ஸவபுஹதி
ஹிதொயதஃ । கரு ௨

சம்சாரத்தில் வருத்தமடைந்த சம்சாரிகட்டு
இளைப்பாற்றற் பெருட்டுச் சர்வபூத இதகர்த்தாவான
பாமேஸ்வரன் பேரகசாதனங்களாகிய தநுகரணதிகளை
யொடுக்கி ஆத்மாக்களுடன்கூட மாயையில் இலயிக்
கச்செய்து அதையும் ஆக்ரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

ஹாவா வஸாநரோஸாடி வுநஃ
புரஹ்ம ஸ்வதூதே । கச

மேற்சொல்லுங்கால் அளவுள்ள சுவாபத்தின்
முடிவில் மறுபடியு முன்போலவே சிருஷ்டியிற் பிர
வர்த்திக்கிறார். (க-)

ஹாவெவா ஸ்வெவாயயநு வெவா
யபொய்யாநு ரொய்யாநு ருநுநு வாவ
யநு கலிகுலிகு । ராயாஸகீ வபுதியொ
ய்யாஃ புகுவநு வஸுநு ஸவபு ய
டிபா வஸுஜாதது ॥ கரு

சாக்ராவஸ்தையைப்போல ஸ்வபாவாவஸ்தையி
லும் மஸ்பரிபாக தாரதம்யச்சிற்குத் தக்கபடி போதி
க்கவேண்டியவர்களை போதித்துக்கொண்டும் ரோத
சத்தியாத் தடுக்கவேண்டியவர்களைத் தடுத்துக்கொண்
டும் கன்மிகளின் கன்மங்களைப் பக்குவமாகச் செய்து

யாநிவோயதி ஸ்ராவஸி வாஸு
 றேயா ஹவாகிதெ । ஸம்ஹுதள வாஸு
 றேயா வணவஃ வதயொயவா ॥ ௨

சங்காரத்திற்குப் பின் காலத்திற்சிவன் எவ்வனு
 க்களை யதுக்ரகிக்கிறாரோ அவர்களெல்லா முடனே
 சிவத்வ வியக்தி யுள்ளவர்களாகிறார்கள், சங்காரகால
 த்திலும் சிருஷ்டிகாலத்திலு மதுக்ரகிக்கப்படுகிறவர்
 கள் மலபரிபாகத்திற்குத் தக்கபடி அதிகாரமற்ற முத்
 தியையாவது அதிகாரமுள்ள பதித்தன்மையையாவது
 அடைவார்கள். (௨)

நுஷ்டே வதீஸாந வடிவாஜோ வ
 வாகிதெ । ஸ்ரீதளயா நநுமுஹாதி
 மாரா றேஸாயவிதுதஃ ॥ ௩

ஸ்திதிகாலத்திற் பரமேஸ்வரன் குருமுர்த்தியை
 யதிஷ்டித்து எந்தச் சேதவர்களை யதுக்ரகிக்கிறாரோ
 அவர்கள் மந்த தீவ்ராத சத்திபாத பேதத்தாற் பஞ்
 சாஷ்டகாதி ருத்ரார் சப்தகோடி மந்திரங்கள் மந்தி
 ரேஸ்வரர் ஈஸ்வர சதாசிவ சாந்தரென்னு மீகானர்
 இவர்களின் பதத்தை யடைகின்றார்கள். (௩)

மந்தாதி சத்திபாத மறியுப்படி.

யெஷாந் ஸரீரிணாந் ஸக்திஃ வதக்ய
 விகிவ்யுதயெ । தெஷாந ஹிமஸேது
 க்யு றேயா வணவஃ வதயொயவா ॥ ௪

ஹதிஸு ஸிவஹகேஷு ஸுபா^{ம்}தஹாஸ^{ம்}
கெவிபுள | சுநெநாநு^{ம்} திகிஸிஷு^{ம்} ஹெ
தொ: ஸு-ருவ யிபா^{ம்}வி || ௩

எந்தச் சரீரிகட்கு மறுபடி பிறவாமைபின் பொ
ருட்டுச் சத்திபாத முண்டாகின்றதோ அவர்கட்கு
முத்தியில் விருப்பும் சம்சாரத்தில் வெறுப்பும் சிவ
பக்தரிடத்திற் பத்தியும் சிவசாஸ்திரத்திற் சிரத்தை
யும் அடையாளமாக விருக்கின்றன. இதைக்கொண்டு
ஸ்தூலபுத்திகள்கூட சம்சார ஏதுவான பாசஜால நீங்
களைத யதுமானத்த ஸிறிபக்டும். (௪-௩)

வஸு^{ம்}டி^{ம்}யொ^{ம்}லி^{ம்}பா^{ம்}நா^{ம்} கடி^{ம்}வ^{ம்}
தி^{ம்} அப^{ம்}ஸ^{ம்}டி^{ம்} | ஜெ^{ம்}ஷா^{ம்}டி^{ம்} ஹெ^{ம்}யொ^{ம்}யொ^{ம்}
நா^{ம்} ஸா^{ம்}யி^{ம்}காரா^{ம்}ஸா^{ம்} ரு^{ம்}கி^{ம்}ஷா^{ம்} || ௪

உவாயா^{ம்}டி^{ம்} ஹெ^{ம்}ஸி^{ம்}ஷா^{ம்} நு^{ம்}யு^{ம்}தெ^{ம்}
தது^{ம்}ப^{ம்} வு^{ம்}ந: | உயொ^{ம்} வு^{ம்}கி^{ம்}கார: க
ஸ்ரி^{ம்}சி^{ம்} வு^{ம்}கி^{ம்}லி^{ம்}பி^{ம்} வி^{ம்}கூ^{ம்}தி^{ம்}: || ௫

உபகா ராபகார கன்மங்களின் குறிப்பான சந்
தோஷிகாபங்க ளில்லாமற் சமமாயிருப்பது முத்திக்
கடையாளமாகாதோ, சத்திபாதமென்ப தொன்றே
தென்னில்? அது பசுஞானமாகிய காரிஸாதி யோகத்
தற் சித்திபெற்றவர்கட்குச் சரியே, இவ்விடத்தில்
அதிகாரத்தோடு கூடிய முத்திகளில் தீக்ஷாதி சாத

வங்கனின் பேதத்தாலும் அந்தந்த பதப்பிராப்தியிற்
பிரிதியாதி யாதார பேதத்தாலும் மந்திர மஹேஸ்வ
ராதி பதப்பிராப்தியாகிய உத்தமபலத்திற் குரியவர்
கட்கும் மந்திரோஸ்வராதி பதப்பிராப்தியாகிய மத்ய
மபலத்திற் குரியவர்கட்கும் பஞ்சாவ்ஸ்தகாதி ருத்ரபத
ப்ராப்தியாகிய அதமபலத்திற் குரியவர்கட்கும் தகு
ந்தபடி மூன்று குறியும் வேண்டியதாக விருக்கின்
றன. அவ்விரண்டையும்விட இதில் வேறொரு விசேஷ
மிருப்பதால் இந்தச் சத்திபாத்மென்னுங்குறி யவசி
யம் வேண்டியதே ! (௪-௭)

ஔம்ஷட்யுக் நிவ்யுதேது ரொயக
கௌ தஸிவதேஃ । ஹவகௌதாநி லிம்
மாநி கிஹிவிஷ்டுவ ஷெஹிநாடி ॥ அ

ஞானக்கிரிபைகளை மறைக்கும் வாமதேவரு
டைய சோதசத்தியானது சிறிது நீங்கினபோதும்
பாதி நீங்கினபோதும் சிறிது மீந்திருக்கும்போதும்
சாரிகட்கிந்தக் குறிகளுண்டாவின்றன. (அ)

பொய்யுதா துபதிவ்யுத்சு ஸதீக்ய
ஷெஹுரஃ । ஸாவெணு தநுயுஹா
கி ஸாயிகார ஷெயதஃ ॥ கூ

இம்மூன்று யோக்யதையு மதிகாரத்திற்கு வேண்
டியதாகையால் அதிகாரமற்ற ஸ்வரபதாலத்திற் பா
மேஸ்வர நிம்மூன்றையு மபேக்ஷியாமலே அணுக
களை யறுக்கக்கின்றார். (௬)

ஸமஸ்கிருதௌ துதீபாபா ஸாவவஸு
ஹுதஸாஹுதௌ । கூற

வரப்பேகிற சிருஷ்டியாரம்பத்திலும் மேற்
சொல்லும் ஸகூணமுள்ள முன்றாவது பூதசங்காரத்
திலும் அநுக்ரகிக்கப்படுமவர்கள் ஸ்வாபகாலத்திற்
போல உடனே சிவத்வம் பெறுகிறார்கள். (கூற)

ஸபக்ய வாஸுகியதே ததிரயொ
பொணாராஹுதே । கூற

இவ்வாறு முக்காலத்திலு மநுக்ரகிக்கத் தகுந்த
வன் எத்தன்மையைத் தள்ளி அவ்வித சிவத்வ முள்
ளவனாகச் செய்யப்படுகிறானே அத்தன்மையுள்ளவன்
அனுபவென்று சொல்லப்படுகிறான். (கூற)

தயாஸீஜ ஸரீராதேஃ வாலயத்யா
நிவெஸநாஸு । கூற

அவ்வாறே ஸ்வாபகாலத்திற் சரீராதிகட்குக்
காரணமாகிய கன்மத்வத மீட்டுஞ் சரீராதி யுண்டா
கிறவரையிற் பலத்தை யுண்டாக்கும்படி பரிபக்குவ
மாகச் செய்கின்றார். (கூற)

நயொஹி தாஹிவஸு ஸபக்யா
தளவபாஹிவஸு । கூற

கன்மம் பரிபாகத்தை யடையாவிட்டாற் பக்குவ
மாகாத ஒளஷதா தியைப்போ லுடனே பலங்கொடுக்க
மாட்டான். (கூற)

வாகாஹு₈ சிவிதக்₈ வதூ₈ நெஸத்யா
தாநரோதநா₈ | ககற

பாகயோக்யமான வந்தக் கன்மமும் தன்னேத்
தானேபரிபக்குவமாக்கமாட்டாது. ஆகையால் ஈஸ்வரன்
வேண்டுமென்பது கருத்து. (ககற)

இவ்வா றீஸ்வரன் சர்வகர்த்தாவெனக்கூறி
இனிச் சர்வஞ்ஞனென்று கூறுகின்றார்.

ஸவ₈ஜு ஸவ₈ சுத்ய₈கூரக் ஸாய
நா₈ய ஸமெஸஹ₈ | யொயஜா₈ நாசி
கூரூ₈தெ ஸதஜெவெசி ஸு₈ஸிதழ₈ ||

ஈஸ்வரன் சர்வகர்த்தாவானபடியாற் சர்வஞ்ஞ
னுமாவன். எவன் ஏதைச் சாதனம் அங்கம் பள்ள
இவைகளோடறிகின்றானோ அவைதைச் செய்கின்ற
னென்று நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால் அறிந்த
வனே செய்யவேண்டும். (கஉற)

தஜாஸ்யா₈ வ்ய₈திஸா₈ந்யூகூ₈ ஹவ₈
ஜூ₈ சிவெக்ஷதெ₈ | ந₈ஸூ₈ய₈யிக்ஷஸூ₈
அிவரீ₈த ஹஜா₈தூ₈வி₈ | கங₈ற

அந்தச் சர்வஞ்ஞத்வமும் மிவருக்கு மலாதி யாவ
ரணமில்லாததால் கலாதி வியஞ்சகத்தை யபேக்ஷிக்
கிறதில்லை. மேலது சம்சாரி ஞானத்தைப்போற் சம்

சபாதிதேசாஷ முள்ளதுமன்று. ஆதலா லொருபொ
தும் விபரிதமாகாது. (கருற)

பாதிவ்யுஷக வீக்ஷணெ வ்யுதக்ஷா நுத
ஸதிஹி: | வ்யுஷக ஸ்யாநு ரொபெந
தாநிஸ்யு வ்யுதாஹதாந்யவி || கசற

மலா திரேயதா சத்திகளால் மறைக்கப்பட்ட
ஞானங்களைல்லாம் விபஞ்சகத்தை யபேக்ஷிக்கிறபடி
யால் விபஞ்சகத்திற்குத் தக்கபடி மாற்றப்போகும். ()

நாயுக்ஷா நாவிகதெய்யமம் நஸாஸ
விஸாஸகாரா ஜோநரோஹாவிவிஜைம்ஸவடி
ரா ஸவடிவஸுஷு || கருற

ஆதையா லிஸ்வரஞானமானது பிரத்யக்ஷாநுமா
னாகமப் பிரமாணங்கட் கெட்டாதது. எப்போது மெஸ்
லாவஸ்துக்களிலு நின்மலமாகப் பிரகாசிக்கும். (கருற)

இவ்வா லிஸ்வரன் சர்வஞ்ஞன் சர்வகர்த்தா வென்
று சாதித்திக் கூறிப்பேர்ந்த அர்த்தத்தை முடிக்கும்
பொருட்டும் மேற்புறு மர்த்தகத்தைக் குறிப்பாகக்
காட்டும்பேருட்டும் மேற் சுலோகங் கூறுகின்றார்.

ஸகாலாநுப காரணாயுலியெய
டிபுஜ்யெயுஸோடிதாஹிநிதிபெவிடிஸ்
ஸதக்ஷி | தெரோஹயந்தி ஹவிநொஹ

வங்க சிதாநு நொவிலுரெண வுரூ
ஷாஃ வஸுவாஸநாடுவடு || ௧௬௭

இவ்வாறு சுருக்கமாகக் கூறி ஸ்வர னுண்டென்
றும் சத்தையும் நித்யத்வாதி ஸ்வரூபமும் சத்தியாக்ஷ
கரணமும் போகமோக்ஷமாகிய பிரயோசனமும் சிருஷ்
டியாதி பஞ்சமிருத்தியமும் சர்வவிஷயக ஞானமும்
ஆகிய இவைகளா ஸ்வர தத்வத்தை யறிந்த ஞானி
கள், சம்சாரமாகிய சேற்றில் முழுதினவர்களைக்
கரையேற்றிவைக்கின்றார்கள். சர்வமும் ஆத்ம ஸ்வரூப
மென்று பஞ்ரூபமாகப் பரமாத்மாவையறிபவர்களும்
கால கன்ம வியக்தாதி பாசங்களே கர்த்தாவென்று
பாஸரூபமாக பரபாத்மாவை யறிபவர்களும் எவ்வளவு
தூர மறிந்திருந்தபோதிலும் தாங்களுங் கரையேறு
மாட்டார்கள், மந்தவர்களையு மேற்றிவைக்க மாட்டார்
கள். (௧௬௭)

ஐந்தாவது,

பஞ்சக்ருத்யப் ப்ரகரணம்

முற்றிற்று.

—
சுமேரகம்-௧௬௭.

கூ—வது, பசுலக்ஷணப்ரகாணம்.

சுயவிஸு நிஜிதஸு வாஹுக்ஷணோ
தநஃ | தஜ்ஜொகூள மதவ்யாப ஞயா
வ்யு ஜேஸஉயுகெ || க

முன் படலத்திற் சர்வப்பிரபஞ்ச கர்த்தா ஈஸ்வர
னென்று கூறியது தனுகாணாதி ரூபமான பிரபஞ்ச
முண்டாவதற்கு ஆத்ம நிமித்தமாதலால் இப்போது
ஆத்மலக்ஷணம் கூறவேண்டியது. அது முன்வீஸ்
வரலக்ஷணம் கூறும்போதே மலாவிருதமான சைத
ன்யமுள்ளவமென்றும் அஸ்வதத்திரமென்றும் சொல்
வியாயிற்று. ஆகிலும் நிபாயத்துடன் ஸ்வரூப லக்ஷ
ணஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகிறது. (க)

காயுட்க்ஷித்யாஜி கதெடூஸஸக க
தது—தெடூவயுஜுகெ | நலூயடூ
வ்யுலிகஹவா ஜாநதூயு கதடூமளா
வாச || உ

தனுகாணாதி காரியமென்றும் அதற்குக் கர்த்தா
ஈஸ்வரமென்றும் முன்னஞ்சொல்லியது அக்காரியத்
தால் நித்யகிருப்தான கர்த்தாவிற்குப் பையாகமில்லை.

அக் காரியஞ் ஜடமாதலாற் றன்பொருட்டு மாகாது.
கர்த்தா சிறந்த பெருமையுள்ளவராதலால் வியர்த்த
மான காரியஞ் செய்யமாட்டார். (உ)

வாரிசெஷ்டாசு வராசுபுஷ்டி கெஷு

துஜு ஸ்வபாஸ்யொஃ ।

உ௨

ஆதலாற் பரிசேஷாநுமானத்தால் அக்காரியந்
தானும், கர்த்தாவும்ஸ்வாத வேறொரு சேதனனாக்
கென்று சொல்லவேண்டும். அவன் சேதத்திரஞ்ஞ
னென்றும் ஆத்மாவென்றும் சொல்லப்படுவான்.(உ௨)

இவ்விடத்திற் சார்வாகமத நிராசத்தின் பொரு
ட்டுச் சங்கை.

வஸொஷ்டுஹ ஸுஷ்டுஷ்டாசு வரா

சுபுஃ க்ஷாடியொநநு ।

ந

இவ்விடத்திற் கர்த்தாவிிற்கும் காரியத்திற்கும்
பரமான வாத்மாவென்பது தேகமே! அதன் நிமித்த
மே பிருதிவியாதி காரியங்க ளுண்டானவை. (க.)

இதற் குத்தரம்.

காயொவ் விக்ஷா டுந்யூத்யுஸுத

நாஃ ஸுதிவடிதெ ।

ந௨

தேகமும், உண்மையாய்ச் சேதனமானபடியால்
பிருதிவியாதியைப்போலவே அந்நிமித்தம் க ளுண்
டானதென்று நன்றாக வேற்படுகிறது. ஆதலாற்றேக

மும் சூதிமுதலானவையும் அந்நிய நிமித்தமானதால் அந்நிய னாத்மாவென்று யுத்தியா லேற்படுகிருன். (௬௨)

வெகந ஸ்ரஹமொய்யூகா விகாரி
வாஸு ஜாதூஸி । மொய்யூ விகாரி
ஸோடிபுஷ்டா ஸ்ரீஅஹீநாஃ பட்டாடியஃ ॥ ௬௩

பிருகிவிமுதலான நான்கு பூகங்களின் சேர்க்கை யிற் சைதன்யிய முண்டாகிறபடியால் தேகமே சேத னென்று சொல்வாயேயானால், தேகம் போக்யமா கவும் விகாரத்தை யுடையதாகவு மிருக்கிறபடியாற் சேதனமாகமாட்டாது; அவ்வாறு போக்யமாகவும் விகாரத்தையுடையதாகவுமிருக்கிற பட்டாதிக்கள ஜடமா கக் கண்டிருக்கிறபடியால். (௬௩)

பவியஸகிவ ஸகவாவா ட்யூபிவெ
தத்யூஸூதெ । யஸூ ஹஸ்த்யூவி ஸ
வெவிதிபெபுஹா ஹ்யூவெகநஃ ॥ ௬௪

பின்னும் பிருகிவியாதி நான்கு பூதமுஞ் சேர்ந் தாலுண்டாகவு மில்லாவிடி னில்லாமற்போகவுங் கண்டிருக்கிறபடியால் தேகத்திற்கே சைதன்யமுண் டென்று சொல்வாயேயானால், பிரேதமான தேகத்தி லுரிவில்லாமையைக் கண்டிருக்கிறபடியால் தேகம் சேதனமாகமாட்டாது. (௬௪)

சு—வது, பசுலகூண ப்ரகரணம்

டுக

வரிணாபிலு வெவ்விஷ்டாடிவிடு
ஹஸ் பூகிலுடா ||

சு

பூதங்கள் பால்யமுதல் அடிக்கடி வெவ்வேறாகப்
பரிணமிக்கிறபடியால் பிரேத பரிணாமம் தவிர மற்றப்
பரிணாமங்களி லறிவுண்டென்று சொல்வாயானால், அப்
போது அடிக்கடி தேகம் வேறுபட்டுப் போனபடியா
ல் முன் னதுபவித்ததை ஸ்மரிக்கக்கூடாது; ஒருவ
னதுபவித்ததை மற்றொருவன் ஸ்மரிக்கமாட்டானாத
லால்.

(சு)

நாவெய்வம் ஸுபு தீதகூரக ஸு
தூகாகாயெதரொலுதக: |

சுற

பின்னும் ஸ்மரணமில்லாமலே ஆத்மா விருக்கட்டு
மென்னக்கூடாது; சர்வலோகப் பிரசித்தமாக யாவர்
க்கும் ஸ்மரண முண்டாகிறபடியால். ஆகையால் சரீ
ரத்திற்கு வேறாக ஸ்மரிப்பவ னாத்மா ஒருவ னிருக்
கிறானென்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்.

(சுற)

இவ்வா றுத்மாவுண்டென்று சாதித்து அவனு
டைய விசேஷ ஸ்வரூபத்தைச் சொல்கிறார்.

ந ஸுபாவகொ நகூணிகொ நெ
கொ வி ஜபாதக: | நாகதூ அஹி
பெடி "நீ வாஸாஹே ஸிவதாஸு "தெ: ||௭௭

ஆத்மா தேச காலா நவச்சின்ன னாகையால் அவ்யர்
 பகனும்ல்ல சுண்ணிகனும்ல்ல ஒருவனும்ல்ல ஜடனு
 மல்ல கிரியை யில்லாதவனும்ல்ல, பரிபூரண சைதன்ய
 முள்ளவன்; பாசமுடிவீற் சிவத்தன்மை வருகிறதாகப்
 பிரமாண மிருக்கிறபடியால். (௭௭)

ஆறாவது, பசுலக்ஷண ப்ரகரணம்
 முற்றிற்று.

—
 ஆஸ்ஸோகம்—கருதி.

உ

சிவமயம்.

எ-வது, பாசலக்ஷண ப்ரகாணம்.

ஶயா விஜ்ஜாடியஃவாஸாஃ க்யுஜெனெவெ
ஸதொயுநா । யெஷா தேவாயெ வத
யொ ஹவந்தி ஜமதொணவஃ ॥ க

பசுபதார்த்த நிருபித்தபின், ஆணவ முதலாகிய
பாசங்கள் சுருக்கமாகச் சொல்லப்படுகின்றன. இப்
பாசங்கள் நீங்கினபின்பு அணுக்கள் லோகபதிகளாய்
முத்தியடைகின்றன. (க)

வாஸாஹாவெ வாரதஞ்ஞம் வகூவ்ம்
கிணிஸ்யந்மூ । ஸாஹாவிக ஜெநுநுக்ஷ
ஷு தேகஸுஸொ நிக்ஷுதெ ॥ உ

இப்பாசங்களில்லாவிடில் புருடனுக்குப் பாதந்
திரஸு யொருவனுக்கு வசப்பட்டிருக்குந் தன்மை
யெதினால் வந்ததென்று சொல்லலாம்? ஸ்வபாவமாக
வுண்டெனில் முத்தாத்மாக்களிடத்தில் முத்தரென்
னும் பேர் வரமாட்டாது. பந்தம் விட்டாலல்லவோ
முத்தனாவான், பந்தம் ஸ்வபாவமானால் விடமாட்
டாதே! (உ)

வ்நுஸூநுஸூ வஸிதா டுஷ்டா

வலஸ்யவஸ்யுதா ! ஊதாவதீதே வல
ஸு ருதஸ்ய வலஸுருதயொஃ || ௩

கட்டில்லாதவன் ஸ்வாதீனனாகவும் கட்டுப்பட்ட
வன் வசப்பட்டு மிருக்கக் கண்டிருக்கிறபடியால்,
பத்தனுக்கும் முத்தனுக்கும் இவ்வளவே பேதம்.
அதாவது, வசப்பட்டவன் பத்தன், ஸ்வாதீனனானவன்
முத்தன். (௩)

தசுவாரதனூம் வலஸ்யம் தலிணி
தெய் விஹிவசு ! ருதஸ்யாபந ஸந்தொ
ஹொ வ்யுதேபாசு ரதயாயியா || ௪

ஆகையாலந்த வசப்பட்டிருக்குந் தன்மையே
பந்தமென்று சொல்லப்படும். அந்தப் பந்தத்தை
ஞானக்கிரியைகளேப்போல் ஆத்மாவிற்கு நித்யமென்
றால் முக்கிக்காக வேற்பட்ட ஞானாக்ரி யுபாயங்களெல்
லாம் வியர்த்தங்களாகும்; பந்தம் நீங்காததினாலே. ஆத
லாற் போதும்; இதுவரையிற் சொல்லிய சம்சாரத்
தை நீக்கமாட்டாத புத்தி. (௪)

திக்யூவக விவகி தியிர வ்யுத
லிவ்யெ ! வாஸவம்ஸாம்ஸவம் வாலி நா
தீஷ்ய திக்யூயாமஸ்ய || ௫

அணுவாகிய ஆத்மாவானவன் அநாதியான
மலத்தாற் கட்டுப்படாவிட்டால் அவன் நித்யமாகவும்
வியாபகமாகவுமிருக்கிற சிற்சத்திக் கிடமா யிருக்கையி

லும் தளக்குப் போகசித்திக்காக கலாதி யாத்ம் பலத்
தையும் மோக்ஷத்திற்காகச் சிவனுடைய பலத்தையும்
தேடவேண்டிவதென். (௫)

தடா வரணஸ்யோணோ வனுஸ்யோ
தலி ஸாஸ்கரே । வய்யோயெ வயு
ஹுஹிஃபுராக்ஷேஷ்டம் வஸுஹிஸ்டா ॥

இவ்வாத்மாவிற்கு காவரணமாகிய வந்த மலமான
து சைவசாஸ்திரத்தில் அநேக பரியாயநாம முள்ளதா
கச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது பசுசாஸ்திரஞ்
செய்தவர்கட்குத் தெரியாது. (௬)

வஸுஹ வஸுநீஹார பித்யுபித்யு
ஹுரோஹோஹெஹே । கலிஷ்ய வபிஷ்ய
நாநி வாவபித்யு மக்ஷயாதிஹி ॥ எ

பசுத்வ பசுநீஹார மிருத்தியு முர்ச்சா மல அஞ்ச
னஅவித்யா ஆவ்ருதி ருக்கு கிலானி பாபமூல க்ஷய
முதலாகிய பேர்களுள்ளது மலம். (௭)

ததெகம் ஸவயுஹதாதா நோதி நி
ஸிவாஹிஷ । ப்ரத்யுதஸ ஸகாலானா
வாயிஸக்தி ஸபித்யுஹவச ॥ அ

அம் மலமானது சர்வப் பிராணிகட்கு மோஹே
அநாதியாயும் கனமாய்ப் பேதிக்கக் கூடாததாயும் மக

த்தாயும் ஆத்மாக்கஸ்தோரூபம் தத்தம்பரிணாமகாலத்தி
ஸழிகின்ற அநேக சத்தியுள்ளதாயு யிருக்கும். (௮)

தடிநாநி ஸுபிவ்யூஹா தபெது ஸுடி
தொந்யூயா | ருணவி ருதாநெவனெ
நொகெஷ யதஸதொரீஷா || கூ

அம்மல மாத்மாக்கட் கலநாதிகாலத்திலேயே யிருக்
கிறதென்று சொல்லவேண்டும். நடுவில் வந்ததென்
றால் வந்ததற்கு நிமித்தஞ் சொல்லவேண்டும். நிமித்த
மில்லாமல் வருமென்றால் ஸ்வபாவமானபடியில்
முத்தா த்மாக்களையு மறைக்கும். ஆனால் என்னவெனில்
மோக்ஷப் பிரயத்தினம் வீணாகப் போய்விடும். (௯)

தடிசு வஹுஸம்ஸுஷு தாடி
முக வதிபிடிதஃ | கிஷுதஹுகயொ
நெகா யுமவநுதூடிஸாபுநாசு || கூ

அம்மல மநேகமென்றால் அவ்வாறு ஜடமாகவு
மநேகமாகவு யிருப்பது பிறப்புள்ளதாகையால் அநாதி
யான வம்மல மேகமே யாதவேண்டும். ஆனால் ஒரே
காலத்தில் எல்லாருக்கும் முத்தி காணப்படாததி
னால் அவ்வாத்மாக்கடோறு மறைக்கின்ற வநேக
அறித்திய சத்திக ஞுள்ளதென்று சொல்லவேண்டும்.

தாலாராஹெஸாஸீஸகி ஸவ்யூநு

மு ாஹிகாஸரிவா! யபுரநுவது-நாஷெ
வபாஸ உத்யுவவயுகெ || கக

முஸ் ஸிஸ்வரனது திரோதான சத்தியையும் மல
த்திற் சேர்த்துச் சொன்னபடியாகதைச் சொல்லுமி
ரார். ஸ்வபாவத்திற் சர்வாத்மக்களையு மநுகர்ஹித்து
மங்களைப் பிரதமான விஸ்வர திரோதான சத்தியானது
மறைக்கின்ற மலசத்திகளை யதிஷ்டித்து அநுவர்த்திக்
கிறபடியால் பாசமென் றுபசாரமாகச் சொல்லப்படு
கிறது. (கக)

வரிணாயதீ தாஸ ரொபாஹம் வா
கூலிக்விஷா! யபொநீவந தாயதெ த
ராநு மு ாஹிகொவ்யுகெ || கஉ

ஈஸ்வர சத்தியானது திரோதானதிகார மிருக்கும்
வரையிலந்த மலசத்திகளை பரிணமிக்கச் செய்துகொ
ண்டு அநுகர்ஹரூபமான ஈசான மந்திரமாகிற சூரிய
னுடைய சித்திரகாசத்தாலே யெப்போதாத்மக்கட்கு
ஞானவிகாசத்தைச் செய்கிறதோ அப்போது அநுகர்
ஹசத்தியொன்று சொல்லப்படுகிறது. (கஉ)

பிரச்னை.

ஸம்வொஸ்திரிஹாஹிநுமு ாஹினாலிரொ
யிதயாஜியஃ! யுமவ ஹக்ஷரோஸகி ஸ்
வபுரநு மு ாஹிகாகயடு || கங.

ஈஸ்வரன் சேதனா சேதன வர்க்க மெல்லாவற்றை யுமதுக்ரவிக் க வேண்டியது கடமை, அவைகள் ஒன்று க்கொன்று விரோதியாகையால் ஈஸ்வரசத்தி யேகக்ரால த்திலுதுக்ரகிக்க மாட்டாது. ஆதலாற்சர்வாநுக்கிரகி கையென் றெப்படிச் சொல்லலாம். (௧௬)

நவஹந்தொ வகாராநுத்யு வவ
தலு ஜமக வுமொஃ | சவகாரக ரீ
வியு யுஜுதெ கிணுதொடிநடு || ௧௭

யின்னும் சர்வபூகங்கட்கு முபகாரஞ் செய்யவே பிரவர்த்தித்த லோகப்பிரபுவான வீஸ்வரன் அபகா ரஞ் செய்யும் ஆணவாதி பாசங்களை யதுக்கித்தும் ஆத்மாக்களை பந்தித்து வருத்துவது யுத்தமாகமாட் டாது. (௧௭)

உத்தரம்.

ந தொடி நாய காருதெ ரீஷுரா
ணொ ரநுமூ ஹு | கிணுயக சிப
தெகிணிதூவாயெந நாத்யா | ௧௮

ஈஸ்வரசத்தி சர்வாநுக்ராகிகையென்பது மெய் யே! சேதனா சேதனங்களை யொருக்காலே யதுக்கிப்ப தில் விரோதமுமில்லை; அணுவை வருத்துகிறதற்காக மஸத்தை யதுக்கிக்கிறதில்லை. ஆனால் அவர் செய்கிற துபாயமாகச் செய்கிற செய்கையேயல்லாமல் வேற ில்லை. (௧௮)

எ—வது, பாசலக்ஷண ப்ரகரணம் ௫௯

கலாயிகாரொதலி கோதி லுபுகி
கலுயிசு | சுயிகாரொவி கலுதெஃ வ
ரிணாரோ ஹிவதுதெ || ௧௯

உபாயமாவ தென்னவெனில் மலத்திற் கதிகார
யிருக்கும்வரையி லொருவனுக்கு முத்தியுண்டாகி
தில்லை; மல நீங்குதலே முத்தியென்னைப்படுகையால்
மலாதிகாரமும் மலசத்தி பரிணமித்தபின்தான் நீங்
கும். (௧௯)

லொலிந ஸுதவனவஸூர டிபியொ
யுஸூ வஸூநஃ | ஸவட்யா ஸவட்யா
யஸூ ஹிசுபு யொஜூ தேவதந்யு || ௨௦

அம்மல பரிணமமும் அது பரிணமயோக்யமான
பேதிலும் தனக்குத்தா னுண்டாகாது; எப்போதும்
எவ்விதத்திலும் ஜடமெல்லாஞ் சித்தினாலே யசைவிக்
கப்படக் காரணையாலே.

ஆகையா லதுக்காரும் அதிரிமித்தஞ் செய்யும்
மலபரிணமமும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதியல்ல
வென்று கருத்து. (௨௦)

இதற்கு திருஷ்டாந்தம்.

யயா சுாராடிநாடுவெடி ஸூடி ன
விநரொயினு | கொடா விஷாதுடா
யிசூ டூஃ வஹதூஃ ஸுதீயதெ ||

எவ்வாறு வைத்யன் ரோகியைப் புண்முதலான வற்றிற் காரமுதலானவை வைத்து வருத்தினபோதி லும் முடிவல் நன்மை செய்கிறபடியா எவ்வாறு வருத்துகிறவனாகத் தோற்றவில்லையோ, அவ்வாறே யிஸ்வரனு மலங்கும் பொருட்டுச் செய்யுந் துக்காறு பவத்தை வருத்தமென்னக்கூடாது. (௧௮)

சுத்தஸ்வரூபரான விஸ்வரன் பாசத்தை யது சரித்துச் செய்யவேண்டிவ தென்னவென்னுங் கேள் விக்குத்தரம்.

ஸவபுமக்வா நஹொஸஸ்ய நாயிஷா
நஹிஹந்யுதெ | நவயத்ரா லிகதபுஷ்யம்
தலிஹள டாஸ்யுரெகிலுஃ || ௧௯

ஈஸ்வரன் சர்வவியாபியாகையால் யாவையும் அதிஷ்டிக்காம இருக்கமாட்டார். ஆனால் என்கே செய்ய வேண்டிய செய்கையிலேயோ அங்கே செய்கையின்றி உதாசினராய்நுப்பார். (௧௯)

யதிபுணொநு மஹொநாநி யதஜ
புநாவதபுநய | நலொலி சுஸ்யலிஜா
தபுபத்யா நானுவத்யுதெ || ௨௦

ஈஸ்வரன் தருமிகளான சேதன சேதனங்களை அதுக்கூறியிப்பதாவது அவைகளின் தருமத்தை யது சரிப்பதுதான். அவ ரதுரிக்காத தரும மொருபதார் தத்தத்திற்கு மொருபோதுங் கிடைக்கமாட்டாது. (௨௦)

மதாயி காரா நீஹார லீயபுஸ்ய ஸ்ர
கவணயதெ । வஸொ ராநுமு ஹொநு
ஸ்ய தாடிதூபா டிவிகுபிபுணஃ ॥ உக

ஞானக்கிரியைகளேத் தடுக்கு மலசத்தி நீங்கினபசு
வினிடத்தில் ஈஸ்வரரத்தி யநுக்காக ரூபமாக வுளருமி
றது, அப்போது பாசத்தினிடத்தில் அதின் சத்திக
ளேப் பரிணமிக்கச் செய்வதே அநுக்காகமாகிறது. (உக)

வொபு புகவ வரிணாரிபுயபிபுயொரா
நுவதபுநபு । பிபுஸ்ய ஸாயிகாரஸ்ய நி
வபுதெஸுசி வரிபுதள ॥ உஉ

ஆதலா லென்ன வேற்பட்டதெனில்? அதிகாரத்
துடன் மல சத்தி நீங்கும்போது திரோதானசத்தியும்
நீங்குகிறபடியால் சேதன ஸுடைய அறியுந்தன்மைய
யும் ஜடத்திலுடைய பரிணமிக்குந் தன்மையையும்
அநுசரிப்பதே அநுக்காகமென் றறிக. (உஉ)

உதெபுலம் யளமவபெபுந பூபாச
ஸுவபுணவஹி । பாயாபா ஸாயிகாரா
யாஃ கபிபுண ஸொகவணவதெ ॥ உங

இவ்வா நேககாலத்திற் சம்பனிக்குமிடத்தி லநுக்
காக ஸ்வரூப மறியவேண்டியது. கிரமமாக வருமிடத்தி
ற் சுலபமே. இவ்வாறே அதிகாரத்துடன் கூடிய மாயா

கன்மங்கட்குஞ் சொல்லியதென் றறிக; ஜடமெல்லாஞ்
 சித்தினுலே அசைவிக்கப்பட்டதென்று முன்னமே
 பொதுப்படச் சொல்லியபடியால். (௨௩)

ஏழாவது, பாசலக்ஷண ப்ரகரணம்

முற்றிற்று.

ஆஸ்ஸோகம்—௧௨௮.

Q

செய்யுள் ய ஸர்நாடுதெ- ஸிடுஷா
ய ஸர்நாடுதெ. மீதித் தோழாவி லாவா
டுதொநாமர டுதெதாடுதெ ||

கன்மேந்திரிய ஞானேந்திரிய சரீர விஷயங்க
ளோடு சேர்க்கையாத்மாவிற்கு ஞாண்டானதற்கு நிமித்த
முண்டென்று அதுபிக்கப்படுகிறது. உற்பத்தியுள்ள
தாயகையால் உற்பத்தி யுள்ளதெல்லாம் காரணமல்லா
மவிருத்தக் கண்டதில்லையாகையால். (க)

தலபுரெய வதிக்கா வெவரி
 துராக் கண்ணிகைக் : | புகிவம் மிய
 தகா உல ஸதாதகா உதகமுண்டி || உ.

இந்திரியாதிகளுட னைத்மாவீற் குண்டாகிய
சேர்க்கையானது ஸ்வர்க்காழி தேசநியமமுள்ளதாலும்
பிராணிகள்தோறும் சரீராதிகள் வெவ்வேறுபட்டி
ருப்பதாலும் அநித்யமா யிருப்பதாலும் புருஷன்
ஐறும் தனிச் சிபே ஏற்பட்டிருப்பதாலும் ஜன்
மாந்தரத் தொடர்ச்சியுள்ளதா யிருப்பதாலும் அதற்
குண்டாகிய காரணமு மவ்வித குணமுள்ளதென்று
சொல்லவேண்டும்; காரணத்தைப்போற் காரிய முன்
டாகுமாதலால். (2)

அந்தக் கன்மமானது பிரளயத்திற்பரிணாமத்தை யடைகின்றது, சிருஷ்டிகாலத்திற் போகத்திற் குப யோகமாகிறது, சங்கரகாலத்தில் மாயையிற் சம்ஸ் காரரூபமாக விருக்கிறது, புசிக்காம லழிகின்றதில்லை.

உகி கோயாழிகாலான புவதபுக நோடி
 கி | கபுவபுக நெயுத டெய்யிஸ
 டி ஹுதபெ ||

இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட கன்மமானது மாயை முதற் காலமீறான அத்வாவி லுண்டாகிய சரீராதிகளை யுண்டாக்குகிறதாயும் பிரவாகாநாதியாகவு மிருக்கும். இது சுகிர்தமாயிருந்தபோதிலும் ரோதகமாகவே யாகும், ஏனெனில்? கன்ம மிருக்கும்போது முத்தி யில்லையாதலால். (௬)

எட்டாவது கன்மவிசார ப்ரகரணம்
 முற்றிற்று.

ஆம் லோகம்—௧௩௪.

சிவமயம்

சு—வது, மாயா ப்ரகரணம்.

கயலவயுஜு வாகெநவ கிவணவ
 லக்ஷணம் ! கயுதெ ம் நிவாஸவ சி
 விஜுதூ விவெஸதஃ || க

இனி, உத்தேச சூத்தர்த்திற் சொல்லப்பட்ட
 மாயா பாசத்தின் லக்ஷணம், ப்ரமாணத்தாலும் யுத்தி
 யாலும் கருக்கமாகச் சொல்லப்படுகிறது. (க)

தஜெகஜே ஸிவஸீஜம் ஜமதஸித் ஸதி
 ரிசு ! ஸஹகா யுயிகாராண ஸ்ரொயி
 வ்யாவ்யநஸூத || உ

ஆம்மாயையானது ஒன்றாகவும் மயக்குவதாற்
 சிவமாகவும் பிரபஞ்சத்திற் குபாதானமாகவும் பலவே
 துபட்ட சத்தியுள்ளதாகவும் சககாரிகளான கன்மங்
 களினதிகாரவரைபி லாத்மாக்களை மறைப்பதாகவும்
 வியாபகமாகவும் நித்தியமாகவு மிருக்கும். (உ)

சிவ யுத்திகளா லும் மாயை யுண்டென்கிறார்.

கதடூநு ஜீயதெயெந ஜமகஜே
 ஹெதுநா ! தெநொவாடாந ஜெவ்யு
 தவடி ஸஹுவிவிடூநா || க

ஐகத்து உற்பத்தி யுள்ளதென்னும் யாதொரு ஏதுவினாலே கர்த்தா அநுமிக்கப்படுகிறாரோ அவ் வேதுவினாலேயே அதற்குப் பாதானமாகியமாயையுமுண்டென்று சொல்லவேண்டும்; தந்துமுதலான வுபாதான காரணமன்னியில். படமுதலான காரியம் பிறவாதாதலால். (5)

தடிவெதந செவஸ்யாஸு காயுஸ்யா
விதடிஸுநாஸு | ஸூல ஸுவஹரோ
ஷோஷஃ காரணா நியஜோந்யா || ௫

பின்னு மம்மாயையின் காரியங்களெல்லாம் ஜடங்களாகையா லதனையும் ஜடமென்றே சொல்லல்வேண்டும். அவ்வாறு சொல்லாவிடிற் காரியகாரண நியம பங்கமென்னும் பெருங்குற்றம் வரும். (6)

படிமித்யு திடிஸாயுஸு கஸாடிஸு வ
டிதெ வுநஃ | கவ்யாவிவெசு காத
ஸுஸு ஸ்யாஸு ஸவெஷாஸு ஸவடிதொ
ஸுஸு || ௬

இம்மாயை பிரளயத்திலழியுமென்றால் மீட்டும் பிரபஞ்ச மெதிலிருந்துண்டாகும்; ஆதலால் நித்யமே. இது, அவ்யாபகமானார் சர்வதோமுகமாகக் காரியமெங்குமுண்டாகக் கூடாதாகையால், இதை வியாபகமாகவும் அவச்ய மொப்புக்கொள்ளல்வேண்டும். (7)

யடிநெக விறிதது டுஷ்டமெனவதி ய
 துக்ம் | நதமுத்தி ததஸா டெகநெ
 வத தத
 வறதெநாடி ||

ஜடமாயு மநேகமாயு மிருப்பதெல்லா முற்பத்தியுள்ளதாகக் கண்டிருக்கிறபடியால் இம்மாயைக் குற்பத்தி யில்லாதபடியால் இதை யொன்றென் றொப்புக் கொள்ளவேண்டும். அநேகமாகிற் பரமகாரண மாக மாட்டாது. (சு)

சங்க.

வடவூதும் மணாடிவடி வாவடுகெசை
 கெநகது: || ஸாறு

உபாதானகாரணமான அநேக தந்துக்கள் விரு
ந்து ஒருபட முண்டாகக் காண்கிறபடியால் இவ்
வாறே சர்வகாரியமுமநேகோபாதானத்திலிருந் துண்
டாகிறது. அதலால் மாயை அநேகமே யென்னில் (

உத்தரம்.

தடிவய்தெக ரெகலுர றெவஸீஜாஸ
வ ஜாயதெ || எ

அவ்வாறே நேகமான தந்தருதலானவும் ஒன்றாகிய பஞ்சமுதலான வுபாதானத்திலிருந்து அண்டாகின்ற தாகையால், ஒன்றாகிய பரமதாரணமான மாயையிலி

ருந்து சர்வப்பிரபஞ்சமு முண்டாகிறதென்பதற்கு
யாதொரு குற்றமுமில்லை. (எ)

பெஷாம் லிங்கபுகாஷெதொ ராஜிஷ்யு
வஜாயதெ | தெஷாம் யுகுஷெந லிஙெ
ந ஜலங்கிந்தா நுஜீயதெ || அ

சிலர் சேதனான ஆத்மாவிலிருந்தே அசேதன
மாகிய பிரபஞ்ச முண்டாகிறதென்கிறார்கள். அவ்வாறு
விருந்த காரணத்திருந்து விருத்தகாரிய முண்டாகி
ஜலத்திலிருந்து புகையுண்டானதென்று புகையைக்
கொண்டு ஜலத்தை அவர்கள் அநுமிக்கலாம்; ஏனது
மிக்கவில்லை. (அ)

ஹிதாவயி ஜமஷெஷாம் காரணம் வ
ராரணவஃ | தெஷாம் வுகுஷெந லிங்காஷெ
தொ ஜுகுஷெதவஜூநஸுகுதா || சு

இன்னுஞ்சில தார்க்கிகர் முதலானவர்கள் ப்ருதி
வியாதி பூதம் வரையிற் பிரபஞ்சமென்றும் பரமானுக்
களே பரமகாரண மென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள்; அவர்
கள் திரவ்யாதி வடிவதார்த்த ஞானம் அல்லது ஷோட
சபதார்த்த ஞானத்தால் மோகமென்கிறார்களென்று
முன்சொல்லிய வேதவினாலேயே அவர்களின் ஞான
ஞ்சம் தெரியப்படுகிறதல்லவா.

பரமஹுங்கள் அசேதனமா யநேகங்க ளாதையால்
அநித்யமாகும் ; பரமகாரண மாகமாட்டாது. மாயையே
காரணமென்பது கருத்து. (௬)

ஸநீராபெ ஸ்நீராஹி யஹித னிவிவாது
யெகாவாதூ னிவிவ்யுஸௌ நஸவது
ஜெகா ஜெஷாவஜெக ॥ ௧௦

பிரத்யக்ஷமாகத் தாய்தந்தைகளின் சரீராதிகளைப்
போற் புத்ராதிகளின் சரீராதிக ளுண்டாகக் காண்கை
யால் தேகாதிக்குக் காரணம் மாத்ரு பித்ரு தேகா
தியே, மாயையென்ப தொன்று வேண்டிவ தில்லை
யென்னில்? சர்வசங்காரமானபின் சிருஷ்டியாதி காஸத்
தில் தேகாதிக்குக் காரணமாக வெந்தச் சரீராதி யிருந்
தது. ஏககாலத்திற் சர்வசங்கார மில்லை தனித்தனியே
சங்காரமாயிவ மதாப்பிரஸயம் பொய்யாகும்போது சர்
வஞ்ஞான விஸ்வரன் பொய்யனாவேண்டி வரும் ;
ஆகையா லப்படிச் சொல்லப்படாது. (௧௦)

ஊகஜெஸெவி யொயஜெஃ வு தீதொ
யஸு யதி டுணஃ லதஸு லவதுதெ
ந ஜாடிரதொநி வாயுதெ ॥ ௧௧

ஆதெவ்வாறெனில் ; ஓர் வஸ்துவினது ஒரு
தருமம் ஒரிடத்தி லறியப்படுமாயின் அதற் கந்தத்
தரும மெவ்விடத்திலு முண்டாகு மென்பதற்குத்

தடையென்ன ; அக்ஷி முதலானவற்றிற்கு ஒரிடத்திற்
காணப்பட்ட புகையும் பிரகாசமு மெங்கு முண்டா
யிருக்கிறதல்லவா. (கக)

அதபோல்

கொழிபெரா ரேணஹ்யஷ்டா ஸஹதா
நாஹ்ரிணாழ் | ஸௌவி ஸுதீயதெ
கூஹொ யத்ராஸெஷ ஜநக்யம் || கஉ

சர்வப்பிராணி சரீராதிகட்கும் தனித்தனியே
அவாந்தர மாணாதிகள் கண்டிருப்பதாற் சர்வ சங்காந,
மாகுங்காலமு மாகமாதிகளா லறியப்படும். (கஉ)

ததாயாராணிகாயுடாணி ஸகிராஹ்வா
ணிஸஹ்யுகள | லிக்யுகள வ்யகிராஹ்வா
ணி வ்யூஷி யனௌஸுடயஸ்ய || கங

இவ்வாறு கூறிய யுக்தி யுபபத்திகளால் நிச்சயிக்
கப்பட்ட மாயையென்னு முபாதானகாரணத்தை யாதா
ரமாகக்கொண்ட சர்வகாரியங்களும் சங்காரத்திற் சத்
திரூபங்களா யதிலடங்கி யிருக்கின்றன. சிருஷ்டிகாலத்
தில் ததுகரணதியானவை தத்தம் பிரயோசனஞ் சித்
திக்கும் பொருட்டாக அம்மாயைபிரேருத்த வியக்தி
ரூபங்களாய் வியாபரிக்கின்றன. (கங)

சங்கை.

தனாழிகாரகா ஞாநம் வடாலஸெ
வடாதிநம் : ஸதேகாரக ஸதேவாவி
வடுவெத்தி ஹதம்ஜமக || கச

வாஹயு வேஹஸ்வதா வஸு கா
நக வஸுநம் || கச௨

படம் வேண்டியவன் படமில்லாவிடிற் தந்துமுத
லிய கருவிகளைத் தேநிகிருன். படமுண்டானபின் தந்து
வென்னும் பெயரேயில்லை. ஆகையாற் பிரபஞ்சம் அச
த்தே! அசத்தான காரியத்தை யுண்டாக்குவதேகா
கமாகிய வஸ்துவிற்குப் பிரயோசனமாகும். (கச-கா௨)

உத்தரம்.

உக்வாடியதௌ வவபுஸாஸு வவபு
ஸவபு வேவிதது | கரு

அவ்வா றில்லாதகாரிய மொன்றி லுண்டாகு
மானால் எல்லாக் காரணங்களிலும் எல்லாக் காரியங்களே
யும் எல்லாரு முண்டாக்கவேண்டி வரும். (கரு)

சுயாஸக்யம் யதஸக்ய தெவஃ கிநி
யாசிகது தவபஸ்யாதி தககிநி ஹகிஸு
க லிபஸாயுதா || கச

அவ்வக் காரணங்களி லிருந்து அவ்வக்காரியங்க
ளுண்டாகக் கரண்கையால் எல்லாவற்றையு முண்டாக்க

முடியாதென்னில்? ஒரு காரணம் தன் காரியத்தை மாத்திரமுண்டாக்கவும் மற்றதை யுண்டாக்காம ளிருக்கவும் நியாமகமொன்றுங் காணப்படவில்லை. அந்தக் காரியத்தைமாத்திர முண்டாக்க வந்தக் காரணத்திலோர் சத்தியிருக்கிறதென்னிற் காரியங்கள் காரணத்திற் சத்திரூபமா யடங்கி யிருக்குமென்று நாம்சொல்லியதைச் சாதித்ததா யிருக்கிறது. (௧௬)

சுயா காரகவாத புவத்யுதநு
வவதிதஃ | ஸுதி ராடிநகைபுஸு வு
பெவீ த்யுவிதகத்யு || க௭

இல்லாத காரியமுண்டாகுமென்னில்? மஹியின் பிள்ளையை யுண்டாக்கக் கருவிகளால் முடியாததாற் காரியங்கட்குக் கருவிகள் வேண்டுமென்னுஞ் சொல்லும் அவைகளாக் கொண்டுவருகையும் செய்கையும் ஒன்றுமில்லாமற்போய் ஜகத்தே யில்லாமற் போக வேண்டி வரும். (௧௭)

சுயா ஸுயசு வாழிகாஸகி தட்கா
யும ஸுகிராபவக்ய | தயொ விபுஸெஷ
ணம் வாஷும் நெதகசு வஸ்யாஸிகிணு ||

அவ்வக் காரணங்களி லவ்வக் காரியங்களுண் டாகும்படியேயோர் சத்தியிருக்கிறது. காரியமே சத்திரூபமாக இருக்கவில்லை யென்னில்? இவ்வா றந்தச்

சத்திகட்கு விசேஷணஞ்சொல்லவேண்டும். அவ்வாறு சொல்வதில் ஒரு விசேஷத்தையுங் காணோம். (௧௮)

தலூ திபாழிகாஜநய ஸக்தி: காரக வ
ஸூந: | ஸாநய வ்யாகிரகாஸ்யாநாநி
பிதொ வாவஸ்யபதெ || ௧௯

ஆகையாற் காரகமாகிய வஸ்துவினிடத்தில் அவ் வக் காரிய சத்தி நியாயமிகையா யிருக்கிறது. அது உன்டானாற் காரியமுண்டு. இல்லாவிடி வில்லையென் னும் அவ்வய வியதிரோகங்களா லாவது லோகப் பிர சத்தியாலாவது அறியத்தக்கது. (௧௯)

தவ்யகி ஜநநநாநி தகிகாரக ஸகி
ஸூபாக | தெததனா மதாசாரம் வடா
காராவரொயக்ய || ௨௦

வெரோதிநா வநீபாய வடவ்யகி: ப்
காஸ்யுதெ | ௨௦௨

அந்தக் காரணத்திற் சத்திருபமாக விருந்த காரி யம் கருவிகளின் சகாயத்தால் விபக்தமாகப் பிரகாசிப் பதெ யுட்பத்தியென்னப்படும். எவ்வாறென்னில்? கார ணமான தூலின் ரூபமானது பட ரூபத்தை மறைத் துக்கொண்டிருக்கிறது. தூரீ வேமாத்ரி கருவிகளா

கூவது, மாயா ப்ரகரணம் எடு

ஸ்தைப் போக்கிப் படருபம் வியத்தமாகப் பிரகாசிக்
கச்செய்யப்படுகிறது. அவ்வாறென் றறிக.(௨0-௨0௨)

யயா வடாஹி-௮௩வது வடாஹி
ஆஹாஸகம் : நாஸகம் : சூயதெவ
கிஃ கலாஹி-௮௩வது வடாஹி ௨௧௨

கடமுதலானதால் மறைக்கப்பட்ட படமுதலான
து மறைப்பு நீக்கினமாத்நிரத்தி லெவ்வாறு பிரகாசிக்
கிறதோ அவ்வாறே மாயையிற் சத்திருபமாய் மறைந்
திருந்த கலாதி தத்துவமானது அநந்தேஸ்வரவிபாபா
ரத்தால் மறைப்பு நீக்கி வியத்தமாகப் பிரகாசிக்கச்
செய்யப்படுகிறது. இல்லாத தொருபோது முண்டா
காது.

ஒன்பதாவது, மாயா ப்ரகரணம்
முற்றிற்று.

—
கூ ஸ்லோகம்-௧௮௮௨.

உ
சிவமயம்.

கௌ—வது கலாதி ப்ரகரணம்.

ஸ்ரீஜந்யம் கலாகால விஜாராஸ நய
போதரஃ | மூணய மவபுவிதாஃ போதா
வபுதாநயநுஃ போத || க

மாயாதத்வத்திலிருந்து முதலிற் கலை நியதி காலம்
புருடன் இந்நான்கும், கலைநிலிந்து வித்தை ராகம்
அவ்யக்தம் இம்முன்றம், அவ்யக்தத்திலிருந்து முக்கு
ணங்கள் அவற்றிலிருந்து புத்தி அதிலிருந்து ஆங்காரம்
தைஜஸ்வர்காத்திலிருந்து ஞானேந்திரியங்களும் மன
மும், வைகாரிகத்திலிருந்து கன்மேந்திரியங்களும், பூதா
தியிலிருந்து தன்மாத்நிரைகளும் அவைகளிலிருந்து
பூதங்களும் இவ்வாறு கிரமமாகத் தோற்றுகின்றன.

வியதெதெஹவலிபு ஸ்யம் யஸ்ஸாக்ஷா
புபுதாஹாஸ | யயாயுநகியபெதொ
ஸாபுதயுநொயுதொ || உ

அகத்தாத்துவாலி ஸதிகாரியான அநந்தேஸ்வரர்
ஆத்மாக்கட்டுத் தேகாதி சித்தி நிமித்தம் மாயாதத்
வத்திலிருந்து நேரிடவும் காலாதிதத்வ வழியாகவும்
எதை எந்தக் காரணத்திற்காக எவ்விதமாகக் கூட்டி-
வைக்கிறாரோ அது அவ்விதமாகவே யிப்போது சொல்
லப்படுகிறது. (உ)

கதபுஸகி ரணோதித்யா விஹ் வெ
புரஸகிவசு । தஜ்ஜுஹதயா தெதுஷு
நாமாதி கிரமமஹா ॥ ௩

ஆத்மாவினது கர்த்ருசத்தியானது சிவசத்தியைப்
போலவே நித்யமாயும் வியாபகமாயு மிருக்கின்றது.
ஆனால் மலத்தினாலே மறைக்கப்பட்டிருப்பதாற் செய்ய
வேண்டிய காரியங்களி லீஸ்வராநுகங்கிரகர்ன்றி பிர
வர்த்திக்கிற தில்லை. (௩)

தஜ்ஜுஹதயா ஹகனகைக் கலாஹ்நெத
ஜஸம் ஹரஃ । தோயாவிஷ்ணாவ்யு காரா
தெவ்யுத்யுஜ்ஜம் வரம்ஹிதசு ॥ ௪

ஆகையா லாத்மாநுகங்கிரக நிமித்தம் அநந்தேஸ்
வரர்முதற் பிரவிருத்திஹேதுவாய்ப் பிரகாசரூபமான
கலையென்னும் தத்வத்தை மாயையைக் கூப்பித்துத்
தே"ற்றுவிக்கிறார். (௪)

தெந வ்ரஜீவகலெந தஜ்ஜுஹ்விதெ
ரணோஃ । வ்ரகாஸயதெகதெஸம் விஜா
யது கிராமமஹா ॥ ௫

திபத்தை யொத்த வந்தக் கலையாலே அநந்தே
ஸ்வரர் மலத்தால் மறைக்கப்பட்ட சைதன்யமுள்ள
வாத்மாவிற்றுகுக் கன்மமான விருளைநீக்கி யேகதேசம்
பிரகாசிக்கச் செய்கிறார். (௫)

கல உதெஷ்டபொ யாதா ஸ்வபூ
நெபெரணெயஸ: । வெபூதாரண
வெபூரணஸ்வா காவதீதரிஸ:கலா ॥௭

கல என்னும் முதனிலைக்கு நீக்கலும் நியமித்தலு
ம் அர்த்தமாகையால் அந்தக் கலையே இருளை நீக்கி
நியதி ரூபமாய் போக நியமனத்தையுஞ் செய்யும், நிய
மிக்கும்போது நியதிதத்வ மாகும், இதனால் நியதி தத்
வமும் சொன்னதாயிற்று. (௭)

உதெஷ்டபொ வியா ஸ்வபூ
நெபெரணெயஸ: । வெபூதாரண
வெபூரணஸ்வா காவதீதரிஸ:கலா ॥ ௭

இவ்வா றிந்தக் கலையு மாத்மாவும் பேதமற்றது
போலொன்றாகச் சேர்ந்து போகக்கிரியைகளிற் கர்த்தா
வாயுங் காரகமாயு மிருக்குமென்பர். (௭)

வாஸா வ்யக்தி யா ரகி டிஷ்டபொ
நெபூரணெயஸ: । வெபூதாரண
வெபூரணஸ்வா காவதீதரிஸ:கலா ॥ ௮

இவ்வா று வ்யக்தமான கிரியாசத்தியுள்ள வாத்
மாவானவன் விஷய தரிசனத்திற்காகத்தானே கரண
சத்தியில்லாதபடியால் ஞானத்திற் கீழ்வராதுக்ரஹத்
தை யபேக்ஷிக்கொன். (௮)

தடிவடிம் கொடியெனென கலாடுவ
ஜகிகுதோடி ! தகவ்விடிவாடி விஸுஜக க
ரணம் வரதோதகம் ॥ க௯

அவனிமித்தம் அநந்தேஸ்வரர் தத்வமுண்டாக்க
யோக்யமான கலையை கேடாபிக்குச்செய்து ஆத்மா
விற்கு முக்ய கருவியான வித்தையென்னுந் தத்வத்தை
சிருஷ்டித்தார். (௬)

தெக வு காஸராடுவென ஜகாநஸகி
வு ரொலிநா ! வவடகாரககி ஷாடி
வெவகி விஷயம் வரடி ॥ க௦

ஞானசத்தியைப் பிரகாசிக்கச் செய்யாநின்ற பிர
காசரூபமான அந்த வித்யாதத்வத்தாலே இந்திரியாதி
சர்வகாரகங்களாலு மறியத்தகும் விஷயத்தை யாத்மா
அறிகின்றான். (க0)

தடிவி வுகுலிவகி டுடிஷாடுதூவாடி
விவாலிதம் ! வெககித ஜககாராமம்
தலாடுவா ஸுஜக வுமம் ॥ க௧

அவ் வித்யாதத்வத்தாலபிவியக்தமானசைதன்ய
சத்தியுள்ள ஆத்மா வானவன் விஷயத்தையறிந்தபுர
திலும் அபிலாஷைபின்று போகத்திற் பிரவர்த்திக்க
மாட்டானாதலாற் பிரபுவாகிய வனந்தேஸ்வரர் அந்த

அபிலாஷையை யுண்டாக்கும் ராகதத்வத்தை யந்தக் கலாதத்வத்தி லிருந்தே யுண்டாக்கினான். (க3)

ஸதெந ருஜிதொஹொயி ரீஸிஸ ரி
விஸுஹநி । ஸுதெ நவ ஹுஸாநொ
விராஸ ரிபிமஹி ॥ க4

அவ்விராகத்தா லபிலாஷைகொண்ட வா த்மாவா னவன் அசுத்தமாயிருந்தபோதிலும் போக்யத்தை விரும்பிக்கொண்டு புசிக்குமான். புசிக்கும்போது வை ராக்ய மடைகிறதும்பல. (க2)

ஹிபு வுதஃ கரணெஃ காயபூ
ரூடுடு ஸுஹ வடுடு । ஹொஹு
ரிஷு நாலுடு ஹொஹு காலாநுவ
திபுதஃ ॥ க5

இவ்வா ருத்மாவானவன் தேகங்களோடு கூடிய பூத தன்மாத்திரைகளை யாச்ரயமாகக் கொண்ட விந்திரியாதி கருவிகளுடன் கூடி போகத்திற பிரவர்த் தித்தபோதிலும் போகபூயிகளிற் போகங்கள் காலத்தை யதுசரித்திருக்கின்றபடியால் காலமின்றி போகங்களைப் புதிக்கிறதும்பல. (க3)

சுபூபூபி வுத்யஸூ துஃ கா
ஹொயா ஸுஹவஃ । கால ஹொயா
நாநா திபதூ திபதம் வஸுத ॥ க6

நொடி லக்ஷணம் நாழிகை என்பது முதலான விவ
கார ஞானத்திற்கு நிமித்தமான காலமென்னு மோர்
தத்வம் மாயையிலிருந் துண்டாய் நியதிதத்வத்தாலே
தானுதித்தகாலம் துவக்கிச் சங்காரகாலம் வரையில்
நியமித் தடக்கப்பட்ட பசுவாகிய வாத்மாவைப் போ
கத்திற் பிரவர்த்திக்கச் செய்கையால் காலமென்னும்
பெயர் பெற்றிருக்கிறது. (௧௪)

சங்கை.

ஸவாயகஸ்ய ஹோமஸ்ய கடுதனூ
தயாஜமஃ | கெலி நியாசிகுங்கடு படிநு
ஐகிரிவ்யுதெ || ௧௫

போக்தாவான வாத்மாவிற்கு அவஸ்யமான
போகமும் அதன் சாமக்கிரியையும் கன்மாதீன மாத
லாற் கன்மமென்ப தவச்யம் வேண்டியிருப்பதா லது
வே போக்யமனத்தையுஞ் செய்யட்டிமே, அதற்காக
நியதியென்னு மநிகமாக வேறொரு தத்துவ மொப்
புக்கொள்வானே என்கிறார்கள். (௧௫)

உத்தரம்.

ஹோமொஸ்ய ஸவ்ய தஸ்யாநா
ஸோவிகடு நிஷ்நுதஃ | கெடுடுவாஸு
ஸநீராஹி கதஸ்ய ஸ்வாதுக்ய || ௧௬

அப்போது சகல தத்வங்களும் போகத்திற் குப
யோகப்படுவது கன்மாதீனமே யாதலாற் கன்மமென்

தே போதும். மற்றவையொன்றும் வேண்டாம்; அவ்
வாறாகிற் சரீரேந்திரியாதிகளெல்லாம் விபர்த்தமரக
வேண்டிவரும். (கக)

சுய ஷெஹாதி ஸாவெஷு தக்ஷு
தேது ஸுஸாயக்யு | ததொ நியதிஸா
வெஷு தேஸுதே நியாசக்யு || கக

சரீராதிகளை யபேக்ஷித்தே யந்தக் கன்மமானது
புருஷார்த்தத்தைச் சாதிக்குமென்னில்? அப்போது
நியதியையு மவச்ய மபேக்ஷிக்கும் நியதியே கன்ம
நியாமகமா யிருக்கவேண்டும். (கக)

வாஸஸுத் ததவனவாஸுதி வாஸு
வத்யு நியதிஸுத்யு | சுவாஸுத்யு வாஸு
வாஸுத்யு வாஸுத்யு வாஸுத்யு ||

புருடனென்னும் ஞானத்திற்கு நிமித்தமாகிய
புருஷத்தத்துவமானது அம் மாயையிலிருந்தே யுண்டா
யிற்று. அது பிரதான முதலான தத்வங்களை யெல்
லாம் வியாபித்துக்கொண்டு புவனமார்க்கத்தில் வாம
தேவாதி ருத்ரர்களுக் கிடமாகவிருக்கும். (கஅ)

தத: வாஸுத்யு தத: கவாதவா
தத: கவாதவா தத: கவாதவா
தத: கவாதவா தத: கவாதவா || கக

புருடதத்வ முண்டான பின்பு தன்மாத்தா
ஸயந்த, மகத்து அகங்கா மிரண்டு, இவ்வேழிற்கு

மர்தாரமான குண தத்வத்திற் குபாதான காரணமா
மிய அவ்யக்த தத்வத்தை கலாதத்வத்திலிருந் துண்
டாக்கினார். (கக)

கதொவூஜா டுுவாடிதம் மள
ணம் ஸஹ ரஜஸு: | ததுதய: பூக
ஸாடி: பூலிஜா ஸவஹுயஸா. || ௨0

அவ் வவ்யக்தத்திலிருந்து புத்திக் குபாதான
காரணமாமிய சத்வம் ரஜசு தமசு என்னு் முக்குண
ரூபமான குணதத்வத்தை யுண்டாக்கினார். அம் முக்
குணங்களின் செய்கை பிரகாசம் பிரவிர்த்தி நியமம்
என்பவை பிரசித்தங்களே. (௨0)

தயொமூணா ஸபாவேக ஸஹ
டிபொமத: | ஸகெக ஸுதிருதெ
ஷா வுத்யாயிஷு நிஸ்ததா. | ௨௧

குணங்கள் முன்றிருந்தபோதிலும் அவை பிரி
யாமலிருப்பதால் குணதத்வமொன்றே! ஆனால் சாத்
விக ராஜஸ தாமஸம் என்று குணங்களைத் தனித்தனி
யாகச் சொல்வது அவ்வக் குணங்களின் செய்கை மிகு
தியாலென வறிக. (௨௧)

ததடிவி ஜததுவி தஸுகிணிடிவெ
ததடி | பஹாபூதம் மூனெயபூவி
னெனெவா திஸு கொமூண: || ௨௨

முக் குணங்களால் வியாபிக்கப்படாமலும் கலந்த ஒரு குணமாவதில்லாமலும் யாதொரு ஜடபதார்த்த முயில்வுலகத்தி விஸ்டை. (உஉ)

வாஸுதவ ஹதொ நாநாவாவ வு
த்யவஷணஃ । வர ஹதாதொ ஹா
மயம் வக்யாஸாஸுத ஸஸ்யுதஃ ॥ உஉ

அந்தக் குணதத்வத்திலிருந்து மேற்சொல்லும் பாவப் பிரத்யயங்களைக் குறியாகக்கொண்ட புத்திதத்வத்தை யுண்டாக்கினார். அந்தப் புத்தி தத்வமானது மேற்சொல்லும் விஷயங்களோடுகூடி ஆத்மாவிற்கு நேரிட போக்யமாகும். (உஉ)

வாவாவாஸுதயுணா யதேஜாநவெ
ராமயுஹதயஃ । ஸாஸிகா வுதயெ
நெதொ ராமயுதேஜா தாஸாஃ ॥ உஉ

பாவங்களாவன? புத்தியின் குணங்கள். அவை யாவன? தருமம் ஞானம் வைராக்யம் ஐஸ்வரியம் இந்நான்கும் சாத்தவிகங்கள். அதருமம் அஞ்ஞானம் அநைஸ்வரியம் இம்முன்றும் தாமசங்கள். அவைராக்ஷியம் இவ்வொன்றும் ராஜசம் ஆ — ௮. (உஉ)

வத்யா ஸுஹாவாநா ஸுஷு
தவதக மயுணாஃ । ஸவவஹ வ
வாதா ஸிப்யாத்யா வமயுஸாஸுதெ ।

பிரத்யயங்களாவன? அந்தத் தருமாதிகளா லுண்
டான சித்தி முதலானவை தனித்தனி வார்க்கமாக-
அ-சு-உ-அ-தி-ஆ-நி-விதமாகப் ப்ரசித்தமாகச் சொல்
லப்பட்டிருக்கின்றன. (உரு)

பாவாதிக்கு ஸக்ஷணம் வருமாறு:—

ஸாண்டிவிசு வெநயிகா: ப்ராசுதா
ஸு ஸவனா: ॥ உரு

இந்தப் பாவங்கள் சம்சாரியான வாத்மாவிற்குச்
சாமித்திகங்கள் வையிகங்கள் பிராகிருதங்கள் என
முன்றுவிதமா யிருக்கும். (உரு)

அவையாவன:—

வீசரிஷ்டயபி ஸாண்டிவிசு ஸாண்டிவித
வெநயிகா: ॥ மூண்டிவிசு ஸாண்டிவிசு ஸாண்டி
வெநயிகா: ॥ உரு

சிறந்த கோயில் குள முதலானவை செய்வித்த
தருமவாசனையால் நின்மலமான சித்தமுள்ளவர்கட்கு
தேகநீக்கினபின்பும் முன்போலவே பிரகாசிக்கும்
குணம் சாமித்திக மென்னப்படும். (உரு)

வெநயிகா: மூண்டிவிசு ஸாண்டிவிசு ஸாண்டிவித

1. திவெநயிகா: மூண்டிவிசு ஸாண்டிவிசு ஸாண்டிவித
வெநயிகா: ॥ உரு

அக

மருகேந்திர சவ்யாக்யாநம்

லோகத்தார் புத்தியாலும் குருமுகத்தாலும்
சாஸ்திரத்தாலும் பிரகாசிக்குங்குணம் வைநயிகமெனப்
படும். அது, மனோ வாக்குக் காயங்களின் வியாபாரங்க
ளால் வருவது. (உ௭௨)

பூக்யதொ ஷெஹஸம்பொமெ வுதஃ
ஸவாஜிவோயவசு । உஅ

ஸ்வப்பன முதலானவற்றைப்போல் தேகமிருத்
தும்போது மாத்தியம் தோற்றிக்கொண்டு அப்பால்
தோற்றம விருக்குங்குணம் பிராகிருத மென்னப்பட்
டும். (உஅ)

அவைகளின் பயன் வருமாறு:—

ஸமெ-பூரிகி: பூக்யதவா விவா
கள யொகிகூரதி திபூரய பூரவிவ
தள । ரா-பெவஹதூர வெவநய பூ
க்யதெஷ ஸவடினெ ஸவிவாகி:
கூரெண ॥ உக

வைநயிகப் பிராகிருத தருமாத்ரி குணங்களால்
வரும் பயன்களாவன? தருமத்தால் ஸ்வர்க்கமும் ஞா
னத்தால் முத்தியும் வைராக்யத்தாற் பிராகிருதி எய
மும் ஐஸ்வரியத்தால்: தடையில்லாமையும் அதருமத்
தால் திரியக்கு முதலான யோநிப்பிராப்தியும் அஞ்

ஞானத்தால் நரகமும் அவைராக்யத்தால் பந்தமும்
அநைஸ்வரியத்தால் தடையு முண்டாகின்றன. (உக)

வஸுஜாக்ரான்திஸுக்ஷ்மரிஜ்ஞானயொமொ
மொமாநிஹாவிலுஸ்வஸுவாயு: | மொ
மாவதிநக்ரகுகிஷ்டஹஸி விபுவஸா
தக்ர ஷெஷ வான்லிவிகெஷு || ௩௦

சாம்சித்திக தருமாதி குணங்களால் வரும் பயன்
களாவன? தருமத்தால் தேவதா வசீகரணமும் ஞா
னத்தால் அவ் விஷயஞானயோகமும் வைராக்யத்தால்
போகத்தி விச்சையில்லாமையும் ஐஸ்வரியத்தால் விக்
நங்கரின் நீக்கமும் அதருமத்தால் போகத்தி விச்சை
யும் அஞ்ஞானத்தால் தாழ்வும் அவைராக்யத்தால்
தேகப் பிராப்தியும் அநைஸ்வரியத்தால் விக்ரமு முண்
டாகின்றன. (0)

பத்தாவது,

கலாதி (காரிய நிருபண) ப்ரகரணம்

முற்றிற்று.

ஆஸ்ஸோகம்—கஅரு.

சிவமயம்.

கக—வது, பிரத்யயாதி பாகரணம்.

கயலிஜாடி வமபூணாஃ செஸாஸ
ஸாரோந்யுஷணஃ । சுயுதெ விவ்வொ
ரோஹுஸ ஸாரோஸோதெஃ வு மெஹுஃ ॥க

இனி, சித்தி துஷ்டி அசக்தி விபர்யயம் என்று
நான்கு பிரத்யய வர்க்கங்களையும் முன் சுருக்கமாகத்
தொகையாகக் கூறியபடியால் நன்றாகத் தெரியும் பொ
ருட்டு விரிவாய் அவைகளின் பொதுவிலக்கணஞ்
சிறிது சொல்லப்படுகிறது. (க)

வஃஸு சுயுதாடிவிஷயா வஃஸிபபூ
லிஜிரதுஸா । துஷ்டிநபூரக்யுதாமுப
ஸு சுயுதாஹுதூ ஸீகியாதிஃ ॥ உ

புருடன் அவ்யக்தம் வியக்தம் இவைகளின் விஷ
யமாகத் தோற்றும் புத்தியானது, சித்தியென் றிங்
விடத்திற் சொல்லப்படும். தான் பபன்பெறும் விருக்
கைபிலும்; பெற்றதாக ஆத்மாவிற்குத் தோற்றும்
புத்தி துஷ்டியென்பபபும். (உ)

சுஸாதிஃ காரகாவரபெ ஸஹுதூ வு
வலிஷுதா । கிணிக ஸாரோந்யுதொந்யுத
ரகிரந்யா விவயபுபஃ ॥ ஈ

கக்—வது, பிரத்யயாதிப்ரகாரணம். அக

அந்தக்காரண பஹிஷ்கரணங்க ளில்லாவிடி. ல்
விஷயமிருக்கையிலுங் கண்டறியாமை அ. க்ந்தி யென்
னப்படும். சிறிது பொதுவான தருமத்தைக்கொண்டு
வேறொன்றை வேறொன்றாக அறிவது விபர்யயமென்
னப்படும். (1)

வ்ருகாஸகதயாலிசி வ்யூதூரே ஸ்ரூ
ஹாவஜா | வ்ருகாஸாது வ்ருதூரே
ஜோஸ வ்ருஹாவித ||

அவற்றுள் சித்தியானது வியக்த முதலானவற்
றைப் பிரகாசிப்பிக்கையால் பிரகாசமான சத்வ ரூபமா
கவும் பிரகாசார்த்தத்திற் பிரவர்த்திக்கிறபடியால்
பிரவர்த்தி ரூபமான தோம்சமாகவு மிருக்கும். (2)

தூஷிதிப்ய ஸாரூபக்யா துஜோ
முண நிவநூநா | ஸாரூபக்ய
வ்ருஹே ஸாதிக்ய வ்யவஸீபதே || 3

துஷ்டியென்பது பொய்யாகையால் தாமசமாக
வும் சுகரூபமாகத் தோற்றுவதால் சாத்விகமாகவு
மெண்ணப்படும். (3)

கஸூகிரவ வ்யூதூரே தூரீஸ் டுஃவ
ஹாவதஃ | ராஜஸ்யூவி முணோடிஷுஃ
காயேடி காரணஸம்ஸாயஃ || 4

அசத்தி யென்பது விஷயப் பிரவர்த்தி யில்லாமை
யால் தாமசமாகவும், துக்கமாவதால் ராஜஸமாகவும்

சொல்லப்படும். காரணத்தின் குணங் காரியத்தில்
தோற்றுமாதலால் ராஜசின் குணமாகிய துக்கம்
அசத்தியில் தோற்றுவதால் ராஜசமென்றுஞ் சொல்ல
வேண்டும். (௬)

வீவயபுய ஸுரோயொதி திபுயாஸு
வதயா ஸவ | ஸாரோநு ரோது காஹ
ஸாசி ஸகாபதெதி விதிஸிதஃ || ௭

விபர்யயமென்பது பொய்யுருவ மாகையால்
தாமச மென்னப்படும். பின்னும் பொதுப்பட பிரகாச
ரூபமாகையாற் சாத்திகமென்று நிச்சயிக்கப்படும். (௭)

உதிஸுசி புகாஸொயம் ஹாவபுது
ய கஷணஃ | வெபாய உத்யுதுதெ
வெபாய வுதிஹுதி தயாவஸொஃ || ௮

இந்தப் பிரகாரஞ் சொல்லப்பட்ட பாவப் பிரத்
யய ரூபமான புத்தியின் பிரகாசமானது சம்சாரியான
வாத்மாவிற்கு அறிவுதோற்று மிடமாகையாற் போத
மென்று சொல்லப்படும். (௮)

காபிலமதத்தை யனுசரித்துச் சங்கை.

ஸுசிவெபாய திதிதநெ அபுத
அபுகிரிபுதெ | ராமொவி ஸத்யுவெ
ராமெபு கலாயொதிஃ கரொகிசி || ௯

சொல்லிய வழியாய்ப் புத்தியே போதத்திற்கு
நிமித்தமாகுமெயாகில் அப்போது வித்யாதத்வமும்

போதநிமித்தமாதலா லது மிகையாகவேண்டும். பின்
னும் புத்தியின் தருமமாகிய அவைராக்யமென்னும்
பாவமே அபிலாஷையைத் தரும்போது கலாதத்வத்தி
லுதித்த ராகதத்வ மென்ன செய்யவேண்டும். (சு)

இதற்குத்தரம்.

வ்யூகாஹா ஸஹாவே வ்யூகம் யடி
வாஹுக்ஷு | நொஹ்வாஹு ஸஹாவே
ஸகியீர வ்யூகஹுக்ஷு | ௧௦

பேர்த வியஞ்சகமாகிய புத்திதத்வத்தால் வித்
யாதத்வம் வியர்த்தமென்று சொல்லி? அப்போ
துன்மதத்திலும் மனதோடுகூடிய இந்திரியங்களாலேயே
போதமுண்டாகும்போது புத்தி வியர்த்தமாகவேண்
டும். ஒரு காரியத்துக்கு வியஞ்சகங்களான பதார்த்தங்
களில் ஒன்றாலொன்றை வேண்டாமென்னில்? எங்கு
மிப்படி வருமாதலால். (௧௦)

கஹெவம் ஸூவதெ கெவிசு காரண
ஹ விவக்ஷயா | ஹ்வாஹிஹெஹெ ஹுநஹு
ஹெஹு: வஹ்வாஹெ காரணிக: ஹுந: |

சிலர் புத்தியை வியஞ்சக மென்னுமல் காரண
மென்று சொல்லி வித்தையும் போதகாரணமென்று
சொல்லப்பட்டிருக்கையால் புத்தியாகிய காரணத்தால்
வித்தையாகிய காரணம் வியர்த்தமாகு மென்கிறார்கள்.

அந்தப் பஞ்சத்திலும் இந்திரியங்களாகியகாணங்களாற்
போதமுண்டாகும்போது மனதாகிய காண மென்
வத்திற்கென்னு மாசேஷப மிப்படியே வரும்.

ஆகையாற் சுரோத்திராதி பஞ்சேந்திரியங்களி
ருக்கையிலும் மனதும் வேண்டியிருப்பதுபோல் புத்தி
தத்வ மிருக்கையிலும் வித்தியாதத்வமும் வேண்டு
மென்பதற்கு யாதொரு குற்றமு மில்லை. (௧௧)

சுடுவெக விநியொயிடுவெ ஸடுத்யுக
தேநிர்வ்யுதெ । ஸ்ராது ட்யுபாணிவாடா
நி தகொவிணாது து ஸுமஃ ॥ ௧௨

மேலும் ஒரு காரிய விஷயத்தி லிரண்டிவஸ் துப
யோகப்பதில்பாது ஒன்று மிகையென்று சொல்லில்?
அப்போது புருடனுக்கு போக்யார்த்தத்தைச் சாதிக்கு
ம் விஷயத்தில் காது கண்கை கால் இவை முதலான
வை வெவ்வேறு அர்த்தத்தைச் சாதிக்கிறதாகவேண்டி
வரும். சப்தாதி விஷயம் வெவ்வேறுதானே யெனில்?
அவைகளாற் புருஷனுக்கு வரும்போக மொன்றாகை
யாலென்றது. (௧௨)

நடுவெக விநியொயிடுவெ விடியாஸு
டுவ்யாஃ கயணுந விநியொமா னுரவாரா
நடிஷ்டா நெகஸாயுதா ॥ ௧௩

மேலு மவ்வா ரித்த வித்தை புத்தி தத்வங்கள்

ஒரு விஷயத்தி லுபயோகிக்கவில்லை. அதற்கு வெவ்வேறுபயோக மிருக்கும்போது அநேக சாத்தனங்களால் ஒரு காரியஞ் சாதிப்பதில் குற்றமில்லை. (௧௩)

அஃதெங்ஙனமென்னில்;—

விஷய வுத்காணுவிவகிதபுணாநெசு
ஸாஷமொசுராநு | ஸ்ரீகிருது வுஃவ
புதவ்ய கரணவெஸுதி கடுதா || ௧௪
திவெஸுதெதரா கசஸவ

அனுவினது சிற்சத்தியை வியக்தமாக்குவதே வித்தையின் காரியம், பின்பு பிரேரிக்கப்பட்ட இந்திரிய விஷயங்களைத் தனதாக்கிக்கொண்டு புத்தியானது புருஷனோடு கூடிய கரணமாகிய வித்தையாற் பிரகித கப்படுகின்றது? ஆகையால் வித்தையைவிட புத்தி வேறையாகவேண்டும். (௧௪-௧௬)

இதுவரையிற் புத்திக்கும் வித்தைக்கும் பேதத்தைச் சாதித்தது. இனி அவைராக்யமென்னும் புத்தி தருமத்திற்கும் ராகதத்வத்திற்கும் பேதஞ் சாதிக்கின்றார்.

ராமொ நமளணஸுத்யபடுதஃ | தவ
வொமுஷ தெதா வீதராம வுதொ
ஹதஃ | ௧௫

அபிலாஷையை யுண்டாக்கும் ராகதத்வமானது புத்தி தருமமான அவைராக்ய மாகமாட்டாது, தன்மை வேறுபட்டிருப்பதால் அதாவது புஷ்பசந்தன

ஸ்திரீருபமான போக்யமாயிருக்குகை அவைவராக்யம். அதற்கு போஜகமா யபிலாஷையைக் கொடுப்பது ராக தத்வம். ஆகையால் அவைவராக்யம் பாஹ்யவிஷயாகார மாயிருக்கிறது, ராகதத்வம் ஆந்தரமா யாத்மாவி லிருக்கிறது. அதுவுமிதுவென்னில் விஷயமிருக்கும் போது ராக மவச்ய மிருக்கவேண்டும். அப்போது வீத ராகனென்னும் ராகமில்லாத புருஷனே யில்லாமற் போகவேண்டிவரும்; ஆகையால் வேறே. (௧௫)

நாமொத்த ஹ்விவாஷொ பொந
லொலி விஷயஃபொ: । கரு

ஸ்ரக் சந்தனாதி விஷயங்களி லபிலாஷ ஹேதுவா ன ராகமென்பது புத்திதருமமான அவைவராக்யமாக வும் பாஹ்ய விஷயமான சந்தனாதியாகவு மாகமாட் டாது. புத்தி தருமமானால் போக்யமாகும், விஷயாகார மானால் பாஹ்யமாய் ராகமில்லாதவனே யில்லாமற் போகவேண்டிவரும்; ஆதலால். (௧௫)

கரூபஸு வ்யாவகம் கலு கலிதெ
வீதாதுயஸி । கரு

ராகதத்வமேற்பட்டிருக்கையிலும் கன்மமானது போகாதி விசேஷத்திற்காக ஒப்புக்கொள்ளவேண்டிய தாயிருப்பதா ஸந்தக் கன்மமே அபிலாஷ ஹேதுவாக ட்டுமே, ராக மேதிற்கென்னில்? (௧௬)

கரூபண: கெவலஸ்யூத மியதா
கெவல ஹ்விஸு: । கரு

கன்மமானது தனித்தொரு காரியசாதக மாக மாட்டாதென்று நியதி தத்வஞ் சாதிக்கும்போதே சொல்லியாயிற்று. ஆகையாற் கன்மமானது தது கரணிகளை வேறு வேறு விசித்ரமாக்க மாத்திரம் ஏதுவே யல்லது சாககாரியமான அபிலாஷையை யுண்டாக்க மாட்டாது. ஆகையா லபிலாஷ ஏதுவாக்க லாலன்ய மான சாக தத்வ மவச்ய மொப்புக்கொள்ளவேண் டும் (கக௭)

ஆனால் சாகத்கைப்போல த்வேஷமும் வேறு தத்வ மாகட்டுமென்னில் அவ்வாறன்று. சாகத்தால் விரும்பப்பட்ட ஒரு வஸ்து தடைபட்டால் த்வேஷ முதலானவை யுண்டா வதால் த்வேஷமென்பது சாகத் தால் வந்த பிரவ்ருத்தி விசேஷமே, வேறு தத்வமல்ல; சாகமுந் த்வேஷமு மொன்றக்கொன்று விரோதியா கையால் ஒரு புருடனிடத்திற் கூடியிருப்பது கூடா தென்னில்.

பொஷ ஸுஹாநவஸூரந் சாகவா
பூசுஷெஷராபயொஃ ॥ கள

சாகமுந் த்வேஷமு மொரோகாலத்தி லுண்டாதி
றதில்லை யாதலால் ஓரிடத்தி லிருப்பது குற்றமில்லை.

ஸவஃஸு ஸவஃஷா ஸவஃ ஸவஃ
தி ஸுஹவஃசிஜா | ஸவஃதஸு ஸு
வஃஷுஃவம் ரொஹாவா வுஹஜாய
தெ ॥ ௬௮

ஏனெனில்? எல்லோருக்கு மெப்போது முண்டா
கும் விஷயப் பிரவர்த்தியெல்லாம் சுகமென்கிற புத்தி
பாலேயே யுண்டாகிறது. பிரவர்த்தித்தபின்பு காலகன்
மாதுகுணமாகச் சுகமாவது துக்கமாவது மோகமா
வது உண்டாகிறது. (௧௮)

புருஷநாரணம் செஷா நாமஸு
க்ஷ வடுவகூலஜஃ | செஷாநெஸு வு
தயெபுந வீயபுவ ஷோமகாரணம் || ௧௯

பிரவர்த்தித்த பின்பு த்வேஷ முண்டாகிறது.
முன்னமே சாகமுண்டாயிருக்கிறது. துவேஷம்போன
வுடனே மீட்டும் சாகமுண்டாகிறது. இவ்விரண்டி
லெது வலியதோ வது தோற்றுகிறது. ஆகையா
லோரிடத்திலிருப்பது குற்றமென்பது கூடாது. (௧௯)

இதுவரையிற் பிரசங்க சங்கதியால் சாகதத்வத்தி
ற் குப்பத்தி கூறி, இனிப் பிரகிருதமான ஆங்கார
தத்வத்தைக் கூறுகின்றார்.

ஸப புதாஹராஸி வுஷெமபுவெபூ
மடுகி காரணம் ஹிதஃ | வுராவாராடியு
வெஷுநெ ஸாரீராஃ வனுவாயவஃ || ௨௦

புத்தித்தத்வத்திலிருந்து சேதனனுக்கு முயற்சி
யுண்டாகக் கருவியான ஆங்காரமென்னுந் தத்வமுண்
டாகின்றது. அவ் வாங்கார தத்வத்தின் விபாபாரத்

தாற் சரீரத்தி லுண்டான பிராணாதி யைந்து வாயுக்
களுமசைகின்றன. (உ0)

அந்தப் பிராணாதி வாயுக்களாவன?—

புரணாவாநா டயவெஸுதா லினாவு
தெநு வஸுதா: । வுதிம் வெஸாநித
ஓதொ ஊவாஜ நிவொயெ || உக

பிராணன் அபாணன் வியானன் உதானன் சமா
னன் என்று வியாபார பேதங்களா லேந்துவித மாகின்
றது. அந்த வியாபாரத்தைச் சிறிது சுருக்கமாகச்
சொல்கிறேன்; கேளும் பரத்வாஜ மஹாநுஷியே! உக

வுதி: புணயநாநாதி யதஜீவநா
யுதெ । யதஜீவநாதி: வுதி: வுதி: வுதி: வுதி:
திதெ வெவொயெதா || உஉ

தககுவா ஹுயுதெபுரண: புர
ணாவா புரணயொதா: । விதாதி
வாஹிகெஸுகள புரணஸு: கவாஸு ||

அவற்றுள் பிராணவாயுவின் வியாபாரமாவது,
இருதயத்திலிருக்கும் வாயுவை வெளியில் துவாச
சாந்தம் வரையிற் கொண்டுபோகுதல் ஜீவித்தல் புரு
டன் ஆலோசிக்கும்போது குருடுபேர புத்தி தேதெல்
சரீர பலம் சைதன்யத்திலும் கலாதி கூழித்யந்த தத்வ
சரீரத்திலும் பலருப சத்தியிலும் குரியகலை சந்திர

சு அ

ம்ருகேந்திர சவ்யாக்யாநம்

கலைகளிலும் வர்த்திப்பித்தல். இவை பிராணவாயுவின்
வியாபாரம். (உஉ-உ')

தயா வநயநம்ஸுத் தவீதவிணுதித்
ரெதஸாஃ | கூவதுவ வானஸுஷெந தீ
யதெ ததுஸிபுவி: || உச

புசித்ததினுடையவும் குடித்ததினுடையவும்
வித: ரமாய விஷ்டை முத்திரம் சுக்லம் இவைகளைக்
கீழே தள்ளுதல் அபாண வாயுவின் வியாபாரம். (உச)

ஸரிகுதொ ஸ்வாநஸு ஸரிகுதொ
ஸரிகுதொ | கூவதுவஸுரோந உத்யு
கொ வுரோநொ விநரிநாதநொ: || உரு

அன்பபாலங்களை நான்குபக்கத்திலும் சரிப்ப
டுத்தல் சமான வாயுவின் வியாபாரம். சரீரத்தைச்
சந்திகளில் வணங்கும்படிச் செய்தல் வ்யாண வாயு
வின் வியாபாரம். (உரு)

வீவகூய யத் வகுஷெபுண கொஷு
வெரோ மூணயுநெ: | வாமிஹி ய ஸ
ஹாபெந கி யதெபெந வண்டுகா || உச
ஸுஉஹாந ஸுரீரெஷிநு ஸுரநம் யடி

ஸ்ய யாரணெ : ஜயம் மலம் வாஸ்யஸெ
ஷம் வத்யா ஸநாண ரெஸித்யு || ௨௭

ஹ்ருதயாகாசத்தி லுண்டாமிய வேசையை வச
னிக்கவேண்டுமென்னு முயற்சியை முன்னிட்டு வாக்கு
இந்திரியத்தோடு கூடி அக்ஷரரூபமாகச் செய்தல்
உதான வாயுவின் வியாபாரம்.

இந்தப் பிராணாதி வாயுக்களின் ஸ்தானமும் தா
ரணத்தில் இவைகளின் ஜயமும் பயனும் மற்றுஞ்
சொல்லவேண்டிய விசேஷமும் வேறுபாடுகளில் யோ
கபாதத்திற் சிவானலை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(௨௬—௨௭)

புகிறோவது, பிரத்தியயாதி ப்ரகரணம்
முற்றிற்று.

—
ஆ ஸ்ரீராம-உகஉற.

உ

சிவமயம்.

கஉ-வது இந்திரியாதி ப்ரகரணம்.

சுபு செஷாஸு- லிஷுஸு- ஸுநா
ந ஸ்யாத வனவஸு: | தீநிஸிகஷு- ஸ
கூாஹி ஹுயிஷாநீ ஸஸகிம: || க

இனி இந்திரிய தன்மாத்திரை முதலானவற்றை
யுண்டாக்கும்பொருட்டி மாயா கர்ப்பாதி காரிகளான
அனந்தாதி யிசர்களை யதிஷ்டித்த பதியானவரீ; சத்
வாதி முக்குணங்கள் மிகுந்த இவ் வாங்காரத்தின்
முக்கூட்டங்கள் யிதிவிருந்தே பிரித் தேற்படுத்தினார்.

அவை யாவை யெனின்?—

தெஜஸோ வெசுதொ யொ
நெஜா ஹுதாஹி ரீகிஸஸுத: | தெ
ஹுஸுரோதூ காஷெவா ரோதேஷுர ஹு
தவஸுக்ஸு || உ

தைஜஸம் வைகாரிகம் பூதாதி என முன்று கணங்
கள். அவற்றிலிருந்து ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரிய
தன்மாத்திரைகளுண்டாயின. தன்மாத்திரைகளி லிரு
ந்து ஐந்து பூதங்களு முண்டாயின. (உ)

ஸ்ரீரத்னம் கங்காநதி ஜீவாநா
வாழநிலவாழகம் ! வகாநாநய தவ
காநெவஜிவாந வவாநதிஃ || ௩

ஸ்ரோத்தாம் த்வக்கு நேதாம் ஜிஃவை நாஸிகை
இவ்வைந்து ஞானோந்திரியங்களும் மனதும் பிரகாச
ரூபமாகையாற் சாத்தவிகங்கள். இவற்றிற்குக் காரணமா
கிய வாங்சாரமுஞ் சாத்தவிகமே! அதற்குத் தைஜஸ
மென்று பெயர். (௬.)

வாணீவாணீ ஹம்வாயம் வாடிள
வெதி ராஜோலவாஃ கரீட நபா டு ஜொ
ஹடுபாதுணொ வெகாரி கொது யஃ || ௪

வாக்கு பாணி பாதம் பாடி உபஸ்தம் இவ்
வைந்து கன்மேந்திரியங்களும் செய்கையுள்ளவைகளா
கையாள் ராஜஸங்கள், இவற்றிற்குக் காரணமாயிவ் வாங்
காரமும் ராஜஸ்மே! அதற்கு வைகாரிகமென்று
பெயர். (4)

ஸஹ: ஸுஸுஸுர-விவணுரவொய்யஸ
 வணு: | மணா விஸிஷாஸநாது
 ஸநாது வடியொஜிதா: || (௩)

ஸ்ரீகாஸகடுக்யுஅமடுவெலகூணா
 ததெரோலவா: | ஸ்ரீகாஸ்யூகூஅலுநிதாதி
 ரஹங்காரெஷு தாதிஸ: ||

சப்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் இவ்வைந்தம் தத்தங் குணவிசேடங்களைக் காட்டாமற் குக்குமங்க ளாய்ப் பூதப் பிரகிருதியாக மாத்திரமிருப்பதால் தன் மாத்திரையென்னும் பெயருடையன. இவை பிரகாச ரூபஞானேந்திரியங்களையும் செய்கையுள்ள கன்மேந் திரியங்களையும் விட வேறாய்ப் பிரகாசிக்கப்படுவதா யிருப்பதால் தாமசங்கள். இவற்றிற்குக் காரணமாயிய வாங்காரமுந் தாமசமே! அதற்குப் பூதாதியென்று பெயர். (௫-௬)

ஹேவ ப்ரவத்யுகஸீவ் வாரிஸங்கஹ்
யதிபுவ | ௩௩ஸஸாஹி விஷய ம்ராவகா
ஸ்ரவணாடியஃ || எ

ஸ்ரோத்ராதி யிந்திரியங்களை விஷயத்திற் பிரவர்த் திக்கச் செய்துகொண்டு சித்ர சஞ்சாரியாய்ச் சங்கற்ப மென்னும் நினைப்பைக் குணமாகக் கொண்டிருப்பது மனது. ஸ்ரோத்ர முதலான யிந்திரியங்கள். சப்ராதி விஷயங்களைக் கிரகிக்கும். (௭)

வஹா ஷாநஸஹ்ராடி விலபு விஹ்ய
கிதி பாஃ | வரமாதீநாஃ வஹந்யகூஃ வ
ஹேஸத்யு வ்யதஸமூணாஃ || அ

வசனித்தல் எடுத்தல் நடை மலவிசர்க்கம் ஆனந் தம் இவைவாக்குமுதலான கன்மேந்திரியங்களின் தொ டில்கள். இந்த ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்க ளெல்லாம் தத்த மாதாரமான விடங்களைவிட வேறாக விருத்

கின்றன. ஏனெனில் அவ்விடங்களிருக்கையிலும் புரு
டர்கட் கவ்வீந்திரிய சத்தியில்லாதபோது அவ்வவ்ளி
ஷயப் பிரவர்த்தி யில்லாததினாலே. (அ)

சூர்தேஹி யாஸ்ய நெக்யுஷ்டே ஸ
வநெஷ்வா ப்ரவ்யுதிதஃ । ப்ரவ்யுதகார
கா லிக்ஷம் யுக்திதொ வ்யவஸீயதெ|| ௯

ஆத்மாவிற்கு மீந்திரியார்த்தங்களுக்குமெப்போ
துஞ் சேர்க்கையிருக்கையிலும் விஷயப் பிரவர்த்தி
யெப்போதுமில்லாமல் ஒவ்வோர்கால் வருகிறபடி
யால் அந்தப் பிரவர்த்திக்குச் சாதகமாய் மனதுண்
டென்று யுக்தியாலும் நிச்சயிக்கப்படுகிறது. (௯)

தக்ஷாணரொக வ்யுதிஷ்டோ வெவல
க்ஷண்யா திரயக்ஷணஃ । ஸங்கல்பா ஸீஜி
ஷ்யேதிநிலஸக வாரிஸெஷ்யதஃ || ௧௦

கலை முதலான மற்றத் தத்வங்களின் வியாபாரங்
களைவிடச் சங்கற்பமென்னும் வியாபாரம் வேறுபட்
டிருப்பதால் இதற்குக் காரண மொன்றுண்டென்றேற்
படுகிறது. அது மற்றவற்றால் முடியாததினாலே பாரி
சேஷானுமானத்தால் மனதென்று நிச்சயிக்கப்படுகி
றது. (௧௦)

ஜோந ஹக்ஷயொமாதக க்ரயொயி

தபாகு ஶோக் | தயா வ்யூஹாதிபுமவக்
நாஸுஸ னுரணாடிதெ || கக.

அந்த மனதிற்கு மிந்திரியங்கட்கு முண்டாயிய சம்யோகத்தாலே சப்தாதிஞானமுண்டாகிறது. அதுவும் கிரமமாய்ச் சேருகிறபடியால் கிரமமாகவே யுண்டாகும். ஒருக்கா லுண்டாவதுபோலத் தோற்றுவது மனதின் சித்திர வேகத்தா லல்லது வேறில்லை. (கக)

இந்திரியங்கள் பூதங்களிலுண்டாகின்றன, ஆங்காரத்தி லல்லவென்று சொல்லும் வாதிபை யநுசரித்து அசேஷிக்கிறார்.

நியதாது தபாக்ஷாணி நாநாபொ
நீமி கஸ்யிஸி | மநூடி வ்யூக்ஷாது
ததாயா நாநாகாந்யவி || கஉ

ஸ்ரோத்ராதி இந்திரியங்கள் தனித்தனியே ஒவ்வோர் விஷயங்களைக் கிரகிப்பதால் வெவ்வேறு காரணங்களிலிருந்துண்டானவைகளாகச் சொல்லவேண்டுமென்றும், கந்த முதலான ஞ்ணங்களைத் தேற்றுவதென்பதாயால் அவைகட் காதாரமான பிருதிலியாதி பூத மயமுகுமென்றும் ஒருவா கி சொல்கின்றான். கஉ

இதற்குத்தரம்.

தயாஸு யதிநாடிதெ ஸமுணம் கா
ரணாஹஸி | க்ஷயிந்திரிய யுதாது
புரஹியாக வராஜஸி || கங

கஉ.—வது, இந்திரியாதி ப்ரகரணம் ௧0௫

தெஜோவாரி வேஹீஷுஷம் புமாடி
தெ ஸ்ராவக்ய 1 ததவ்ஹீஷுஷஜாஸா
ஸ்யா ஸ்வரோ ணேஷுதெ தயா || ௧௪

இந்திரியங்கள் தன்காரணமான பூதந்தவிர மற்
றொரு பூதத்தைக் குணத்துடன் கிரகிக்காம விருக்கு
மாயின் அது சரியாகும்; அவ்வாறில்லையே. ஏனென்
னில் த்வக் கிந்திரியம் பரிசத்துடன் பிருதிவி முத
லான நான்கு பூதங்களையும் கிரகிக்கிறது. நேத்திரம்
உபத்துடன் மூன்று பூதங்களையும் கிரகிக்கிறது. அப்
போது மூன்று திரவியத்திலிருந்து நேத்திரமுண்டா
வதாகச் சொல்லவேண்டும். அவ்வாறந்த வாதிசீய
ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. (க-க)

யெபொவவஹு தெ பொஹு ஸுத
ஸ்யாஹுஷு காரணம் 1 நபாஹு வே
கதோஹி ஸெயம் வுஸநஸனதி: || ௧௫

பின்னும் எப்பூதத்திலிருந்து எவ்விந்திரியமுண்
டாயிற்றோ அவ் விந்திரிய மப் பூதத்தைக் கிரகிக்கு
மென்னில்? அப்போது அப் பூதங்களின் கிரிபை ஜாதி
சமவாய சம்பந்த முதலானவற்றை இந்திரியங்கள் கிர
கிக்காம விருக்கவேண்டும்; ஆகையா விவ்வாறு சொல்
வதில் வீணான பிரயாச மிவ்வாறு யுண்டாகிறது.

காயாநு விஸிஷ்ட்வம் ஸ்வவதூவ

வாலக்யுநாவாராநு விஸிஷ்ட-தக்ஷஸு-
த கௌ நிவாயு-தெ || க௬

ததீஷுஷாவ ராஜிவா ததீஷுநுத்
கிங்குத்யு | ப்ராஹ் டுஹாதி நாதொ
தேய ஸஹங்கெநாவி தஸ்யு-நா || க௭

பின்னும் சரீர த்வாரத்தி லாகாசம் சப்தத்தைக்
கிரகிக்குமென்னிள்? ஸ்ரோத்திர த்வாரத்தைப்போ
ல் நாசித்வாரமும் கிரகிப்பதற்கு என்ன தடை. அப்
போது நாசாதித் துவாரத்திற்குச் சப்தத்தைக் கிரகிக்
கும்படியான அதிருஷ்ட மில்லையெனில்? அப்போது
ஆங்காரத்தி லுண்டான இந்திரியங்களும் மற்றொரு
பூதிகளைக் கிரகிப்பதற்கு அதிருஷ்ட மில்லாததால்
கிரகிக்கவில்லை யென்பதற்கு என்ன விரோதம். இதற்
காக அவ்வப் பூதத்திலிருந்து வந்ததென்று ஒரு நிய
மஞ் சொல்வானேன். அவ்வா ரொப்புக்கொள்ளாவி
மல் நாசாதி த்வாரமும் சப்தத்தைக் கிரகிக்கட்டு
மென்னு மாசேஷபத்திற்கு ஒருத்தரமுயில்லை.(க௬-க௭)

பாக்ஷுமஜேவி ஸாக்ஷாஃ ப்ரதீதி
ரநாவடிவா | திதாஹ்நா திதாஹ்நா
ஸ்ய ஜ்யாபஸுதிகி ஸா-ராயஃ || க௮

இவ்வாறு யுக்திசொல்லக் கூடாத விடங்களிலும்
ஆப்தவாக்யமான ஆகமத்தா ஸ்றிவதற்கு யாதொரு

குற்றமுயில்லை. அற்பமான அர்த்தத்தைத் தெரிவிக்கு
மதும"னாதிப் பிரமாணங்களைவிட சர்வஞ்ஞான வீஸ்
வரனாற் கூறப்பட்ட ஆகமமே மேலான பிரமாண
மென்று பெரியோர் சொல்கின்றார்கள். (கஅ)

தன்மாத்திரைகளி லிருந்து ஐந்து பூதங்களுமுண்
டாயிற்றென்று சொல்லியதை விசேஷித்துச் சொல்
கின்றார்.

வெஜாஃ ப்ரஹ்மநாஹ்நிஃ ஸுஹி
யொ ஸுஹிதவணுக்ய | ஸஹாஹ்நி கொ
தா ஸுஹிதவகாஸாதி வுத்திஃ || ௧௬
யுஹிதஹ ஜயநவ்வாவ வாக்ஷா வெஹி
நொஹுணாஃ | ஸஹா வாயுஹிதஹவெஜா
ஹி ஸவணஃ ப்ரஹ்மஸஹாஃ || ௨௦

ஆகாசம் வாயு தேஜச ஜலம் ப்ருதிவி என பூதங்
கள் ஐந்து. இவை சப்தமுதஸாக ஒவ்வொரு குண
மதிகமாகவுடையன. இடங்கொடுத்தல் முகலான
வியாபாரமுள்ளன. ஒவ்வொரு குணமதிகமா யிருப்ப
தாவது? ஆகாசத்திற்குச் சப்தமாத்திரமும், வாயுவின்
குச் சப்தத்தான் பரிசுமும், தேஜசிற்கு அவற்றுடன்
ரூபமும், ஜலத்திற்கு அவற்றுடன் ரசமும், ப்ருதிவின்
குச் சப்த பரிசு ரூப ரச கந்தம் ஐந்து முண்டென்
றறிக. ஆகாசத்திற் சப்தம் எதிரொலியாகவும், வாயு
வின் சக சகவென்று அசைவைக் காட்டுவதாயும், தேஜ

வலிஸ் தமதமவென்று எரித்தலைக் காட்டுவதாயும்,
 ஜஸத்திற் சஸசலவென்று ஓட்டத்தைக் காட்டுவதாயும்
 மிருதிவிநிற் கடகடவென்று கடினத்தைக் காட்டுவ
 தாயு மிருக்குமென் றறிசு. (க௧—௨௦)

வ்யூஹொ வகாஸ ஞானனு வகிஸம்
 ஹு ஹ யாரணாஃ | வாயுவெஜாஸி ஹு
 தாஸாஹு யரணீநானு வ்யூதயம் || ௨௧

இடங்கொடுத்தல் கும்பலாகக் கூட்டுதல் சமைத்
 தல் உண்டையாகச் சேர்த்தல் தரித்தல் இவை ஆகா
 சாதி பஞ்சபூகங்களின் விபரபாரங்க ளெனவறிக. ௨௧

சங்கை.

ஸஸஃ வமுணவனவெகி ததந்யுத்ரா
 வலஸ்யிதஃ | ஸுஹதெ ஹவநு கெஹி
 க ஸவஹுத முணஃ கயபு || ௨௨

சப்தமானது ஆஸ்ரயமான பேரி முதலானதை
 விட்டு வேறிடத்திற் றேற்றுகிறபடியால் ஆகாசத்தின்
 குணமேயென்று சிலர் சொல்லிற்படியால் எல்லாப்
 பூதங்களின் குணமென்று எப்படிச் சொல்லலாம். ௨௨

உத்தரம்.

கூந்யுத் ஸவணாகாஸொ கயேந்யு
 து தக்முணஃ | வரெஷா ஞாஸு யாத்
 து நிணெஹு தாநு ஹவாந்யுணாபு || ௨௩

வெறிடத்தில் தோற்றுகிறதென்பது எவ்விடத்தில், சுரோத் ராகாசத்திலெனில்? ஆகாசத்தின்குணமங்கே யெவ்வாறு தோற்றலாம். அதுவு மாச்ரயமென்றே யொப்புக்கொண்டிருக்கிறபடியா லெனில்? அவ் விஷயத்தில் மனிதர்களுடைய அனுபவமே பிரமாணமாகும். அதாவது இம்மத்தளத்தில் இவ் வீணையில் இப்பேரிகையிற் சப்தமுண்டாயிற்றென்று பிரத்யக்ஷமாகத் தோற்றுகிறபடியால். (உ௬)

கடாலிசு கண்டுகுருவெவி ஸம்வித்யு
யுக்யஸெ । ஸ்ரோத் வுத்திவடிஸ்யாவி
வரிணாரொஸு காஷுகி: || உ௭

ஆனால் ஒருவேளை சுரோத்ரத்திலும் தோற்றுகிறதே யென்னில்? அவ்விடத்திலும் இந்தச் சப்தம் பரிணமித்துத் தோற்றட்டுமே! என்ன விரோதம். (உ௭)

சூட்சுமபூக்ஷ விஹத ஹைதவொ நா
கூடஸாபகா: । காலாதுயாவ ஹிஷகூ
ஹிதிந்யாயவிஷொ விஷு: || உ௮

மேலும் பிரத்யக்ஷத்தாலு மாகமத்தாலு மடிபட்டுப்போன ஏது அஷ்டமாகையாற் காரியசாதக மாகமாட்டாதென்று பிரயந் தெரிந்தவர்கள் சொல்கின்றார்கள். ஆகமத்தில் ஐந்து பூதங்களினும் சப்தமுண்டென்றபடியாலும் பிரத்யக்ஷமாகவும் பரிசுத்தைப்

போல மற்ற நான்கு பூதங்களிலும் தோற்றுகிறபடியாலும் இதற்கு விரோதமான வேது துஷ்டமே. உரு

அல்லது ஆச்யத்தை விட்டு வேறிடத்தில் தோற்றுகிறபடியால் சப்த மாகாசத்தின் குணமே பென்று பிடிவாதமாகச் சொள்வாயானால் அப்போது,

உத்யவிஸ்ரூபிதஸெவாயம் மநோவ்யுஷு
நஹாமுணஃ || உரு9

தாழைபின்பூ சண்பக முதலானவற்றின் கந்தமானது ஆச்யத்தை விட்டு வெகுதூரத்தில் தோற்றுகிறபடியாக் கந்தமு மாகாசத்தின் குணமாகட்டுமென்று வரும். அதற்கெவ்வாறு பிரத்யக்ஷாகம விரோதமோ, அவ்வாறே யிந்தச் சப்தத்திற்கு மயிக. (உரு9)

உதிவணுஷு ஸ்ஷெவாயம் ஸுஸௌக்ய
முக்தவதௌஷுயே । சுஸ்ரீதொஷுளஸிஹீ
வாப்யஸுரீதொஷுள வாரிதெஜஸௌஃ ||

வாஸுடிதூள ஜலௌஸுக்ருக்ஷிதள ஸு
தூடிநெகயா । ரூபிவம் த்ரிஷு ர
ஸௌம்ஹஸு ரிபுரஸுபிபஃ க்ஷிதள || உரு9
மநுஃ க்ஷிதாவஸுரணி ஸுரலிஸு ரி
தொஸுமெயெஃ || உரு9

ஐந்து பூதங்களின் விசேஷ குணங்களாவன? சப்த மாகாசமுத லைந்திலும், பரிசம் வாயுமுதல் நான்கி

லும், ரூபம் தேஜசுமுதல் பூன்றிலும், ரசம் ஜல முத
லிரண்டிலும், கந்தம் பிருதிகி யொன்றிலு முண்டென்
றறிக. அவற்றுள் வாயுவினும் பிருதிகியிலும் அதுஷ்ண
சீத ஸ்பரிசம், ஜலத்திற் சீதஸ்பரிசம் அக்னியி லுஷ்ண
ஸ்பரிசம். ஜலத்திற் சுக்கிலரூபம், அக்னியில் ஒளியுள்ள
சுக்லரூபம், பிருதிகியிற் சுக்கிலமுத லேழுவித ரூபமு
ம். ஜலத்தில் மதுரரசமும், பிருதிகியில் மதுர முத
லாறு ரசமும். பிருதிகியிற் சுரபி அசுரபி யிரண்டுவித
கந்தமு முண்டென்று தெரிந்தவர் சம்மதம்.

(உசுற-உஎற-உஅ)

பெஹஸூரிபாஸகௌகஸ்து நபஹெ
ஷுஷாவகிஃ । உருத்ராக்ருகஸவெஷு ஸு
கூடள வாரிஸஸூரிஃ ॥ உசு

தேகத்தி லேந்துபூதங்களு மிருக்கும் விதமாவது?
எலும்பு மாம்சம் மயிர் தோல் நகம் பல் இவை பூமியி
னம்சம். மூத்திரம் ரக்தம் கபம் வேர்வை சுக்லம்
இவை ஜலத்தி னம்சம். (உசு)

ஹுஷிவகூள டுஸொஃ விதெ தெஜ
ஸ ஐபேஹுஸாநாஷ । ப்ராணாஹிவகூதிமெ
பேத நபஸூராமுக வனவதெ ॥ நஉ

இருதயத்திலும் பாகஞ்செய்யும் ஜாடராக்னியிலு
ம் நேத்ரங்களிலும் பித்தத்திலும், உஷ்ணம் சமைத்தல்
பிரகாசம் எரிதல் இவ்வித அக்னியின் தன்மை தோற்று

திபடியால் அனை யக்ரிபி னம்சம். பிராணதி வியா
பார பேதத்தால் வெவ்வேறு பேர்கொண்டு தேகத்
தில் வாயு இருப்பது முன்னமே சொல்லியாயிற்று.

மவபுத்யநுஷ்டமெண வம்ஸஸீஸா
ஸுநாபிஷ ॥ ௩௦௭

ஆகாசமானது ஆங்கார விருத்தியை யநுசரித்
துச் சகல ராடிகளிலு மிருக்கும். (௦௭)

வ்யபாக்யாதி க்ஷீபூனா தெதடிண
த்யுஷாயந்யு । வ்யாததீபதம் வொ
ம ஹேதொ வ்யவஸீபதெ ॥ ௩௦௮

கலைமுதற் பூமிவரையி லிந்தத் தத்வங்கள் புரு
டனுக்குப் போகநரிய சாதகங்களா ிருக்கின்றன.
போகஞ் சாதாரணமாகாமல் வேறுபட்டிருப்பதால்
இந்தத் தத்வங்களு மாத்மாக்கள்தோறந் தனித்தனி
புண்டென்று நிச்சயிக்கப்படும். (௦௮)

ஆனால் போகபேதத்திற்குக் கன்ம நிமித்தமாகு
மென்னில்? சரிவே. ஆனால் தத்வக் கன்மம் நேரிட
நிமித்தமாகாது தத்வசரிக்களைப் பேதப்படுத்தி
அதன்வழியே போகங்களையும் வேறுபடுத்தும்.

ஸவபுதொ யாமவபுதெ ராநுதா
ராடிஸவபுத்யு । ஹிஹஜாதீபதீவ்யகஸம
தீவாநவஸுபதெ ॥ ௩௦௯

இந்தச் சூக்குமமான தத்வமய சரீரமானது கன்மபல போகரூபமான தனதுவியாபார மொருக் காலிலெங்குந் தோற்றாதபடியால் வியாபகமன்று. மகத்து ஆங்கார முதலான வநேக காரணத்திலிருந் துண்டானபோதின மிந்தச் சரீரம் கன்மபோக ரூப மான ஒரே பலமுள்ளதென்றறிக. அஃதெவ்வாறென் னில்? அநேக விதமான வத்தி எண்ணெய் பாத்திர முதலானதி லுண்டான தீபமானது பிரகாசரூபமான ஒரே பலமுள்ளது போல. (௩௨௨)

உத்யாதிவாணிகரிஃ வபுரஸ்ய ஐ
ஜொஸிஸுவம்மவிடிஹநமபுவிவதிபுஜெ
ஸாக் | நெதாவதாஸிதி ஸவநதக்ஷ
வஜி ராயாரஜெஹ விஷயாஸ்யுடியாய
வக்ஷு || ௩௩௨

இவ்வா றிந்தச் சம்சாரியான வனுவிற்குக் கன் மங்களைப் புசித்துக் கழிப்பதாயும் சேதனனுடைய சேர்க்கையாற் சேதனரூபமாயும் மாயாகர்ப்ப விருத்தி யாயுமிருக்கின்ற விந்தத் தத்வசரீரமானது சுருக்கமா கச் சொல்லப்பட்டது. இதுவேபோ தாதென நினைத்து ஆச்ரயம் தூலதேகம் விஷயங்கள் இவைகளி னுற்பத்தி யின் பொருட்டிப் புவன தத்வ பரம்பரையை யினிச் சொல்லுவாம். (௩௩௨)

பன்னிரண்டாவது, இந்திரியாதி ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

கரு--வது, அத்வ ப்ரகரணம்.

சயொகாஸு- ஸ்ரவிலிபுத்- மூவ
நாமி விநிபுடு 1 ஸாயாரணாமெய்யா
பொமிஹு: கவாஹிஹெய்யா 3ஹெய்யா: || ௧

அகத்தர்களான வாத்மாக்களுக்கு மேலான சிரே
யவிற்குத் தடையான கன்ம பாச பந்த நீங்கும்
பொருட்டு அவ்வப் போகங்கட்குச் சாதனங்களான
ததுகரண புவனங்களைச் சிருஷ்டிக்க நினைத்தபின்
அனந்தேஸ்வரர் ஆத்மாவிற்குச் சொல்லிப்போந்த
விஷய போக ரூபமான காரியம் நன்றாகச் சித்திக்கும்
பொருட்டுச் சாதாரணங்களான கலை முதலான கார
ணங்களிலிருந்து புவனங்களை யுண்டாக்கினார்.

இவ்விடத்தி லுண்டாக்குவது ஜகத்ரூபமான
காரணத்திலிருந்து காரியம் வியத்தமாகச்செய்வதென
வதிக. (௧)

நாமி காராநவாழீரி கவாபூனாமி 3
ஸுஸு 1 ஸம்ஸாராதி திதவஜ்ஜாமொமஸா
நம் ஸ்ரவஸுதெ 1 ௨

அந்தப் புவனங்கள் காலாக்கி புவனமுதல் கலா புவன பரியந்தமென் றறிந். இதைத்தான் தத்வமறி ந்தவர்கள் போகஸ்தானமான சம்சாரமண்டலமென்று சொல்கிறார்கள். (உ)

முன் சொல்லிய தத்வங்க ளியாவையும் கலை முத லான காரணங்களில் தோற்றினை; மாயையிலிருந்த ல்ல. மாயை நிஷ்களமென்று ஸ்வாயம்புவாதி யாகமங் களிற் சொல்லியபடியால் மாயையி லுண்டாயிற்றென் னில்? மாயையும் புவனங்களைப்போல சந்நிவேச முள் ளதாய்ப் போக்யமாகும். அவ்வாறாகத் கடாதிகளைப் போல் அறித்தியமாகும். மாயை போக்யமாகாவிடில் மாயாகாரியமீன்றிப் போக்யமே யில்லாமையாற் புருட னுக்குப் போக்யமில்லாமற் போக்த்துத்துவ மில்லையா மென்னில்? சரியே. ஆனால் அதன் காரியமெல்லாம் வியத்திருப மாகையால் அப்போது போக்யமாகும்; சக்திருபமா யிருக்கும்போது அல்லவென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறாகில் மாயாகர்ப்பத்தில் புவனங்களிருக் கின்றன வென்கையாற் புவனங்களெல்லாம் சந்நிவேச முள்ளதாய்ப் போக்யமாயிருப்பதால் மாயையு மவ்வா றாகுமென்னில்:—

தோயாயா தேவியுருவெ நகமகெபஸாடி.

சொல்லப்பட்ட டிருக்கிறார்களோ அவர்களு மதன் காரிய மஸ்தகத்திலென் றறிபவேண்டிபது. (௫)

இனி, கீழ் அத்வாவி லேகதேசத்திலிருக்கும் பிர மாண்டத்தின் அகல வ்யாங்க்ளையும் அதற்குட்பட்ட புவனங்கள் அளவையும் சொல்லும்பொருட்டுயோஜ னப் பிரமாணத்ததப் பரமணு முதலாகச் சொல்பின் றார்.

ரஜோவிவொக்யுதெ திபுகீஜாலா வி
ஷ்டாகு ரொவிஷ்டா | தஷ்டாஷ்ட ம்.
ணம் ஸூரநெ துதீயெஸ்யாசி கவாமி க' || ௬

விஷ்டாயுகா யவொவ்யெவ சிம்மம்
ததிஸம்மம்மெண் | தெதரெவ ம்

ணிதஃவாணி யுகம் ஸுதெஷ்டாஷ்டித்ய || ௭

ஷ்டொஷ்ட யநுஷ்டெஷ்டய: க்ருஸா
ஸ ஷிஸஹஸு க: | ஷிஷ்டுஸாஸி ஹ
மய்யுகிம் ஷிஷ்டுயுகிண யொஜந்ய || ௮

சாலகத்தின் வழியாக வருஞ் சூரிய கிரணத்தில் தோற்றும் பரமணுருபமான சூக்குமப் பெரடியை மும்முறை யெட்டிற் பெருக்க ஒரு (கசாஃரம்) மயிர் முளை என்னும் பிரமாணமாகும். அது எட்டு கொண் டது ஒரு லீகை. அது எட்டு கொண்டது ஒரு யுகை.

அது எட்டு கொண்டது ஒரு யவம். அது எட்டு கொண்டது ஒரு அங்குலம். அது இருபத்துநான்கு கொண்டது ஒரு முழம். அது நான்கு கொண்டது ஒரு வில்லு. அது இரண்டு கொண்டது ஒரு கோல். அது இரண்டாயிரம் கொண்டது ஒரு குரோசம். அது இரண்டு கொண்டது ஒரு யோஜனை யென்று தெரிந்தவர் சொல்கின்றார்கள். (சு-எ-அ)

கவாலு விஸுபுஷம் ஸுளதூக்ஷ ஸ்ரஹ
 ஸௌஸ்ய யோஜநெஷு தஸ்யூஷஃ கா
 னுநூக்ஷ காலாபௌஸாவ ஷெவஹி || சு

அவ்வித யோஜனங் கோடிகொண்டது பிரமாண்ட கபாலத்தின் பருமன். அப் பிரமாண்டத்திற்குள் காலாக்நி ருத்ரருடைய ஸ்தானம் பொன்மயமாயிருக்கிறது. அஃத கோடியேஜனப் பிரமாணங் கொண்டது. (சு)

யதூக்ஷ காலுக்ஷூஸு கொழிதெ
 ஜா ஸுஸாலிபெஷு | ருஷெஷு ராஷெஷு
 வுதெஷெஷு காலாழி ரிதிவிஸுதஃ ||

அவ்வாஸயத்திற் பிரளயகாலத்தி லுண்டாகிய கோடிரூபப் பிரகாசமுள்ள காலாக்நி யென்னும் பிரசித்தமான ருத்ரர் அவ்வித அநேக ருத்ரர்களாலே சூழப்பட்டிருக்கிறார்.

ஸவபூய வதிபூவகுதாநாஃ யஸி
 னுதூத தெஜஸி | ஸயஸுஸவடி தெ

ஸக்தா ஸஹத்ருஷா வொஹிதெ வு
ஹொஃ || கக

அந்தக் காலாக்கி ருத்ரர் பாமேஸ்வரனுடைய
சங்கார சத்தியினாலே பிரேரிக்கப்பட்டு ஜ்வலிக்கின்ற
தேஜுகள்ளவராகும்போது சகலாத்வாவிலு மிருக்கின்ற
சர்வப்பிராணிகட்கும் பயமுண்டாகிறது. (கக)

தஸ்ய ஸ்வாவதொ ஜானஃ புவய
தா ஐஸகொடியஃ | யொஜநாநா ஐடி
வெஹயகுஹொஃ ஸடாராணஃ || கக

அவருடைய ஜ்வாலையானது ஸ்வப்ஸ்வமாகப் பத்
துக்கோடி யுயரம் ஜ்வலிக்கின்றது. அதன் புகை திட்
டமாய்ப் பயங்கரமா யைந்துகோடியாய் மிருக்கின்
றது. (கக)

ததஃ வுடாஸயலிஸா ஐஸகொஹா
ந கொடிகாஃ | தடினாராணி வரத்ரிஸாலா
கூதிகாணி ஐராதநாடி || கக
ஸாநாநி யாதநாஹெதொ திபுதிபுதா
நயுவெயலா || கக

அதன்மேல் நரகங்களின் விஸ்தாரமாகிய (புடங்
கள்) ஸ்தானங்கள் முப்பத்துமுன்று. தனித்தனியே
தொண்ணூறுலக்ஷ யோஜனையுள்ளன. அவைகளி

லொன்றுக்கொன் றந்தரம் முப்பத்திரண்டு லக்ஷ
யோஜனை. அவை பாபிகள் நாகயாதனை யறுபவிக்கும்
பொருட்டு அத்வாவை யுண்டாக்கின வனந்தேஸ்வர
ராலே செய்யப்பட்ட ஸ்தானங்கள். (க௬-க௬.௨)

காநி தெ நாநிவபுஷ்யே ஶிஜே
வ்யுநிவொயசே || க௭

அந்த நாகங்களைப் பெயரிட்டுச் சொஸ்கின்டேன்
கேளும் பரத்வஜருஷியே! (க௭)

ராளரவபூஷ ஸ்தொஷ ஸனாவாவ
விஹாங்ஷாஜாஃ! காலஸுத்ராஷுநாவே
தெ நரகா உகிவிஸுதாஃ || க௮

ரோஸவம் த்வந்தம் சீதம் உஷ்ணம் சந்தாபம்
அம்புஜம் மகம்புஜம் காலசூத்ரம் இவை எட்டும்
நாகக்களென்று பிரசித்தங்களா யிருக்கின்றன. (க௮)

ஸுத்ரவ்யாக்யாஷுதாவ்யுக்ஷாரயா
நாங்ஷரீஷகாஃ! த்வாந் நார விஹாஜா
ஹஸனாவாஸுதி யெசுநெ|| க௯
ஹஸனாஷுதா ஸந்தாபம் விஹாஸவ
வடாநுமாஃ! க௯.௨

சூசீமுகம் காலகட்கம் சூரதரம் அம்பரீஷம்
தப்தாங்காரம் மஹாதாஹம் சந்தாபம் பிபச்சம் இவை
எட்டும் மகநாகங்கள். (க௯-க௯.௨)

வாக்ஷாபு^ஹவொவ^ஹ வோம்ஸாடி^ஹ கிரு^ஹவா^ஹ
 ஸந^ஹ ஸொவ^ஹஸா^ஹ : | யு^ஹமா^ஹதி^ஹ ஸா^ஹம^ஹ
 வொ^ஹஹ^ஹபு^ஹதீ^ஹவக்ஷா^ஹஸி^ஹவா^ஹஸகா^ஹ || க^ஹஎ^ஹ
 க^ஹபீ^ஹணா^ஹம்^ஹநி^ஹவ^ஹ ய^ஹஸெ^ஹதி^ஹ ரா^ஹஜா^ஹந^ஹ : வ^ஹரி^ஹ
 கீ^ஹதி^ஹபு^ஹதா^ஹ : | க^ஹஅ^ஹ

வாக்ஷாப்ரஸோபம் மாம்ஸாதம் கிருச்வாஸம்
 ஸேர்ச்வாசம்யுக்தமாத்ரி சால்மலீ ஸோஹபிதீப்தக்ஷு-
 த்பிபாஸம் க்ருமிநிசயம் இவை எட்டும் ராஜ நாகங்-
 கள். (கஅ)

வொ^ஹஹ^ஹஸம்^ஹ வொ^ஹய^ஹவி^ஹண^ஹதி^ஹ ஸ^ஹயோ^ஹ
 வெ^ஹத^ஹந^ஹணீ^ஹந^ஹதீ^ஹ | தா^ஹரி^ஹஸ^ஹஸா^ஹந^ஹ தா^ஹரி^ஹ
 ஸ^ஹ : க^ஹஹ^ஹவாக^ஹ ஸ^ஹர^ஹள^ஹர^ஹவ^ஹ : || க^ஹக^ஹ
 வொ^ஹவ^ஹடி^ஹந^ஹமொ^ஹ லீ^ஹவீ^ஹ ரா^ஹஜ^ஹரா^ஹஜெ^ஹ
 ஸ^ஹரா^ஹ : ஸ^ஹபு^ஹதா^ஹ : | க^ஹஉ^ஹ

ஸோஹஸ்தம்பம் விண்முதரம் வைதரவீநதி
 தாமிஸ்ரம் அந்ததாமிஸ்ரம் கும்பிபாகம்மகாரௌரவம்
 அவிசி இவை எட்டும் ராஜராஜேஸ்வர நாகங்கள்.
 இவ்வாறு நான்கு வகையாய் முப்பத்திரண்டு நாகங்-
 களென வறிக. (கக-கஉ, ௨)

வனஷா^ஹ வு^ஹடா^ஹநா^ஹ ந^ஹர^ஹகெ^ஹஸா^ஹய^ஹபு^ஹ

பொஜந ஸம்வ்யயா | ஸவங்கி கொடிய
ஸிம்ஸக கெவலகெஷ திரேஜா.ததாஃ || ௨௦
சு

இந்த முப்பத்துமுன்று நரக புடங்களி னளவு
அந்தராளத்தோடு சேர்ந்துமுப்பதுகோடியும் இரண்டு
லக்ஷமும் ஆகிறது. (௨௦)

ததஸிம்ஸக ஸஹஸ்யாணி துக்ஷா
சு
ஹந்தி வஸாக்ஷி | ஸவத்யு பொய்யு
கெஷந வகுவெஷுணா கெஷநகாஹந் உக்
யொவ்யயஸாஸ வுடதஸஸு ரேஷ
கெஷுணாக்ஷி ரோயஸ்ய || ௨௧
சு

அந்த நரகபுடங்களிஹ்மேல் முப்பத்தினூயிர யோ
களை வெளி. அதன்மேற் பூமி ஒன்பது லக்ஷயோஜனை
யுள்ளது. அதன்மேற்பாதி பொன்மயமாயிருக்கும்,
தேர்ப்பாதிநீர் பாதி இரும்புமயமாயும் பாதி மண்
மயமாயு மிருக்கும். (௨௧-௨௧௨)

தது ஊத்ரிம் ஸதொரீஷாஃ கிரயா
ணாம் வதிஃ ஸ்விதஃ | கருஸ்யாண ஹதிவி
வ்யாதஃ ப்ரஹ்மகட்கா நஹ்யுதிஃ || ௨௨
சு

அவ்விடத்திற் கூறிப்போந்த முப்பத்திரண்டு
நரகங்கட்கு மதிபதியாகிய கூஸ்மாண்டரென்று பிர

சித்தரான ஈஸ்வரர் பிரளயகால சூரியனைப் போலவு
மக்கியைப் போலவுந் தேஜுகள்ளவரா யிருப்பர். (உஉ௨)

கராதவதநஃ சுருகொ வுதகொட
ருகொவநஃ | டுகவாணிஸுயா ஹ
கெத ஹுருகெத ஹுருயொகி ராவு
தஃ || உ௩௨

அந்தக் கூஸ்மாண்டர் பயங்கரமான முகமுள்
ளவராயும் கோபிஷ்டராயும் உருட்சியான கண்விழி
யுள்ளவராயும் பரசாயுதத்தைக் கையில் தரித்துக்
கொண்டும் தன்னைப்போலொத்த அநேக பூதங்களாற்
சூழப்பட்டிருப்பர். (உ௩௨)

கயொரூகவாடாடிஹுபுஷ்டீயம் வ
ஸுநுரா | ஸாஹஸாஷ்டி வராபியா
வ்யக்டகஷ் தி கொழிகி || உ௩௩

இரும்பு மயமாயும் பொன்மயமாயிருக்கும் புடத்
திற்கு மேல் நாயிருக்கும் பூமி எட்டாவதாகும். மேற்
ஆறு பூமிகள் ஆயிர ஆயிர யோஜனையுள்ளன. அதற்கு
மேலிர்தப் பூமிக்குக் கீழ்ப்பட்ட ஏழாவது பூமி மாத்
திரம் இரண்டுகொடி என்பத்தெட்டிலகூ யோஜன
ையுள்ளது. (உ௩௩)

வஸகெ ராநவஸாஹஸாஃ வராடிஸ

ஸஹஸுக் | ததாஸாஸ்பகஸ்தி :

புராதனவாதாஸவஸ்யம் || ௨௫௨

இந்த வெட்டுப் பூமிக்கு எடுவிலுள்ள விடங்கள் ஒவ்வொன்று ஒன்பதினாய் யோஜனை யுள்ளவை. எல்லாவற்றிற்கு மேலாயும் பொன்மயமாயும் மேற்சொல்லு மாடகைச்வரா திஷ்டதமாபுமிருக்கு மிடமாத்நிரம்பதினாய் யோஜனை யுள்ளது. இவ்வேழு பூரிகளைப் மேழு பாதாளமென்பர். (உரு9)

தனாதெயிவகீத உறுரோநம் நி
 ஷொபகே ! சூறாஸம் வாதாநாஷம்
 நிகலனு மஹஸிகை || உசுஉ

சிறுபாதி நாயகன் வாசலம் ஸ
 வரேந்திரன்.

அந்தப் பாதாளங்களின் பெயர்களாவன? ஆபாசம் பாதாளாயம் நிதலம் கபஸ்திமத் மகா தளம் சரதளம் பாதாளம் எனவேனோ.

ஸவஸவதெஷு நெதெநு ம
 ஜமகண்ணதாரா! ஸவஸவஸகாஷா
 தர ஸாதவ்ய நிஷையதெ || உஅ

இந்த வேழு பாதாளங்களிலும் அசுரர் நாகேஸ்
வரர் இராக்கதர் இவர்கள் அதிபதிகளாக எவ்வேழு

பெயரிருக்கிறார்கள்; அவர்களின் பெயர்களை மேற்
சொல்லுவாம், (௨௮)

நெடித்யஸூகூஸூ ஁திஃவூவெபு வ
ஹாஜஸூரிஸூவாஸகஃ । ககடூநூகொஹி
ஸூணூகொஷா ஸூஹஸூமஹெபூ ஸூலிஸூ
யா ॥ ௨௯

அசுரர்கள் பெயர், தீழ்ப்பாநாளத்திற் சங்குஸ்ருதி
அதன்மேல் பிரஃஸாதன் சிசுபாலன் கார்க்கந்தகன்
இரண்யாக்ஷன் பிரகத்கர்ப்பன் பஸி இவ்வாறேழு
பெயர் வரிசையா யிருப்பார்கள். (௨௯)

காடிவெயாஃ கூபிஹகொ வாலூகிஃ
கூவஹஸூயா । காஹெபூடகொ யூ காஹா
ஹூ ஹூஹூஸூ ஹூஹூஸூயா ॥ ௩௦

நாகேஸ்வரர் பெயர், குடிஸகன் வாசுகி கப்பஸன்
கார்க்கோடகன் காளாங்கன் துர்த்தர்சன் தக்ஷகன்என
வரிசையா யேழுபெய ரிருப்பார்கள். (௩௦)

விகடொ ஹொஹிதாஹூ யஹொஹூ
விகடாநநஃ । கரூஹொ ஹீநிஹூபாஹஃ
விகடஹொஹி ராஹூஸாஃ ॥ ௩௧

இராக்கதர்பெயர், விகடன் ஹொஹிதாஹூன்
யமன் விகடாநகன் கரூளன் பீமநிர்ஹூதன் பிங்களன்
என வரிசையா யேழுபெயரிருப்பார்கள். (௩௧)

தெஷாஸுவரி.நிஸ்ஸுஷ்வா தாஸாயி
வதீஸ்ரா: | ஸாஹஸ்யே காணநெ யாஸி
ஸிண்டெ ஹாடக: ஸித: || ௩௨

அவ் வேழுபாதாளங்கட்குமேல் அந்தந்தப் பாதா
ளாதிபதிகட் கெல்லா மீஸ்வரரான ஆடகேஸ்வரர்
ஆரியோஜனையுள்ள பொன்மயமான வாலயத்தி
லிருக்கின்றார். (௩௨)

யஸ்ஸுவணி லிபஸ்யாஸெவ்ய யதா
யதி விஹுஷெணெ: | லெஷ்யகூ
ஸாராஹீஸ ஔநாவஸிதெ:வலெஷ: || ௩௩

அவ் வாடகேஸ்வரரை அசுர யகூ தேவ நரக
கன்னிகைகள் தங்கர்ஷ்ட நிதைவேறும்பொருட்டு நிய
மத்துடன் தாள லயாதிகளா லழகாய்ப் பதங்களினால்
அதிக்கின்றார்கள். (௩௩)

தத: கொடிஸதம் வஸுபீ நாநாஜந
ஸாஸ்யா | ஸீவஸெவ ஸரிவாரி நி
யிஸிண்டெ ஸிஸிதா || ௩௪

அதன்மேற் கோடியோசனை விசாலமுள்ளதாய்ப்
பலவித ஜாங்கட்காதாரமாய் மேற்சொல்லும் தீயிப
ம் மலை ஆறு சமுத்தரம் இவைகளாற் சூழப்பட்டதாய்
பூமி யிருக்கின்றது. (௩௪)

ஜாவ-ஞ்ஞாககூஸகூ ளஹு ஸ்ராவமொ
 ரெய வுஷுராஃ । அக்ஷாதிவிமுணா ஹீ
 வாஃ க்ஷாராடிஸ்தி ராவயுதாஃ ॥ ௩௫

தம்பிபங்களாலன? ஜம்பூ சாகம் குசம் மிரௌஞ்
 சம் சால்மவி கோமேதம் புஷ்கரம் என வேழு த்வீங்
 கள் லக்ஷ்முத விரட்டிப்பன யோஜனப்பிரமாணமுள்
 ளவைகளாய்த் தங்கட்குச் சரியான அளவுள்ள உப்பு
 முதலான வேழுசமுத்திரங்களாற் சூழப்பட்டிருக்கும்.

அதொஹிரணயவ-ஞி செடாகாகொ
 கஸு வவட்தஃ । தரீவரஸாச மஹேடா
 டிஃ க்ஷாஹஸ்தி ஹ-ஞகயு ॥ ௩௬

அதற்கப்பாற் பொன்மயமான பூமி. அப்பால்
 லோகாலோக பர்வதம். அப்பால் இருள். அப்பால்
 கர்ப்போதமென்னும் சமுத்ரம். அப்பால் அண்டகடா
 கம். இப்படி பூமண்டல மிருக்கிறது. (௩௬)

ப்ரச்சனே.

வித்ரெஸௌஸரிச ஹீவ காநநொடி
 யுஸ்குதாடி । வ்யூயீம் ஹவகீம் ஸகூ
 ஸ்ராகூஜிஹி விஸுராச ॥ ௩௭
 க்ஷயிவகூநி டெஸௌ ஸவட்துக்ஷ
 டிஸிப்தி நிஷாஜூதிரஸாதாஷ்டம் ஸு
 தளயாவதி ரெநேஃ । ௩௮

தேவேஸ்வரனாகிய தேவேந்திரனே! சகலமுந்
தெரிந்த நீரே வகத்தாவாய்ச் சொல்லும். முழுதுமறிய
வேண்டுமென் றென்மனங் கேட்க முயல்கின்றதாத
லால் ஆச்சரியமான மலை ஆறு த்விபம் காடு கடல்
இவைகளா லளங்கரிக்கப்பட்ட சிறந்த பூமியினளவை
விஸ்தாரமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். (௩௭-௩௮)

உத்தரம்.

வத்யுயிஷெஷி விஜஸுஷு வதஸு
கொகஸுநீரவசு । தீவாஸுஷீ வபுநாஸூ
ஸுஸுணுணுஷெஷகாமு ராமஸு ॥ ௩௯

கூறிப்போந்த கிரமமாக த்விபம் ஆறு காடு முத
லானவற்றை விஸ்தாரமாக சொல்கின்றேன், ஜாக்ர
தையாகக் கேளும் பரத்வாஜ மகாருஷியே! (௩௯)

ஜிவகுடீவம் கூதிகெநுடாவி ஸுஅயு
தூம் லகூபொஜதூ । கூராஸூநிநா வரி
வயுதம் வரிவயுதெந தாவதா ॥ ௪௦

ஜம்புத்விப மென்பது பூமியின் நடு. அது
வ்ருத்தமாய் லகூயோசனை யளவுள்ளதாய் அவ்வவ்
வளவுள்ள வ்ருத்தமான உப்பு சமுத்திரத்தாற் சூழப்
பட்டிருக்கும். (௪௦)

தஸுஷெஷுலித ஸுஸூ ராஜிரா
ஜோ லிரணுபு । கிரஸு தாஸு
ஜோதி கெநுஸுநிஷெவித ॥ ௪௧

அந்த ஜம்பூ தீபத்தி ளடுவில் மலைகட்டுகல்லா
மதிபதியாயும் பொன்மயமாயும் சூரியனைவிட அதிக
காந்தியுள்ளதாயும் தேவதைகட்கு வாசஸ்தானமாயு
மிருக்கிற மேருவென்னு மலை யிருக்கிறது. (௪௨)

ஸுஷோபஸ ஸஹஸுரணி கூழிதௌவி
ஷோ ரிஹீ தவாஸு | கடிநுநடுநடுகொல
கூாநுநடுஷோபஸவிஸ்யுதஃ || ௪௨

அந்த மேரு உயரம் ஸகூயோஜனை. அதிற் பதி
னாயிரம் பூமிக்குள்ளிருக்கிறது, பூமிக்குமேல் எண்பத்
துநாலாயிரம். அடியில் அகலம் பதினாயிரம், தலையில்
முப்பத்திராயிரம். (௪௩)

சூ ஷுபாஷாநரௌஸ்ய வதுவபு
ஷௌவவபுஸு | நெபஃகடகாகாரா
கிமபுதாழீவிதௌரஃ || ௪௩

ஸகாஷஸ ஸஹஸுந்து நுஸாஹ
ஸுகீவரா | ௪௩

அந்த மலையில் இருபத்தையாயிர யோஜ
னைக்குமேல் ஒவ்வொரு கணுவள்ள முன்று
கணு மூவாயிர மூவாயிர யோஜனை யுயர்முள்ளவைக்
ளாயிருக்கும். அவைகளில் முதற் கணுவில் பதினாயிர
யோஜனையகலமுள்ள ஒரு மேகலையும், இரண்டாவதிற்
பதினாயிர யோஜனையகலமுள்ள வெருமேகலையும்,

மூன்றாவதில் பதினெண்ணாயிர யோஜனை யகலமுள்ள
வொருமேகலையும் தேஜோமயமாக வெளிப்புறப்பட்டி-
ருத்தும். (௧௩—௧௩௨)

நெய்யியுர ஸுகொவாநெ லொகவா
லஸாஸா யா । ஊவாபுஷிதாஸாஹு
ஸவ்யுதபுஷாவிதீழ் ॥ ச. ௧௨

தலைபிலிருந்து மேகலையானது சகல ரத்னகாந்தி
யுள்ளதாய்த் திக்குப்பாலங்கட் காச்சரயமா யிருக்கும்.
அதைச் சக்ரவாடையென்று ஆகம மறிந்தவர்கள்
சொல்வார்கள். (௧௪௨)

லிபுமநுபு ராஸாதாஹுயஃ ஸவ்யு
ஸாஸூதிஃ । தஸ்யாஸிஷுஸாஸூமெஷு
ஸாபெபுஷுஸாஸிஷுஸூதிஃ ॥ ச. ௧௩
புரஸூபிஷிஷு ராஸூநாஸாஸிஷு
ஸிஷுஸாஸூதிஃ । ச. ௧௪

அந்த மேகலைக்குக் கீழ்ப்பட்ட மேகலைகளிற் சித்-
தர் காந்தருவர் முதலானவ ரிருப்பார்கள். அந்த மேல்
மேகலையில் எட்டிச் சிகரங்களுண்டு. அவைகளிற்
கீழ்க்கு முதலாக இந்திரா தி திக்குப் பாலகர்களுக்குப்
பட்டணங்கள் எட்டிருக்கும். அவைகளின் பெயரைச்
சொல்கின்றேன் கேளும். (௧௪௩—௧௪௪)

நாநாஸூபுஷா ஸிஷுஸூபுஷா ஸிஷுஸூபுஷா

ஹரெஃ | லிங்கஸாஸ்ய ஜ்ஞாஜ்ஞா ருத்
ஹி ரஜிராவதீ || சௌ

பலவித மணிகளின் காந்திகளா லலங்கரிக்கப்
பட்டுச் சித்தாதிகளா லடையப்பட்டுப் பொன்மய
பூமியாய் மிருப்பது தேவேந்திரனுடைய அமராவதி
யென்னும் பட்டணம். (48)

ரதவீத ஜ்ணிபூய ஜெஜ்ஜாகார
ஜெஜ்வாரா | வஜெ ஜெஜ்வாதீவஜி
தூஜிஹித கிஜெவிதா || சஅ

சிவந்தும் பொன்னிறமாய் மிருக்கும் மணிகளா
லிழைக்கப்பட்ட பொன்மயமான மதிள் கோட்டை
வாசலுள்ளதுமாயும் அக்நிக்குச் சமானமான வஜேக
பூதங்களா லடையப்பட்டு மிருப்பது, அக்நியினுடைய
தேஜோவதி யென்னும் பட்டணம். (49)

ஜெஜ்ஜா ஸ்யஜீ தூஜ ஜெஜ
பூகார ஜ்ணவா | ஜாவாஸவிதூஜாயி
ஜெஜ்ஜாரி கிஜெவிதா || சக

யமனது சம்யமனி யென்னும் பட்டணம் உயர்ந்த
இரும்புமயமான மதிள்குழிந்து காஸபாசம் பித்ருக்கள்
வியாதிகள் பிசேதகணங்கள் மாறிபென்றும் லோக
சூயகரமான வற்பாதிரோசம் இவைகளாற் குழப்பப்
பிருக்கும். (50)

கபுஷாபெஹி வதெ ரபுபெதா
யபாபெ வபெஹி லெவிதா । நீராத
புஷாஜால விதாநவா மஹிணா ॥ ௩௦

நிருதிபனது கிருஷ்ணையென்னும் பட்டணம்
யமனதுபே:ற் கறுத்தும் இந்திரநீலமணி காந்தியுள்ள
மேற்கட்டுகளா லஸங்கரிக்கப்பட்டும் அசுரர்களாலடை
யப்பட்டு மிருக்கும். (௩௦)

ஸாஹவ த்யுஸாநாயஸு ஸுழிகொ
வலுநிதிபுதா । வாணரா லொவபெஹி
யபாபெ லெவிதா ஹாகியாபெஹி ॥ ௩௧

வருணனது சுத்தவதியென்னும் பட்டணம்புக
மணிகள் லிழைக்கப்பட்டும் மகாகர்மாதி ஜஸஜந்துக்
களாலடையப்பட்டும் வெருத்த மேகத்தை யொத்த
கோகங்களினற் பிரகாசமாய் மிருக்கும். (௩௧)

வாபொமபுநுவதி துமஸெக வீத
யுஜாகுலா । வலவச மஹிதலஸுஷா
ஸவபுதா விநிதிபுதா ॥ ௩௨

வாயுவினது கந்தவதியென்னும் பட்டணம் உயர்
ந்து வெண்மையாயும் பொன்னிறமாய் மிருக்குந் த்வ
ஜங்களோடு கூடினதாயும் பலமுள்ள பூதங்களா லடை
யப்பட்டும். சகல மணிகள் லிழைக்கப்பட்டு மிருக்கும்.

இவ்வா நெப்போதும் சுகத்தையே கொடா
நின்றும் காற்றினு லிறைக்கப்பட்ட கற்பகத்தின் பூப்
போடிகாராற் சிவந்துரிருக்கின்ற திக்குப்பாளகர் பட்
டணமெட்டும் பிரமாவினாற் செய்யப்பட்டன. இவை
தால் ஸோகபாளகர்க்கட்கும் அவரையநுாரித்தவர்கட்
கும் மேன்மையின்பொருட்டுச் சுவர்க்கமென்று கவிக
ளாற் சொல்லப்படுகின்றன. (௩௫-௩௬)

உதாடிஸ ஸஹஸூணி யொஜநா
நாஃ ஸபஹுவஃ । ௩௫ ௨ நொவதீநா
௩ வுஸ்ஸொகெஸ வதிதா ॥ ௩௬

யாவகாரா ருணாநுஹெ விடியநா
மடி நஹாஸிரா । ஸாலித்ரா ஸபு
ஹெவ ஸமுகாரோதி வதிபுநீ ॥ ௩௭

இந்தப் பட்டணங்கட்கு நடுவில் பிரமாவினது
மனோவதிமென்னும் பட்டணம் பதினாஸாயிர யோஜனா
விசாலமுள்ளதாய் ஸோகபாளர்களால் வணங்கப்பட்டு
மிகுந்த ரத்தினகாந்திகளா ஸாகாசமார்க்கத்தையெல்
லாஞ் சிவக்கச் செய்துகொண்டு ஸ்வர்க்கேச்சையை
மதிசயித்தப் பிரமபதப்பிராப்தி பேதுவாகையாற்
சாவிதிரியோடு போட்டிசெய்வதுபோ லிருக்கும்.

தஸூர சுவாஸதெஹா சௌநயஸூ

பெஹஜஸஃ । பெஹபொயி வராவ்லெஹு
யபொஹெஹு ஹு-ஹெஹெஹு ॥ ௩௯

அந்த மனோவதிபட்டணத்தில் மிகுந்த தேஜோ
பலமுள்ள தேவர்களும் முனிவர்களும் யோதிகளால்
த்யானிக்கத்தக்க பிரமாவைத் தர்க்க எபிஷ்டசித்தியின்
பொருட்டு இயம நியமாதிகளா லுபாசிக்கின்றார்கள்.

தஜீஸஹாமெ தஸ்யாஹெ ஸ்ரீமஹா
பித்யஸஹிஹு । யதஜெஹாதிஷ் பித்யாஹு
ஸ்தாவஸுவகெஃ ஸ்ரிபு ॥ ௪௦

அந்தப் பிரமபட்டணத்திற் கீசான பாகத்திலுந்த
மேருமலையின் கொடிமுடி யொன்று சூரியப் பிரகாச
மாயிருக்கிறது. அதைப் பரோஸ்வரணக் கெப்போது
மிஷ்டமான ஜோதிஷ்கமென்னும் ஸ்தானமென்பர்.

தஸ்யஸாநுஷு ஹெஹெஹெஹு ரு
தஹிஹெஹு ஸஹ்ஸிதாஃ । ஸஹ்ஸநஹிபெ
ஹாகாஹெ மஹெஸாஹி மஹாவரஹா ॥ ௪௧

அந்த ஜோதிஷ்கத்தின் பொன்மயமாயும் மணிக
ளாற் சிதர்க்களாயு மிருக்கின்ற சம பூமிகளிலே ஸ்கந்
தர் நந்தி மகாகாளர் கணேசர் முதலாகிய சதாசிவ
தத்வத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட கணங்க ளிருப்பார்கள். ௪௧

ஸாஸிதஹெஹெஹெஹெஹு ஸாநஹி

புரவிவிஷம் : ரு^௨யுத மடுணை
 ஐ^௨ஷ^௨ ஸ^௨ஹாடுஷ^௨ ஸ^௨ரோத
 டெ^௨ : ௬௨

பிரமேந்திராதி தேவர்கட்கெல்லாம் நியந்தாவா
 ப்த் திரிபுர சங்காரியான பரமேஸ்வரனது ஸ்தானமா
 னது அநேக ருத்ரகணங்களாலும் பிரமாதி தேவர்களா
 லுஞ் சூழப்பட்டிருக்கும். (௬௨)

உதிடுஷா ரயோடுஷுவி ஷுபெ
 ஹுபராஃஸிதா : தவிஷாமி தவதி
 வ வஷு^௨ஷ^௨ ஹி^௨ஷா^௨ய^௨ : ௬௩

இவ்வாறு மேருபர்வதஞ் சொல்பபட்டினு.
 இனி, இதற்குக் திதற்குப் பிடிப்பாகச் சில மலைக
 ளுண்டு. அந்த மலைகள் வரைபீரிகுக்கும் இந்த ஜம்பு
 தீபத்தில் ஒன்பது கண்டங்கள். - அவை யாவுங்
 கேளும். (௬௩)

திஷுயோ ஹெக^௨டு^௨ஷ^௨ ஹி^௨ஷா^௨யா^௨
 உ^௨ஷா^௨த^௨ : ரெ^௨ரோ ஷ^௨ஷி^௨ஷ^௨தொ^௨நீ^௨
 ஸு^௨த^௨ஷ^௨யி^௨தி வா^௨த^௨ : ௬௪

ஸ^௨ஹ^௨ஸ^௨ உ^௨ய^௨வி^௨ஷ^௨ஹா^௨ ஷ^௨ஷா^௨டு^௨ஷா^௨
 த^௨வா^௨ஹா^௨ : ஸ்^௨ராமாயதா ஸ்^௨வ^௨ஷா^௨
 ஸ்^௨லாமா^௨ஹி^௨த கொ^௨ய^௨ : ௬௫

மேருவிற்குத் தென்புறத்தில் நிடதம் ஏமகடம்
இமயம் இம்முன்று மலைகளும், வடபுறத்தில் நீலம்
ஸ்வேதம் ச்ருங்கவான் இம்முன்று மலைகளும், இரண்
டாயிர யோஜனைப் பருமனும் பதினாயிர யோஜனை
யுயரமும் ஒன்பதினாயிர யோஜனை யொன்றுக்கொன்று
நிமி விடைவெளிகளு முள்ளவைகளாய்க் கிழக்கு
மேற்கு நீளமா யிரண்டுப்புச்சமுத்திர பரியந்தம் நீண்
டமுகான விடமுள்ளவைகளா யிருக்கும். (௬௪-௬௫)

தடிசெபுநாத விஷ்ணுள ரோயுவசும
தூரோடினா | யாரெஜாதரள பூக்ஷுத்
வள்ள ரெருதலாவடினாரள || ௬௬

மேருவிற்குக் கிழக்கும் மேற்கும் மால்யவான் க
ந்தமாதனம் என்னு மிரண்டு மலைகளும், தெற்குவடக்
கு நிடத நில பரியந்த நீண்டி அவைகட்குப் பாதியான
ஆயிரயோஜனை பரும னுள்ளவைகளாய் அவ்வளவுயர்
மு மிடைவெளியு முள்ளவைகளா யிருக்கும். (௬௬)

வஸா நாவுவதஃ பூவூரம் தூநிராடி
ந செஸகதஃ | ஊவாவூகம் நீயுயிரெ
யபூரெதொ கிஷயாடிநக் || ௬௭

மால்யவானுக்கு மேற்கு கந்தமாதனத்திற்குக்
கிழக்கு நிலமலைக்குத் தெற்கு நிடதமலைக்கு வடக்கு

கடவு

ம்ருகேந்திர சவ்யாக்யம்

இதன் மத்தியிலிருக்கும் கண்டத்திற் கிளவிருத
மென்று பெயர். (௬௭)

ஹி ராஸா ரோஷுவஸ ப்ராஹ்ம வஷ்டம்
ஹி கிராகுஷ்டம் ஸுகேதம் கெதம்
ரோஷ ப்ரதிஹ்ம மநுரோஹிநாஸ || ௬௮

மால்யவானுக்குக் கிழக்கே பத்ராஸ்வ மென்
னுங் கண்டம் அழகாய் ஜாழமுள்ளது. கந்தமாதனத்
திற்கு மேற்குக் கேதமாலமென்னுங் கண்டம் அழ
காய் கெதங்களுள்ளது. (௬௮)

கிஷ்டாஷரிவஷ்டம் யஷ்டாஷ்டொ ஹெ
கேடுதம் | நாரீ கிவாருஷ்டம் வ்யா
தம் ஹாரதம் ஹிவஸ மிரெ || ௬௯

கிடதமலைக்குத் தெற்கு அரிவருஷம், ஏமகூட
மலைக்குத் தெற்குக் கிம்பருஷவருஷம், இமய மலைக்
குத் தெற்கு பாரதவருஷம். (௬௯)

ரஜிகாஷ்டி ரோஷ்டிஷா கிரண்யோரெ
தவவதாஸிபுஷுதாரம் ஸ்யம்மவதம் கூ
ராவஷ்டி ஹேஷுதெ || ௭௦

நீலமலைக்கு வடக்கு ரம்பகவருஷம், ஸ்வேதமலை
க்கு வடக்கு இரண்யகவருஷம், ச்ருங்கவான்மலைக்கு
வடக்குக் குருருஷம். (௭௦)

விஷ்ணு ஸௌக்யாஸுக்வாரொ ரெரொ:
 ஸௌக்யாஸுக்வாரொ | ஸௌக்யாஸுக்வாரொ
 தய: களவா ஸௌக்யாஸுக்வாரொ ரெரொ:
 ர: || எக

ஸௌக்யாஸுக்வாரொ வகுணாஸுக்வாரொ
 யாஸுக்வாரொ மந்தராம: | ஸௌக்யாஸுக்வாரொ
 வகுணாஸுக்வாரொ ஸௌக்யாஸுக்வாரொ
 ராண: || எக

ஸௌக்யாஸுக்வாரொ வகுணாஸுக்வாரொ
 களவாஸுக்வாரொ: | களவாஸுக்வாரொ
 களவாஸுக்வாரொ ராணாஸுக்வாரொ: || எக

மேருமலைக்குக் கிழக்குமுதல் நான்கு பக்கமும்
 வரிசையாக வெண்மையான மந்தரமலையும், பொன்னி
 றமான கந்தமாதனமலையும், கறுத்த விபுல மலையும்,
 சிவந்த சுபார்சவமலையும் ஐம்பதினாயிர யோஜனை யுயர
 முள்ளவைகளாய் மேருவிற்குப்பிடிப்பாக பிரமாவினுலே
 சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அம்மலைகளின் மேற்
 கிழக்குமுதல் வரிசையாகக் கடப்பை நாவல் அரசு
 ஆல் இந்நான்கு கற்பக விருக்ஷங்களு மாயிரயோஜனை
 யுயரமுள்ளவைகளாய் இருக்கின்றன. (எக-எஉ-எக)

ஜெஸுமலை ர ஸௌக்யாஸுக்வாரொ
 ராணாஸுக்வாரொ மந்தராம: | விவெஸு ரெரொ
 ரெரொஸுக்வாரொ களவாஸுக்வாரொ ரெரொ:
 ர: || எக

அந்த நாவல் மாத்தின் பலசாரமானது ஆறாக
மேருவிலையைச் சுற்றி அந்தப் பூரியெல்லாம் பொன்
னாகி அந்த மேருவினடியிற் போகிறது. (௭௪)

தாமவீகா வகாழிலவபூவாபுமஸா
வா பிமாதபு: | வமகுயா: காஹநாயெ
வ லகாஸலஸ்யா கபுதபுவா: || ௭௫

அந்த நதிதலத்தில் ஸ்நாநபாஸஞ் செய்யும் பக்தி
கள் தர்ப்பங்கள் எலி மிருகங்கள் குரங்குகள் முதலான
பிராணிகளியாவும் பொன்மய மாடின்மேல். (௭௫)

தீவகெதார மகுஜிவகு: கபுஸா
விஷா ஸதவி: ப்ராவாதி ஸபாஸ்யா
தம் ஜிவகுதீவ திஷகத: || ௭௬

மற்றக் கற்ப விருகங்க ளிருக்கையிலு மந்த
நாவல்மா மீந்த தர்ப்பத்திற்கு த்வஜமானபடியா
லதன் மகிமைபா லீந்த தர்ப்பத்திற்கு ஜம்பூத்ரீப
மென்று பெயராயிற்று. (௭௬)

பூய்யாம் வீஷம்ஹ கெஸதஸ்ய தி
கெ கெவதாராயவநடி | ஸரொ ரா
கொடகாநா தத்ரகெஹாஸ திணீத்யு|| ௭௭

மேருவிற்குக் கிழக்கே பிடிப்புமலையான மந்த
ரத்தினடியில் சைத்திராதமென்னும் உத்தமான வன
மும் பொற்றாமரையா ஸலங்கரிக்கப்பட்ட அருணோகக
மென்னும் தடாகமு மிருக்கின்றது. (௭௭)

யாரிஷ்டி ௨-ஞவெ மந்நவது ஸாரஸி
 லாஸரொவது 1 மந்தநிநலனது
 ஸரொரிநல தலாஸது ॥ எஅ

தென்புறத்திற் கந்தமா தனமலையி னடியிற் கந்த
 ருவர் தேவர் சித்தர் அப்ஸரஸ் இவர்களாற் சூழப்பட்ட
 நந்தனமென்னும் வனமும் மனோகரமாசிய மாளஸ்
 மென்னுந் தடாகமும் மிருக்கிறது. (எஅ).

வெவ்ஹாஜம் வெவ்வாவெ-ஞவெ லி
 தொடி ஹொஹி: 1 வெவ்விபுஹெ
 வு தெஹு: கடுவெ ருஸாஸி ஸு
 வெஹ: ॥ எக

மேற்கே விபுலமலையி னடியில் வைபிராஜ மென்
 னும் வானமும், சூர்ப்நுக்குச் சமானகரந்தியுள்ள தாம
 ரைகள் சூழ்ந்த சிதோதமென்னும் தடாகமும் தேவ
 ர்களா லடையப்பட்டிருக்கும். (எக)

ஸளவாஸுது யுசிரிணா: காதநம்
 ஹி கொஹி: 1 ஸளமநிகாம் வுஹு
 ன ஸ்லயுதெ வித்யலிஸா ॥ அ௦

வடபுறத்திற் சுபாஸ்வமலையி னடியில் த்ருதிம
 த்தென்னும் வனமும் செங்கழுநீர் தாமரை சூழ்ந்த
 பதாகமென்னுந் தடாகமும் பித்ருக்களா லெப்போது
 மடையப்பட்டிருக்கும். (அ௦).

து பொடிஸ ஸஹஸ்யாய ஜ-ஹ்ஸி
வரஸாஸநஃ | நெவ-புர வொகொவவ
ஸாஸெ-புர ஜநஸூ-கவ மிஷ-வ்யதெ || அக

இளவீருக கண்டத்தில் ஜனமானது பதினமுனா
ரீர வயசுள்ளதாயும் நவற்பழ ரசம் புசித்துக்
கொண்டும் மேருவின் பிரகாசத்தாற் பதார்த்தங்களை
பறித்துக்கொண்டும் அழகான கந்தியுள்ளதாய் மிருக்
கும். (அக)

வஷ-புரபுதாபு நீ-புரவ டு-கி:
வநஸஸாரஹுக் | கெ-து ரா வெ ஜ
நொடிவ்ய டெஹவ்ய ஸூலீஸலீ || அஉ

கேதுமால கண்டத்தில் ஜனமானது பதினாரசு
வயதுள்ளதாயும் கருநெய்தல் நிறமுள்ளதாயும் பஸாப்
பழரசம் புசித்துக்கொண்டும் திவ்யமன சரீரபத்தம்
சுகம் பலம் இவைகளுள்ளதாய் மிருக்கும். (அஉ)

ஊ-பூ-வியாஸ டு-கி நீ-புரவார ஸ
நொ ஹ-வாஜீ-கி | டுஸவஷ-பு ஸஹஸ்ய
பு-பு-ஃ-வஸொக வபொஜீ-தஃ || அங

பத்ராசுவ வருஷத்தில் ஜனமானது பதினாரசு
வயதுள்ளதாயும் கந்திர நிறமுள்ளதாயும் கருநெய்த
லைப் புசித்தக்கொண்டும் துகடம் சோகம் பயம் இவை
களில்லாததாய் மிருக்கும். (அங)

திம்ஸாடிஸ ஸஹஸுராயு: காபிஷுக்ஷ
ஹயாஸந: | யும வ ஸுநிதி: சுரு
ஷு ஸுரோ வுஷு ஷு நிஜித: || அச

குருவருஷத்தில் ஜனமாவது முப்பதினாயிர
வயதுள்ளதாயும் இச்சைப்படி விருஷு பவங்களைப்புகித்
துக்கொண்டும் பிரயங்குலென்னுங் கொடியினுடைய
புஷ்ப நிறமுள்ளதாயும் (அதாவது லெண்மை) ஸ்திரீ
புமாதாக இரட்டையாகவே பிரசவித்துக் கொண்டு
மிருக்கும். (அ.)

இந்தக் குருவருஷத்தைச் சார்ந்திருக்கு மிரண்டு
தவிபங்களைச் சொல்லினார்.

ஹநிதவெடி ஸஹஸுராயு வெகலிது
நி உக்ஷிதள | ஸொகிவா யாஸமள விலி
புமிவாரண ஸெலிதள || அரு

வரு ஹர கரளதீவள வநுரதூ
வருமநள | வெண்டாவதுதம் தயொரா
யு: ஹநிதவெடி ஹொகிதழ் || அச

கனஹுவள சுருஷுஸுள ஸாஸிபுரா
கி கிதிதள தத: | அசு

குருவருஷத்திற்குச் சமீபத்தி லுப்புச்சமுத்திரத்
தில் வரிசையாக ஐயாயிர நாலாயிர கோடினை வரை
யில் வியாபித்துக்கொண்டு ஒரு திக்குமுலையால் தெரி

ந்துகொண்டு வடபுறமாகவும் வாயுமுலையாகவும் சித்த
பேரக சாரணர்களாற் சூழப்பட்டுச் சந்திர த்விபுமென்
றும் பத்திராகா த்விபுமென்று மிரண்டு த்விபங்களிருக்
குப். அவ்விரண்டு த்விபங்களிலும் ஜனங்கள் கிரமமா
கச் சந்திரநிறமும் செந்தாமரை நிறமு முள்ளவையா
யும் பல முலங்களைப் புசித்துக்கொண்டும் இருக்கும்.
இவை மிரண்டும் குருவருஷ சமீப மாதலாற் சொல்
லப்பட்டனவென் றறிக. (அதி-அக-அகூ)

சய்யபூமி ஸஹஸ்ராணி ஆடிஸாபு
ஹிபூணதி ஜகஸ்யுநுதி ஷோமிது
ஸூதொ கெகுகுஹம் ஹம || அஅஅ

இரண்டக வருஷத்தில் ஜனமானது பன்னிராயிர
த்தைந்து வயதுள்ளதாயும் சந்திரகாந்தியுள்ளதாயும்
எலும்ச்சரம்பழம் புசித்துக்கொண்டு மிருக்கும்.

கீதகீரஜாஸ்யு ராஸ்யு கெ ஆடிஸ
ஸூதி: | ஜகஸ்யுஸஹஸ்ராணி து
மெய்யஹஸூத: | அஅஅ

ரம்பகவருஷத்தில் ஜனமானது பன்னிராயிர வய
துள்ளதாயும் கருநெய்தல் நிறமாயும் ஆவின் பழம்
புசித்துக்கொண்டு மிருக்கும். (அஅஅ)

நமத டு கிரிஷ்நாடி லாவடாயு
ஹ்ருளஜநஃ | நளக் கிவ்ருஷெஷ
க்ஷ ஹ்ருளஜநாஸாயுத ஸ்ரீகிஃ || அசுந

அரிவருஷத்தில் ஜனமானது பன்னிராயிர வய
துள்ளதாயும் வெள்ளிறமாயும் கரும்பைப் புசித்துக்
கொண்டிருக்கும். கிம்புருட வருஷத்தில் ஜனமானது
பன்னிராயிர வயதுள்ளதாயும் பொன்னிறமாயும்
பிலகூமென்னுங் கல்லாஸின் பழத்தைப் புசித்துக்
கொண்டிருக்கும். (அசுந)

உகி கிவ்ருஷாடிநி வஷ்டாணு
காநி யாநிதெ | நதெஷ வஸூஹெஷா
ஸ்ரீ விவதிஷு க்யுதாடிஷு || ௧௦௨

இவ்வாறு கூறிய கிம்புருஷ முதலான எட்டுவரு
ஷங்களிலும் ஜனங்களுக்கு மாறி மாறி வருங் கிருதாதி
யுகங்களில் அவஸ்தா பேதம்ஸீலை. (௧௦௨)

யுமாநுரூப வுஜாபுஸெஷா
வையநவ ஜஃ | க்யுஷா க்யுஷாஸநொ
ஃவதுயாதெஷா ஹ்ருளஜநஃ || ௧௦௩

ஆனாஸிந்தப் பாரத வருஷத்தில் ஜனமானது
யுகங்களுக்குத் தக்கபடி அறிவு ஆயுசு தேசசு பலம்
அர்த்தம் பிரசை இயை மாறிக்கொண்டு உழுது முழுக

மது முண்டானதைப் புகித்துக்கொண்டு தாபத்திரயத்
தால் வருத்தமடைந்திருக்கும். (சு.க.9)

முணவனகொய டுடிமுதோ நெவ்
கினிற ஸாயபெசு ! ஸவூவா மவ
மூரீநா கடுமூடு காரணம் யது || கூஉ

ஆளுவிந்தப் பாரதவருஷத்தில் ஒரு குணமுண்டு. அதாவது, இவ்விடத்தில் முயற்சிசெய்கிறவன் பயனியாவும் பெறுவான்; பல பூமிகளுக்கெல்லாங் கன்ம பூமி காரணமாதலால். (சூஉற)

கடுங்-குறி நியம்ஸூனந் வைய-குறி
நிதஃவரா | ஊபக ச்ரியதெகடு த
கவா தொவயுஜுதெ || கூரு

இதுதான் கன்மசூழி, மற்றவையெல்லாம் பஸுபூமி. இவ்விடத்திற் செய்யுங் கன்மமானது மற்றவிடத்திற் பலங்கொடுக்க உபயோகமாகிறது. (௬௩௭)

நவாஸி ஸ்ரோதவி ஜீவா நவரா
தாங்கு ஸ்ரோதவி ஜீவா நவரா
பொநாநிதலா நிவோயபெ || கசுற

இந்த சம்பூ த்வீபத்திற் சமுத்ரமா னதொன்பது
 ஷிரிவாகிப் பாதியுமும் பாதிஜலமுமாகச் சூழ்ந்திருப்ப

தால் ஒன்பது த்விபங்களுண்டு. அவைகளின் பெயர்
களைக் கூறுகின்றேன் கேளுங்கள். (கூரூ)

ஐநுஜீவஃ சுஸௌரஸு தாஜீவ
ணெராமஹலிராது ! நாமஜீவ ஸாநு
ரெலொ மாநுவெர வாருணஸுயா || கூரு
கூராரிகாவெர நவரொ நாநாவ
வக நிரமாஃ ! நாநாஜாதி ஜநாகிணெர
வாரதாவெர வுகிதிபுதாஃ || கூரு

இந்திரத்விபம் கசேருத்விபம் தாம்ரபர்ண த்வி
பம் கபஸ்திமான் த்விபம் நாகத்விபம் சாந்திரமஸ்
த்விபம் காந்தருவத்விபம் வாருணத்விபம் குமாரிக
த்விபம் என ஒன்பது த்விபங்கள். இவையாவும் பலவித
மலை ஆறுகளாலும் பல ஜாதி ஜனங்களாலுஞ் சூழப்
பட்டிருக்கும். (கூரு-கூரு)

சுஜீயெரநாஜீ நுவகி ஜுஸௌநா
யொ ரெநாஃ சுயெ ! தஜாத நுவஸு
ஜூலிஃ சுயுனெ வாரதாயஃ || கூரு

மனுவம்சத்தில் அக்ரீத்திரனென்னுமொருராஜன்
ஜம்பூ த்விபத்திற் கதிபதியாகவிருந்தான். அவனுக்
குப் பரதன் முதலாகப் பிள்ளைகள் ஒன்பது. அவர்களி
ன் பெயர்களாலே இந்தக் கண்டங்கள் பாரத முதலான
பெயருள்ளனவாயின. (கூரு)

ஊராகநீர டயிலெஹம் ரஸநிஷா ரீ
தொடிதெகெ : அகாடி அமணாஜீவா
ஜெவாவிவாடியொ வ்யதா : || ௯௮௨

இந்த ஜம்பூ முதலாக வேழு தீபங்களும் வரி
சையாக லக்ஷமுத விரட்டித்தயோஜனை விசாலமுள்ள
உப்பு பால் தயர் நெய் கருப்பஞ்சாறுகள் சுத்தஜலம்
இவ்வேழு சமுத்திரங்களாலும் சூழப்பட்டிருக்கின்
றன. (௯௮௨)

ஸாகெஸாக டுமிஸூம் ஸாகஸம்
ஜூ நிவநுந : அஸொமூசு காணு
த : களஸெ லுபம்மூவியிபக்சுதி || ௯௯௨

அப்பாற் சாகத்வீபத்திற் சாகமென்னு மோர்மா
முயர்ந்து பிரசித்தமாக விருக்கிறபடியாலந்த தீபத்
திற்குச் சாகமென்று பெயராயிற்று. அப்பாற் குசத்
வீபத்தில் பிரமா யாகஞ்செய்யும்போது பொன்மய
மாக ஓர் குச மென்னும் தர்ப்பமுண்டானபடியா லந்
தத் தீபத்திற்குக் குசமென்று பெயராயிற்று. ௯௯௨

சூளணெ சூளணொ ஹதொதெ
த : சூளணாடி ஹநெகநுரெ । லு
நெந யூஜாஸூமிரம் வி து ராயிஸூ
ராயிநா । ௧௦௦௨

அப்பாற் க்ரௌஞ்சத்வீப்த்திற் பெர்ன்மயமான
குகைபுள்ள கிரௌஞ்சமென்னு ம்லையிற் பல்வித மா
யையுள்ள க்ரௌஞ்சமென்னு மோ ரகரன் மஹா மா
யையுள்ள சுப்பரமணியரால் வெகுவாய்ச் சண்டை
செய்து அடிக்கப்பட்டான். (க00௨)

வெள்ளை விலைக்கு விலை விலை விலை
தமிழ்நாடு கருணா கருணா கருணா கருணா
தமிழ்நாடு கருணா கருணா கருணா கருணா

அவர ஸந்த வசரனுடைய வாசமாவ க்ரௌஞ்ச
மலை போட்டையாகச் செய்யப்பட்டதென்று பிரசித்
தமா யிருக்கிறது. அம்மலை யந்தத் தவீபத்திற்கு அடை
யாளமா யிருந்தபடியா ஸதற்குக் கிரௌஞ்சமென்று
பெயராயிற்று. (க0க9)

சா⁸யெ சா⁸யவ்யகொ⁸ ம⁸டு⁸தெ⁸
ஸா⁸ஹஸி⁸கொ⁸க⁸மா⁸: | ஸ்ரீ⁸பொ⁸ ரீரா
ணா⁸நக⁸கெ⁸து ஸ்த⁸தா⁸வ்யா⁸சி⁸வந்த⁸ந⁸டிக⁸0உ⁸

அப்பாற் சால்மல த்வீபத்திற் பொன்மயமாயும்
சூரியப் பிரகாசமாயும் தேவர்கட்குப் பிரியமாயும் ஆயிர
யோஜனையுடைய முள்ளதாயுமிருக்கிற ஓர் சால்மலமே
ன்னு முள்ளிலவமர மந்த த்வீபத்திற் கடையள்ளமாக
விருந்தபடியா லதற்குச் சால்மல த்வீபமென்று பெய
ராயிற்று. (502)

நஃ வுஷுரிணிநாஃ ஹேவூஷுர
 ணீதா | தயாஸ வுஷுரஃ வு
 வித ஸுரஸெவித: || க0 1, 2

அப்பாற் புஷ்கர த்வீபத்திற் பொன்மயமான
 தாமரைகளா லலங்கரிக்கப்பட்ட புஷ்கரணியென்னும்
 பெயருள்ள ஓர் நதியுண்டு. அதன லந்த த்வீபம்
 புஷ்கரமென்று பிரசித்தமாய்த் தேவர்களா லடையப்
 பட்டிருக்கும். (க0 ௧௨)

யயா கிவூரூஷாஜெஷு க்யூதா
 வஸ ஸூராஜந: | ஸாகஜீவாடிஷுதயா
 கூநாடி க்யூதஹாஜந: || க0 ௧௩

ஹிரேநு ஹிரேந்லாஸ ஸஸ்யூக ஸுபி
 கஜூகி: | டஸவஷு ஸஹஸ்யாயு ந
 வுடூ: வெககண்க: || க0 ௧௪

ஜம்பூ த்வீபத்திற் கிம்புருஷ முதலான வெட்டுக்
 கண்டங்களிலு மெவ்வாறு ஜனங்களுக்கு யுகங்கடோ
 றும் நிலைமாறுகிறதில்லையோ, அவ்வாறே சாகமுத
 லான மற்ற ஆறு த்வீபங்களிலு மறிக. மேலும் அவ்
 விடங்களில் ஜனங்கள் கிரமமாக பால் முதலான சமுத்
 திர ஜனங்களை யாகாரமாகக் கொண்டு பணிச்சந்திரன்
 பணி, கருநெய்தல் பாய் படி கம் இவைகளின் காந்

கருட

ம்ருகேந்திர சவ்யாக்யாநம்

திபுள்ளவைகளாய்ப் பதினாபிரவய துள்ளவைகளாய்
தக்கலேச மில்லாம லிருக்கும். (க0௭௨-க0௮௨)

ஸவூரோஹோபெ ரவபூகீ வெ கொடி
வாசி கந்நெய் | வணாஸதுஸஹஸா ரணி
கணபூகெரோடி ஹாமதஃ || க0௭௩

மேருமலையி னடுவிந்ருந்த ஏழாவது சமுத்ரம்
வரையி லளவு இரண்டிகோடியே யைம்பத்முன்று
லகூத்து ஐம்பதினாபிர யோஜனையென்றதிக. (க0௭௪)

தகொ ஹிரண்யவூதி நபூநா ரத
ஹூரோவதா | தீ வாஸூ வெபலாஸ்ய
ஹூ டெவாநாஃ ஹகொபிகீ || க0௭௫

அப்பாற் பலவித ரத்னங்களும் மாங்களும் மலை
கரு நிறைந்த பொன்மயமான பூமி பத்துகோடி யோ
ஜன தேவர்கட்கு விநோத நிமித்தம் பிரமாவிறற்
செருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (க0௭௬)

கொகொகொகொ வஹிஸுஸ்யா வெ
காகொக்சிபாரிகஃ | யொஜநாபுதவிஷ்ட
ஹஸூம்ஸ்யூம்வரிஹுஃ || க0௭௭

அப்பால் வெவிலில் அலோகமு முள்ளேலோகமு
மாகெ லோகாலோகமென்னு மலை பதினாபிர யோஜ
னை பலமுள்ளதுயு முயர்ந்த கொடுமுடிக ளுள்ள
தாபுமிருக்கும். (க0௭௮)

கவ்யுஸ்யுமெஷு தீக்ஷாஸொஹயா
 ஸுஸூத்ரா தவொவரோஃ | ந தாவ்யநி
 வெவ்யுஷுஜாநாநாந்யாஸாஹயாஜோமொககஉ

அந்த லோகாலோக மலையின் கொடுமுடிகள்
 மிகவு முபர்ந்திருக்கிறபடியா எவ்விடத்திற் சூரிய
 கிரணங்கள் நிராவைப்போலக் கொடுமையின்றிப் பிர
 காசமுள்ளதாக மாத்திர மிருந்துகொண்டு திக்குப்
 பாலகருடைய விநோதஸ்தானங்களைத் தபிக்காமலிருந்
 கும். (ககஉ)

தரோவாலாநி விஜம் அக்ஷாணெ கொ
 நவிஸகிஃ | உக்ஷாநிஸ்தஹஸ்யாணி வ
 னுதிஸாஹ கொடியஃ || ககந.உ.

அப்பா லந்தகார பூமி முப்பத்தையாயிகோடியே
 பத்தொன்பது லக்ஷத்து நாற்பதினாயிர யோஜனையுள்
 ளது. (ககந.உ)

ஸுஸூவிஸகிஅக்ஷாணி கொடி ஸெகா
 ஸுஸூத்ராநி | வெஹஸ்கடாமகம் கொ
 டி மஹஸாநி ஸகிதஃ || ககச.உ

அப்பாற் கர்ப்பபாதமென்னும் பெருங்கடல் ஒரு
 கோடியே இருபத்தேழுலக்ஷ யோஜனையுள்ளது. அப்
 பாற் பொன்மயமான வண்டகடாக மொருகோடி
 யோஜனையுள்ளது. இவ்வாறே மேருவி னடுவிலிருந்து

நான்கு பக்கமுமறித. ஆகக்கூடிய பூலோகத்தி னகலம்
அதுகோடி போஜனையென்றறித. (ககசற)

இதுவரையிற் பூலோகப் பிரமாணஞ் சொல்லி
பத. இனி; புவர்கோக முதல் மே லுலகங்களினளவு
சொல்கின்றார்.

அபிஷேகோ ஸுவஸெபாகொ யுவ
பூரணெ ஶீ தவா க | தடிந கொடி:
ஸுவெபாக: ஸுமிபுலபபுலகோஸு ய: || ககரு

பூதஸத்திலிருந்து தருமமண்டல பரியந்தம் புவர்
லோகத்தினுபரம் பதினைந்து லக்ஷம். அப்பால் தேவ
தைகளுக்கிடமான சுவர்கோகம் எண்பத்தைந்து. லக்ஷ
போஜனை யுபரமுள்ளது. (ககரு)

ஶெஹா ஶிகொடிபபுத்ராஸெ ஶீவா
தி ருமிவ ஜ: | ஜனொ ஷிகொடிவஹிந:
வித்ய ஜஹு ஜநாஸு ய: || ககசு

அப்பால் மரீசி முதலான முனிகளுக் கிடமான
மகர்கோகம் இரண்டிகோடியுபரம். அப்பாற் பிதுருக்
களும் ஜன்ஹு முதலான ருஷிஜனங்களும் வாசஞ்
செய்யும் ஜனலோகம் எட்டுகோடி யுபரமுள்ளது. ()

தவொ கபுகொடி யபுத்ராஸெ ஶெஹா
பொமஸநந: | கிஹுஸநகிகுரோஸு
ஸநகஸு ஶெஹாதவா: || ககசு

அப்பால் மிகுந்தவமுள்ள சனந்தன ருபு சனத்
குமர சனாகயோமிகள் வாசஞ்செய்யுஞ் தபோலோக
ம் பன்னிரண்டுகோடி யுயரமுள்ளது. (ககஎற)

த தஸுத ஸ்யபஸுநம் ஸத ஸுதொகஃ
ஸ்யம்ஹுவஃ | காசா கிஸயஸம்வஹஃ கொ
டயொ நவஸவஹ || ககஅற

ஸாலித்ரேகுதிபுத ஸுதெயத்ரெ
ஹஸு ஸாநுமாஃ | ககக

அப்பாற் சத்ய ஞானமுள்ள பிரமாவினுடைய
ஸ்தாஸமாசிய சகலஸ்வரிய சம்பத்தம் நிறைந்த சத்
த்யலோகம். பதினான்கோடியுயரமுள்ளது. அவ்விடத்தி
ற் சரஸ்வதியும் வேதோபவேதங்களும் முர்த்தியுட்
ளிருப்பார்கள். (ககஅற-ககக)

ததஸு தஸு ஷட்த்ரெதிஸ்யுதிஸு
ரவிதிஷொஃ | ஸுாதெ ஜெரா கிஷத்ரி
தெ கொபிரண சுடாஹகஃ || ககஉ

அப்பாற் காந்தியுள்ள விஷ்ணுவினுடைய ஸ்தா
ஸம் நான்குகோடி. அப்பால் விசித்திரமான சிவனுடை
ய ஸ்தானம் ஆறுகோடியுள்ளது. அப்பால் அண்டக
டாகம் ஒருகோடி கனமுள்ளது. (ககஉ)

ஸதகொபிபு விவீணு உதி ஸ்ரூகா
 னமொகது | மருபலாகுது வனவா
 யம் ஸவபுஸெ ரதஸு ரோநதஃ || கஉக

இவ்வாறு பிரமாண்ட கோளத்தி னுயரம் தூறு
 கோடி யோஜன. இவ்வளவு கீழும் மேலும் நான்கு
 பக்கமும் சரிபாக தூறுகோடி அண்டகோளமென்ற
 திச. (கஉக)

தஸ்யுபுராயீம் ஷிஸம் ஸக்யு : வாகு
 தி: வருபுஷிணாது ஷிணாம் மரு
 தஸம் மகதூரா ஷலொ ஷிணாவராது ||

அண்டத்தின் கிழக்கை தேவேந்திரனும், தென்
 கிழக்கை அக்ஷியும், தெற்கை யமனும், தென்மேற்கை
 நிருதியும் ஷக்ஷிக்கின்றனர். (கஉஉ)

வஸுரிசோ வரூணொஷெவொ நஹஸா
 து வஸுரிசோ துராது | உதீவீம் லொரிய
 ஷெஸா வீஸ: ப்ராமுதராம் ஷிஸு || கஉங

அதன் மேற்கே வருணனும், வடமேற்கே வாயு
 யும், வடக்கே சோமனும் குபேரனும், வடகிழக்கே
 நானனும் ஷக்ஷிக்கின்றார்கள். (கஉங)

உனபு: ஸ்ரூகா மாரிநய ஸவபுதா
 வஹி தாஸுதா || கஉந

அதன்மேற் பிரமாவும், கீழ விஷ்ணுவும் இவ்வாறெல்லாரும் சாவதானமாக வெப்போது மதை சுகித்தின்றார்கள். (கஉ. ௨)

வனஷாபிவி கியனாரொ ருடி ருடி
 லிஸிலிதா: மருகிசெனாவ்யுபெஷா
 நொசுக்ரூதி ஹயாசிவடி || கஉச௨

இந்தப் பதின்மருக்கும் நியாமராய்ப் பத்துத்தி
 க்கிலும் பத்து ருத்திரிருக்கிறார்கள். இவர்களெல்
 லாம் ஐஸ்வரியவான்களா யிருந்தபோது அவ் வருத்தி
 ர்களின் பயத்தினாலே தத்தம் ஸ்தானத்தை விட்டு
 அசையாம விருக்கிறார்கள். (கஉச௨)

நாநாரூடுவெ டுஷா வீயெயு
 ஸுரூணாகு ஸிவெஹ: | வுதா நா
 நா யுபயரெஹுடாசி தலாமி வெ
 பபி || கஉரு௨

அந்த வருத்தர் பதின்மரும் பலவித ரூபமுள்ள
 வர்களாயும் மிகுந்த சக்தியுள்ளவர்களாயும் சூரியகாந்தி
 யுள்ளவர்களாயும் பலவித ஆயுதங்களைத் தரித்துக்
 கொண்டு மிருக்கிற அநேக பரிவாரங்களினாலே சூழப்
 பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் பெயர் சொல்லக்
 கேளும். (கஉரு௨)

கருஅ

மீருகந்திர சவ்யாயாநம்

வாஸுபாஸா வஜ்ஜெஹஸு கவாஸீ
ஸ: ப்ரதீபந: | விவகுதி ரவ்யஸாஸா
விநாகி திரஸாயிவ: || கடகூற

புத்தர் அஜர் வஜ்ஜதேகர் கபாலிசர் பிரமர்த்தனர்
விபூகி அவ்யயர் சஸ்தா பிநாமி திரிதசாதிபர் இப்
பதிம்மரு யிந்திர நாயகர்கள். (கடகூற)

வஸு கபாலகஹர ஜகநாதி ஹுதா
ஸதா: | விம்மக: வாஹகொவஸு டு
ஹந ஸாதிபிததா: || கடஎற

பஸ்மாந்தகர் சூயாந்தகர் ஹர் ஜ்வலனர் அக்ஷி
உதாசனர் பிங்கலர் காதகர் பப்ரு தகனர் இப்பதின்
மரு மந்திரியகர்கள். (கடஎற)

விபாதய யாதுகதூரொ யாஜிஜி
த்யு விபொஜகா: | யஜோபஜெஸ ஸ
பொத்யஹாஸு பநாபகா: || கடஅற

விதாதாதா கர்த்தா யாம்யர் யிருத்பு வியோக்
தா தருமபதி அசருமபதி சம்யோக்தா ஹர் இப்
பதிம்மரும் யமநாயகர்கள். (கடஅற)

திப்துகி ரூபாஸொஹனா : கு குரா
கொ பகுஜி கொஹிதள | உளப்துவிம்
மவிருவாக்ஷம்விநீர: வலாஹா: ||

நிருதி மரணர் ஹந்தா க்ருராசுர் தூம்ரர் ஸோ
ஹிதர் ஊர்த்வலிங்கர் விருபாசுர் தம்ஷ்டீ பீமர் இப்
பதின்மரும் நிருதிநாயகர்கள். (கஉக௭)

வலாதி வலவாஸாங்க ஸ்ரேதவடி
ஜலாஹகா: | சிஹாவலசிஹாவாஹுஸு
நாடாஹ ரவா: சுவா: || கரு09

பலர் அதிபலர் பாசஅஸ்தர் ஸ்வேதர் பதர் ஜலா
ந்தகர் மகாபலர் மகாபாகு சநாதர் மேகநாதர் இப்
பதின்மரும் வருணநாயகர்கள். (கஉ0௭)

வவஸீவ் திருமெய ஸ்ரேக்ஷதீக்ஷ
க்ஷபாஹகா: | கவடி ஸ்ரேஸு வஹாஹ
வஹவ-ஹாஸ வாயுவா: || கரு௧௭

லகு சிக்ரர் வாயுவேகர் சூக்ஷ்மர் தீக்ஷணர் க்ஷபா
ந்தகர் கபர்த்தீ மேகவாஹர் பஞ்சாந்தகர் பஞ்சசிக்ரர்
இப்பதின்மரும் வாயுநாயகர்கள். (கரு௧௭)

கியீஸ ராஹவலகநு ஸ்ரேயுக்ஷ
ஜடாயுரா: | வு காசி ஸ்ரீரத்யுர வு ஸா
டாஸ்துநு யக்ஷவா: || கரு௨௭

நிதீசர் ரூபவான் தன்யர் செளம்யர் ஸக்ஷ்மதீதர்
ஜடாததர் பிகாமதர் ஸ்ரீதர் ரத்னதர் பிசாதர் இப்
பதின்மரும் சோம குபேர நாயகர்கள். (கரு௨௭)

ஸவபுவிஷ்யஸ ஸவபுஜி ஜோகிஷ்ய
 ஷெஸ ஷெஷமாஃ । வசிஸிப ஸாரொ
 ஸாந மருதெஸா ஂஸாஸநாயகாஃ॥௧௩௩௨

சர்வர் வித்தியாதிபர் ஸர்வஞ்ஞர் ஞானி ஜ்யேஷ்
 டர் ஈர் வேதபாரகர் பவிப்பிரியர் கரேசர் பூதேசர்
 இப்பதின்மரும் ஈசான நாயகர்கள். (௧௩௩௨)

ஸம்ஹவிபுஹ மபுணாயுகு ஸுபுகு
 ஸு திரிசுஸுஸாநஃ । திரி லொஹந தஹொ
 லிஸு ஸாவிவாஹாஸு சிஞ்ஞபுகி ॥ ௧௩௩௩

சம்புவிபு கணுத்யகூர் திரியகூர் த்ரிதசேஸ்வரர்
 திரிஸேசவர் நபஸ் விப்ஸு சம்வாகர் விவாகர் இப்
 பதின்மரும் ஊர்த்வபாகத்தில் பிரமநாயகர்கள். ௧௩௩௩

கெராயநொ கிலஹுஷெஹி ம ஸ
 நொ ஷாஸஸரெஸுஸாநஃ । வபுஷொ வபுஷ
 பரொநகெஹ வஜொஷுஷீவ விஷு
 வாஃ ॥ ௧௩௩௪

குரோதனர் மாருதாசனர் பணிந்தியர் கர்சனர்
 உதம்பரேஸ்வரர் ஸருஷர் விருஷதர் அனந்தர் வஜார்
 தம்ஷ்டர் இப்பதின்மரும் ஜேழ விஷ்ணு நாயகர்கள்.

ததெதாஹஃ ப்ரஹ்மாவொஹ ஹுத்யே
 ஸாஸு ஸஹ்மிதாஃ | வஹ்மிதாஃ | யோ
 க்ருணாம் கெஹ்மிதாஃ | வஹ்மிதாஃ || ககக

அப்பாற் பிரமாண்டத்திற்குமேல் ஜஸமுதலான
 போகபூமிகள். அஹ்மிதாஃ | வஹ்மிதாஃ | ஸ்தானங்க
 ளிற் கிடைக்கும் பலங்களை நியமிக்கிற நுதார்கள் எட்
 டெட்டுப் பெயராக ஐந்து கணங்க ளிருப்பார்கள். ()

ஹாஸுத்யாஹ்மிதாஃ | வஹ்மிதாஃ | யோ
 க்ருணாம் கெஹ்மிதாஃ | வஹ்மிதாஃ || ககக

பாபூதி ஆஷாடர் டிண்டி ஸகுளீசர் அமரேசர்
 புஷ்கரர் பிரபாசர் கைமிசர் இவ்வெட்டுப் பெயரும்
 ஜஸ தத்வத்திற் குஃபாஷ்டக மென்று பெயருள்ளவர்
 கள். (ககக)

ஸ்ரீஸெஷ ஜஹ்மிதாஃ | வஹ்மிதாஃ | யோ
 க்ருணாம் கெஹ்மிதாஃ | வஹ்மிதாஃ || ககக

ஸ்ரீசைவர் ஜல்பர் கேதாரர் பைரவர் ஆஷா
 தேஸ்வரர் அரிச்சந்திரர் மஹாகாளர் மத்யமர் இவ்
 வெட்டுப் பெயர்களும் தேஜஸ் தத்வத்தில் அநி குஃ
 பாஷ்டகமென்னப்படுவார்கள். (ககக)

ஹேமந்ர ஸ்ரீவிஜய கௌரவக்ஷேத்ர
மயாவதாஃ । ஸநாவதோதரா ஸாட
ஹாலா ஸநவதாஃ வமெ ॥ க௭௭௭

மஹேந்திரர் பீமர் விமலர் குருக்ஷேத்ரர் கயர்
நரகலர் அட்டகாரர் நகலர் இவ்வெட்டுப் பெயரும்
வாயு தத்வத்தி விருப்பார்கள். (க௭௭௭)

ஸாணு ஸுணுக்ஷ மொகணு ஹ
கணு ஹோமபாஃ । வஸுவாஹா விஜுதா
ஹரூக்ஷ கொடூஃ வஜ்ஜெயெ ॥ க௭௭௭
வலித்ராஷுகித்ராஹு மயுவஜோ
தெஹி யோஹரெ । ஸாணுஷுகம் ஸி
ஜெஸு ஷுநாஜிதஃ கயபாஜிதெ ॥ க௭௭௭

ஸ்தானு ஸ்வர்ணசூர் கோகர்ணர் பத்ரகர்ணர்
மஹாலயர் வஸ்திரபாதர் அவிமுத்தர் ருத்ரகோடி இவ்
வெட்டுப் பெயர்களு மாகாச தத்வத்திற் பவித்தி
ராவ்டகரென்னப்படுவார்கள். இனி அகங்கார தன்மாத்
திசேந்திரிய தத்வங்களில் ஸ்தானு வஷ்டகரென்பர்
கள். அவர்களின் பெயர்சொல்லின்மேன். (க௭௭௭-க௭௭௭)

ஹேமந்ர ஹோமபாஃ ஸாணுஷுகம்
ஹோமபாஃ ஸாணுஷுகம் ஹோமபாஃ
ஹோமபாஃ ஸாணுஷுகம் ஹோமபாஃ
ஹோமபாஃ ஸாணுஷுகம் ॥ க௭௭௭

மாகோடர் மண்டலேஸ்வரர் த்விரண்டர் சகலன்
டர் ஸ்தலேஸ்வரர் ஸ்தூலேஸ்வரர் சங்குகர்ணர் காலா
ஞ்சனர் இவ்வெட்டுப்பெயரும் ஆங்கா ரதத்வத்திலும்
தன்மாத்திரையிலும் இந்திரிய தத்வத்திலும் ஸ்தானு
வஷ்டக மென்னப்படுவார்கள். (காஉற)

ஸுருக்ஷாரே ஸுராணுஷுள ஸு
கள வெஸாஹோதிதஃ ராக்ஷஸம் யாக்ஷ

மாநுவயுமீ ரோஹம்ஹுன ரோஹிபுரீகஸு||கசகஉ
ஸுளரீம் ஸுரோஜஸுரம் ஸுரோஹம் ஶீவம்
வரயோஸுரியா | கசச

பைசாசம் ராக்ஷஸம் யாக்ஷம் காதர்வம்மாஹேந்
திரம் செளம்யம் பிராஜேசம் பிராம்ஹம் இவ்வெட்டும்
புத்தி தத்வத்திற் குச்சம்புவனாஷ்டக மென்னப்படும்.

மௌணெயாதீஸ யாரோநீத க்யுதம்
க்யுதவெஸுவெ | ஸுரோஹவெஷுவகஸு
ரோர ரோரீம் வெஸு கணரீனாதஃ || கசரு

குண தத்வத்தில் யோகீசர்களுடைய ஸ்தானங்கள்
அமிருதம் மிருதம் பைசவம் பிராம்ஹம் லைஷ்ணவம்
கௌமாரம் லுளமம் ஸ்ரைகண்டம் எவ் எட்டுப் புளள
ங்கள். (கசரு)

வீரஹுஸ்ய ரூபிபிஷா பௌயி வ
 ரஸூதம் | ஸ்வபதாரபொயிகாரஸூ ஸ
 வபுரூபாயிகஸ்யம் || கசசௌ

அப்பால் தமதுஸ்தானத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட அதி
 காரத்தலிருக்கும் சகல ருத்திரரைவிட மேலான ஐயம்
 வரியமுள்ள வரபத்திரருடைய காந்தியுள்ள ஸ்தானம்
 யோகீசர்களால் குதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (கசச)

வாரிஷெவ ஹவாநன ஹிரோராவத்யஜே
 ஸாரா: | ஸ்வெபுஸாநெஸூராவெக வீ
 நெக ஸிவஸம்ஜிதா: || கசஎ

உத்யு:வவணுபுக்ஷெஸா மூணா
 நாரிபுபிபுஸம்ஜிதா: | கசஎ

வாமதேவர் பவர் அனந்தர் பிடர் உமாபதி அஜே
 ஸ்வரர் ஸர்வேசானர் ஸ்வரர் ஏகபிரர் ஏகசிவர் உக்
 ரர் பிரசண்டதிருஷ்ட ஈசர் இவர்கள் இந்த குணதத்வ
 மூர்த்தாவிலே யிருக்கிறார்கள். (கசஎ-கசஎ)

தவ ஸா மூரூணாவா ஸூ
 கெய்யாஜீநுமூரூதாமதா ஸாயிகா
 ரலிபளதீக்ஷா ரூபுரஸவபுஷுபுபு
 சிபா: || கசஅ

இவர்கள் யிருந்த தவத்தினால் மேலிருக்கும்
 குரோதேசாதிகளை யுபாசித்து அதுக்கிரக கர்த்தாக்

களாய்த் தங்களதிகாரத்திற் சமர்த்தாளாய்ச் சர்வ
விஷய ஞானக்கிரியை யுள்ளவர்களா யிருப்பார்கள்.

தெவெ ழாடிஸமுணஸ்ரீ காநு ப்ரயா
நாயிவத்நுஸுணு । கெய்யெஸய
ணஸுவது ஜெயாதிஃ விமலஸுநா
மாஃ ॥ ககரு

வணானகெகவீரளய ஸிவெடிதி
தெஸு தாஃ । கரு

குரோதேசர் சண்டர் சம்வர்த்தர் ஜோதிபிங்கலர்
ஞரகர் பஞ்சாந்தகர் ஏகவீரர் சிகேதர் இவர்கள் முன்
சொன்ன வாம தேவாதிகளுக்குப் பதப்பங் கதிக
மான ஐஸ்வர்யமுள்ள பிரதமேஸ்வரர்கள். ()

ஸவெடிஹி ய ஸவதுதநு ஸவது
ஹஃ காரணாஸுபஃ । வுருவெ ஸிப
தளயஹா காமெகமநஸகிரோது ॥ கரு

புருஷ தத்வத்திற் சகல இந்திரியங்களையுந் தனக்
கையுந் தனதாகக் கொண்டு சர்வாந்தர்யாயியான ஈஸ்
வரர் அதிஷ்டாதா, நியதி தத்வத்தில் நியதிக்கின்றவர்
அதிஷ்டாதா, காலத்தில் எண்ணுஞ் சத்தியுள்ளவர்
அதிஷ்டாதா. (கரு)

ஹுவநெஸா ஜஹாஜெவ வாரிஜெவ ஹ

வொகீஹவா: | ஸாகவியெம கூணெஸா

நாஹுஷாநாஸூ ஹாஸூரா: || கருஉ

மிருந்த காந்தியுள்ள புலவேசர் மகாதேவர் வாம
தேவர் பவோத்பவர் ஏகபிங்கர் ஏகேசுணர் ஈசாரார்
அங்குஷ்டமாதார். (கருஉ)

வரஜெஸாவரோ நாஸ விஜ்யாமஹே

கவாவஜெ | ஜஹாவாஸ வதுஷ்ஷி ஜண

வெ ஜ்ஞவாயிவா: || கருந

இவ்வெட்டுப்பெயரும் பரமேஸ்வர சமான சத்
தியுள்ளவர்கள். நாக தத்வம் விததிபா தத்வ மீவ்
விரன்டையுமுள்ளே கொண்ட கலாதத்வத்தில் மதங்
காதி யாகமங்கள் நிறியபடி. யெட்டெட்டாக விருக்
கும் அறுபத்துநான்குபுர மண்டலங்களுக்கு மதிபதி
கள். (கருந)

கநகா ஸிக்ஷொ மொவா க்ஷெஜெ

ஸொ ஸ்ஹண: வதி: | ஸுவதெஜொ

யிவளரூடி ஸ ஹநெஸாஸூ விஸூராநீ ||

அவந்தர் தரிகளர் கோப்தர் கேசுமேசர் பிரம
பதி த்ருவர் தேஜோதிபர் கஹ்ணேசர். (கருச)

ஜாயாயி காரிணாரூடி ஜ்ஞவாயி

வதீஸூரா: | ஸாஸூரா வக காராஸூ

ஹுதயூரி விவதுகா: || கருநி

கட—வது, அத்வ ப்ரகாணம் கௌ

இவ்வெட்டுப் பெயரும் மாயையில் அதிகாரிகள், முன்சொன்ன மண்டலேசர்களுக் கதிபதிகள், சம்ரா மாகிய சக்தத்திற் சுழலும் பிராணிகளைத் திருப்புகிற வர்கள். (கருஞ்)

வணதாவதெய்வ வெவாரெயம் வவடி
ஹுத ஹவாவநி: ஸீடினா ஜூநிநெய
ஸ்யா வங்கெமாவ உவாவலா: || கருஞ்

ஞானமில்லாதவர்கள், சேற்றிற் காலிட்ட பசுக்க ளைப்போல அகப்பட்டுக்கொண்டு அசக்தர்களாய்த் துக்கப்படுகின்ற பயங்கரமான சர்வப் பிராணிகளு முண்டாகும் பூபி யிவ்வளவே. (கருஞ்)

ஹுமணீ ஹவெதாஜீ ஸாணுரி
த்யூஸிகாவரா ஸுவிணீ நுநீஜீ
லா வவவவா வுடெயூரா: || கருஞ்

விடியாநாஜூலு கயிதா விடியாயா
நுடி ஸுஸுதா: || கருஞ்

அப்பாற் சுத்தவித்தையிற் பிருகுணீ பிரமவேதா ளீ ஸ்தாநுமீ அம்பிகை ருபிணீ நந்தினீ ஜ்வாலே இவ் வேழு வித்யேஸ்வரிகளும் கீழ்ச்சொன்ன மண்டலே ஸ்வர்களாலே துதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்; இவர்கள் சப்தகோடி மந்திரங்களுக்கு மீஸ்வரிகள். கருஞ்-கருஞ்

தாவா ரோவாநிஜீவஸ் டெஹொ வி
 ஞாயிவஃஸிதஃ! கெனா சொஸ விஜாவிஷு
 ராஹு வுருஹாஷுகாநாமஃ || கருஅற

அப்பா லிஸ்வா தத்வத்தில் இவ் வித்தியேஸ்வரி
 களுக்கு மேற்பிரகாசமான கார்த்தியுள்ள வித்தியேஸ்வர
 ி அனந்தாதினைப் பிரேரிக்கு மிஸ்வரராளே யபிவிய
 க்தமான ஞானக்கிரியையுள்ள ருத்ரகணங்க ளெள்
 வெட்டுப் பெயராற் சூழப்பட்டிருப்பார்கள், (கருஅற)

உஹுஷாஸாஸ்வராஸுணா கெஹவீயபு
 வஹுமஃ! ராஹுமணாஸு டிக்வா
 ராஸாஸாணி வதயஃஸிதஃ || கருகூற

அங்குள்ள ருத்ரகணங்களாவன? உச்சஸ்ரம் அம்
 பார் சண்டர் மகாவீரியர் முதலானவர்கள். அவ்விடத்
 தில் திக்குப்பாலகர்கள் தேவீஸ்கந்தர்சண்டேசர் விரு
 ஷபேஸ்வரர் முதலானவர்கள். சாஸ்திரங்கள் நிஸ்வாச
 காரிகை முதலானவை. பதிகள் அனந்தாதினள். (கருகூற)

தெவாநனாபுஸ்யதயோ மஹிதா வ
 வநாகிதஃ ! ஸுஸுராவாஹுகேவிபு
 வபிவஃ! ஸுஸாநாஷாமதஃ || கரு௦௨

அந்த அனந்தாதினின் பெயர்களும் ஸ்வரூபங்க
 ளுமுன்னமே பிரஸ்னே செய்யும்போது சொல்லியா
 யிற்று. (கரு௦௨)

ஸஹஸிவெ வலி துரம ஸகஷாதி வ
 ஸிஹடி : டெவ ஸஹஸிவொஷிண்டி ஸி
 வுத்யாதி கடுவூரா : || கககக

அப்பாற் சதாசிவ புவனத்திற் பஞ்சபம்ஹ
 ஷடங்கங்களையும் சதாசிவர் ஜ்வாலினி முதலான சகல
 நிஷ்களான வெட்டு ருத்திரர்களையும் பரிவாரமாகக்
 கொண்ட சதாசிவ தேவரிருக்கின்றார். (கககக)

அப்பால் பிந்துவில் நின்றுத்தி முதலான களாதி
 பதிகள் நால்வரு மிருக்கின்றார்கள்.

நாடு யநிவதிஸுகள ஸவ்யஸகி 3
 தாண்டா : | யொநிவ்யஸு வாலிஸா :
 வதய : வரதஸிவ : || கககக

நாதபுவனத்தில் ஸ்வகந்திராகமத்திற் கூறியபடி
 கோடிசந்திரப் பிரகாசரையும் பத்துக்கை முன்று நேத்
 திர முள்ளவராயும் கொண்டாமரை யாசனத்தி லிரா
 நின்றும் சந்திர சூடராயும் ஐந்துமுக முள்ளவராயு
 மிருக்கின்ற நாதேஸ்வரிருக்கின்றார்.

சத்தியிற் சகலமான சத்தியுள்ளவர்களுக்குந் தலை
 வரான பாமேஸ்வரிருக்கிருர். அங்கேய நாதபிந்து
 வாதிக் காமமாகச் சகல ஜகதற்பத்தி யேதுவான
 குண்டலினீ சத்தியும் புவனபதிகளான வசீசர்களு
 மிருக்கின்றார்கள்.

அப்பாற் சகல காரணங்களைபுங் கடந்து நிஷங்கள்
மாய்ப் பரமான சிவஸ்வரூப மிருக்குமென் றறிக. (1)

ஸஹஸிரிவ ஸரிவாஹாயு கஹிதாணு வ
வஹ்ஸிகிஃ | ஸவபூதி ஸபவிஸூரி ஸ
ஹிபூபுஃ வதயஃகயபு || (௧௭௭௭)

சதாசிவ தத்வத்திற்குமேற் சிவதத்வம் வரையி
நீருக்கு மத்வாவில் நிவிர்த்தியாதி கலேஸ்வரர்களுக்
கும் நாதேஸ்வரர் முதலானவர்களுக்கும் திவ்ய தேக
போகஞ் சொல்லியது, அந்தச் சதாசிவ தத்வத்தில்
தானே சர்வவிதாயங்களுக்கு முடிவு. அதற்கப்பால்
நிஷ்கா சிவந் தனிர வேறொரு அதிகசய தாரதமய
மில்லையா! அவ்வாறிருக்க அப்பாற் பதிபேதங்க ளெப்
படிச் சொல்லலாம். (௧௭௭௭)

உத்தரம்.

ஹம்ஸாநதீத்யு ஸாஹாஹம் தகவம்ஸா
ஹஸிரிவ ஸுதபு | ஹவநாந்யுவி நாஹ
ஹி கலாநாந்யுஃ வதிஸிரிவாஹ || (௧௭௭௮)

அனந்தேசாதி வித்மேஸ்வரரோடு கூடிய ஈஸ்வ
ர தத்வத்தைக் கடந்து நிஷங்க தத்வம் வரையிற் சதா
சிவ தத்வமென்றறிக. இவ்விடத்திற் புலனங்களும்
நாகவிந்துவாதி கலையுளே; சிவனன்றி வேறொரு பதியு
மில்லை. (௧௭௭௮)

சிவதபுரா ! நிவபுத்திரிதி தக்ஷஸூநா த
தெஸொலி நிவபுத்திரோது || ௧௧௭௭

எந்தச் சத்தியினாலே பதிநான்குவித பூதசர்க்கத்
தையும் ஜானமார்க்கத்தி லாசையையும் விட்டுக்
கைவல்யாபிமுகமாகச் செய்கிறாரோ அவ்வாறு திருப்
புகழ் சத்திக்கு நிவருத்தியென்று பெயர். அந்தப் புல
னமும் நிவருத்தி புலனம். அங்கிருக்குமஸ்வரானுக்கும்
நிவருத்திமா என்று பெயர். (௧௧௭௭)

இவ்வாறு ஸ்தானபேதத்தாலும் கிருத்ய பேதத்
தாலும் பதிபேதமென்றாக.

நிவபுத்தஸ்யுமதிமபுருயோ யயாவூ
பூவாவூணா ! நிவபுத்தெவபுதிஷா
ஸாஸூநா தகாஸுதததி || ௧௧௭௮

இவ்வித கைவல்யாபி முகனாகத் திரும்பி அவனு
க்கு மீட்டுந் தாழ்ந்த சம்சார மார்க்கத்திற் கதியில்லா
மல் கவித்த நிறுத்துகிறபடியால் அந்தச் சத்திக்குப்
பிரதிஷ்டைபென்று பெயர். அந்த ஸ்தானமும் பிர
திஷ்டையே! அதற்கதிபதியும் பிரதிஷ்டாவா என்ன
எப்படுவர் (௧௧௭௮)

திகூவாமரீவிஷபம் யயாஜூநாந்நி
த்யுணா || ஸாவிஷாஸூநாநிவபுஸூ
விஷேஸஸு சகீஸா || ௧௧௭௯

எந்தச் சத்தியால் அணுவிற்குச் சப்தாறுமாவன்க
ளே விட்டு நேரிட ஸ்வரூப சாக்ஷாத்காரத்தைக் கொ
டுக்கிறாரோ அந்தச் சத்திக்கு வித்தையென்று பெயர்.
அந்த ஸாதனமும் வித்தையே! அதிபதியும் வித்தேயசர்.

ஸவபுஷ்பபுஷ்பஸுபேநம் யயாஸ்ய ச
நுமெஹம் : ஸாஸாநி ஸததெஹி
தக்ஷகுவபுநு லொவிஸாநிராநு || ௧௪௦௨

எந்தச் சத்தியினால் அணுவிற்குச் சகல துக்கங்க
ளையுஞ் சாந்திசெய்கிறாரோ அதற்குச் சாந்தியென்று
பெயர். அந்த ஸ்தானமும் சாந்தியே! அதைச் செய்ப
வரும் சாந்திமான். (௧௪0௨)

இவ்வாறு விந்துகலைகள் நாலையுஞ் சொல்லி இனி
நாத கலைகளைச் சொல்கின்றார்.

உளபூபாயொ விஷயானொகொ ரஹ
ந்யஸ ரஹதார : ரஹதஸு தி யதெ வி
தொயானிவிபூஷுத : || ௧௪௦௩

தா ஐநிகாஷ்யாஸஸ்யஸாநம் ததாநீஸ
ஸிஸ ஸுஷவி || ௧௪௦௪

முமுக்ஷுவான ஆன்மாவிற்குமேலும் கீழுமெங்கு
முண்டாகும் பிரகாசமானது எந்தச் சத்திகளாலே
பெரிதாகவும் மிகப்பெரிதாகவும் மிகமிகப்பெரிதாகவும்
செய்யப்படுவதோ அந்தச் சத்திகள் மூன்றிற்கும்

வரிசையாக இந்திகை தீபிகை போசிகையென்றுபெயர். அந்த ஸ்தானங்களுக்கும்மேதேபெயர். அந்தச் சத்தியுள் ளவருக்கும் இந்திகாவான் தீபிகாவான் போசிகாவான் என்று பெயர். (௧௪௧௭ ௧௪௨)

மேல்மோசிகை ஊர்த்வகை என்னுஞ் சத்திகளி ன் வியாபாரஞ் சொல்கின்றார்.

ஸவபூஜா க்வாழியொமெவிகியொஜ்யகூம்
ஜோஸகஃ । பூஜாவிபூதஜ்யயாவாஸ்ய
ஜோவிகா ததபூனாகஃ ॥ ௧௪௩

ஜோவகஸக கியாகூது யயெஸாநம்
கரொகிக்யு । லொபூபூமா ததபூனாகி
ததீஸஸூபூபூவாகிஃ ॥ ௧௪௪

வித்யேசர் முதலான வதிகாரிகளுக்குச் சர்வஞ் சூத்வாதி குணப்ருந்தபோதிலும் மலாம்சஞ் சிறிகிருப் பதாலுண்டான பிரேரிக்கப்படுங் தன்மை யாதொரு சத்தியாலே விவிவிக்கிறாரோ அதற்கு மோசிகையெ ன்றுபெயர். அந்த ஸ்தானமும்மோசகமென்னப்படும். அதைச் செய்பவரும் மோசகராவர். எந்தச் சத்தியா லே அவ்வாறு நுதுக்கிபிக்கப்பட்ட வாத்மாவை ஈஸ் வானாகச் செய்கிறாரோ அந்தச் சத்திக்கு ஊர்த்வகை யென்று பெயர். அந்த ஸ்தானமு ழுர்த்வகை மென்னப் படும். அதற் கதிபதியும் ஊர்த்வகேச ரென்னப்படு வர். (௧௪௩-௧௪௪)

பெவிதகவடிவோவனாஸெவஸாயத
 பொயதஃ । தெசக ஸ்வித்யுன ரோநந்
 ப்ராவ்யபாதி வராவடி ॥ க௭௫

நவஸ்யஷ்டாதி காவ்யுதி ஸாக்யுதி
 ஷாஸிதெயதஃ । க௭௫

யாதொரு பொயர்கள் மேற்சொல்லும் பலவிதபுல
 னங்களிற் கூட்டிவைக்கும் பலவித வுபதேசருபமான
 சைவதிசுஷா ஞானயோகத்தால் எந்தப் பதத்தையடை
 ந்திருக்கிறார்களே॥ அங்ஙனம் எந்தப் பதத்தி லிருக்கும்
 வரையில் ஒப்பற்ற ஆனந்தமயமான போகத்தை
 அடைந்து பின்பு பரமான சிவசமான சாயுச்ய பதத்
 தை யடைகிறார்கள். ஆனால்வர்கள் நிர்திசய நிர்வாண
 னந்த நிஷ்டர்க ளாகையாற் சிருஷ்டியாதி சிருத்யங்க
 ளென்னவற்ற செய்கிறதில்லை. (க௭௫-௧௭௬)

ஐதி ஸாக்யஸிவம் சகா வ்யாவ்யராகம்
 வெஸதஸுவ । க௭௬

இவ்வா ரீஸ்வர தத்வத்திற்கு மேல் நிஷ்டை சிவ
 தத்வம் வரையிற் சதாசிவ தத்வஸ்வரூபஞ் சுருக்க
 மாக வுமக்குச் சொல்லப்பட்டது. (௧௭௬)

அவரது சத்தி தத்வமு மதற்குளடங்கின தென்
 னிற்று..

ஸதீரபெயுவ சிதெதுஷ ஸகல: சூ
த்யெமாத: | சூத்யுஷாடி விஷபம்
நிஷபெனாதூத ஸவ்யாடி | கௌ

சத்திய மிவ்வாதே விபாபகையா யிருக்குமென்
தறி. இவ்வாறு சொல்லிய முறையே பிந்தச் சதாசிவ
நாதர் ஸ்தித்யாதிவிபாபார வசத்தினர் பஞ்சபரம்ம
சம்பந்தங்களான தாரை ஸுதாரை தரணி முதலான
மூப்பத்தெட்டு கலைகளுடன் கூடியிருப்பார். அந்தபஞ்ச
கிருத்யமு மவருடைய இச்சையினாலே முகலி லேற்
பட்டது. கிருத்யமில்லாத வேளையிலெப்போது மவர்
நிஷ்களரே. (கௌ)

ஹரி: ப்ராபாநிகொமுநி விஷா
ஸிஷா கௌடிய: | மூணகாராடிஸாடி
ஸூதூதூதிகொடு ரபொரோடு |

பருக்ஷ பிரகிருதி மாயை சுத்தவித்தை விந்து நா
த கலைகளொன்பது இவை பந்த ஸ்தானங்களாகும்.
இதில் பார்த்திவ பிராகிருத மாயாதத்வங்கள் மூன்று
ம் பாசபந்தமா இருக்கும். நாத கலைகளில் நடுவிருந்
கும் ரோசிகையெல்லும் கலைக்குக் கீழ்ப்பட்ட இகதி
தை நீபிகை கலை பிரண்டும் பிந்துகலை நான்கும் சுத்த
வித்தைமாயை பிராகிருதி பிருக்ஷி ஆகப்பத்தும் முக்கி
யமான பந்தஸ்தானமென்றுசொல்வார்கள். விந்து
நாத கலையொன்பதும் சுத்தவித்தையும் இந்தப் பத்தும்

முக்கிய பந்தஸ்தானமென்பர் சிலர். நாதகலை முடிவு வரையிற் கீழ்ப்பட்ட ஸ்தானங்களெல்லாம் நிரதிய சர்வஞ்ஞத்வாதி பாசமேஸ்வர ஸ்தானத்திற்குப் பிரதி பந்தக மாகையாற் பாசங்களே பந்தஸ்தானங்க ளாகு மென் றறிக. (கஎஅ)

இனி முன் சொன்ன ககனைசர் முதலானவர்களின் ஸ்தான மிவ்வளவு அளவுள்ளதென்பதைக் கூறு கின்றார்.

உளவுக் களையாவிடி யாய ஸூத்ரியகே
மஹநாயிவாஃ ! தடிஞராவ தெதா வடி
தியீ ஜாதிக்ஷணா ॥ கஎக

வித்யையென்ப திவ்விடத்தில் மாயையென்றறிக. மாயைக்குக்கீழே கலைக்குமேலே ககனைசர் முதலான ருத்ரர்களின் ஸ்தானங்களென்று சாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்படுகிறது. அந்த மாயைக்குங் கலைக்கு நடுவி னளவு இவ்வளவென்று புத்தியாற் குறிப்பா யறியவே ண்டுயது; மாயாதத்வ மனந்தமென்று சொல்லுமிறு படியால். (கஎக)

அயொ ராவ யுநொரொவ க்ரூப
ஸவ யொமிநொஃ ! வீமபஃ ப்ராதினொ
நெயுந ஸகிகத அயாவயிஃ ॥ கஅ௦

இவ்வாறு சொல்லிய முறையே வுற்பத்தியுள்ள சுத்தாசுத்த மார்க்கமிண்டிற்கு முற்பத்திக்குப் பிரதி

லோமமாகச் சுத்தாத்வாவிற்குப் பராசத்திவரையிலும்
அசுத்தாத்வாவிற்கு மாயைவரையிலும் ஒடுக்கமறிய
வேண்டியது. (௧௮௦)

கருக்கமாகச் சொன்ன சங்காரக்கிரம விசேஷத்
தையறிய இச்சைகொண்டு முனிவர் பிரச்னை செய்கி
றார்.

வ_௧ஸஸ_௨ராய ஸ_௩ஸஸ_௪ வ_௫ஸ_௬ ஸ
க_௭ஃ கிபாது | தக்ஷோ_௮ஸ_௯ ஹவது
ஸ_{௧௦}ருஹி ஸவ_{௧௧}பாஸ_{௧௨} டிஸ_{௧௩}ஸ_{௧௪} || ௧௮௧

பகவானே! தேவரீர் சர்வாகமார்த்தமுந் தெரிந்
தவராகையால் வியஸ்தமான பிரவிருதி முதலான
அசுத்த மார்க்கத்திற்கும் சமஸ்தமான சத்தி தத்வம்
ஸரையீவிருக்கும் சுத்தமார்க்கத்திற்கும், சங்காரமா
னது எவ்விதமாய் எத்தனைகால முண்டாயிருக்கும்;
அதைத் தெரியச்சொல்லவேண்டும். (௧௮௧)

இதற் குத்தாம்.

ஹோஸா_௧வெ ஸ_௨ஸஸ_௩ வ_௪ஸஸ_௫ ரா
வானரோ_௬ ஸா_௭ஃ | ஸ_௮மெ_௯பா_{௧௦} வெ_{௧௧}ஸ_{௧௨} ஸ்ரி
கெ_{௧௩}ஃ கா_{௧௪}ஃ க_{௧௫}யோ_{௧௬}நொ_{௧௭}வ யாய_{௧௮}பு_{௧௯}தா_{௨௦} || ௧௮௨

எப்போதுமேனக புருஷர்களுக்குப் போகசாதன
மான ததுவாண புவனதிகளை யுண்டாக்குவதற்
குறைந்த சத்தியுள்ள மாயா தத்வத்திற்கு மீட்டிந்

காரியங்களை யுண்டாக்கும்படியான விசித்ரரத்தி கூர்மையாகும் பொருட்டும், சம்சார மார்க்கத்தி லிளைப் படைந்த சம்சாரிகலிளைப்ப றும்பொருட்டும், வியஸ்தமான பிரகிருதி முதலானவற்றிற்கு நடுவி லவாந்தரப் பிரளய முண்டாகின்றது. தன்னிச்சையால் பரிக்ரகக் கப்பட்ட சதாசிவாதி சகல ரூபங்களி னுபசங்காச காலமான மகரப் பிரளயத்திற் சமஸ்தமான சத்தியந்தமான சுத்தாத்வாவிற்குப் பிரளய முண்டாகிறது. சிருஷ்டியு மிப்படியே வியஸ்த சமஸ்தக் கிரமமாக வுண்டாக்கும் பர அபரர்களான வித்யேஸ்வரர் முதலான அநேக அதிகாரிகளாலே செய்யப்பட்டபடியால் வியஸ்தமென்றும் பரமேஸ்வரர் இச்சையாற் பிரேரிக் கப்பட்ட அனந்தாதிருபமாக விருந்து சிருஷ்டிக்கிற படியால் சமஸ்தமென்றும் சொல்லப்பட்டது. இந்தப் பிரளயத்தின் கால மெவ்வள வென்னில்? இதற்கு ஸ்திதி பூர்வமாதலால் ஸ்திதிதகாலத்தி னளவை முன்னஞ் சொல்கின்றேன் கேளும். (௧௪௨)

வதாயும ஸஹஸ்யானு கஹமெயு
 ரோண ஜந நஃ । கிஸாதவ துமெஹாரா
 து ரோமெநநாஸ வராஜுகெ ॥ ௧௪௩
 விவயொவ்யுசு க்ருமெமெணஷ ப்ர
 க்யத்யாழி கிவாயுகெ । ௧௪௪

கிருதயுகமுதலான நான்குயுகமு மாயிரமுதை

திரும்பிப் பிரமஃவிற்கே ர் பதலாகும். அவ்வளவே
யிரவும். ஆகக்கூடிய திவங்கள் முன்னுற்றதுபதானஸ்
தர் வருஷம். அவ்வருஷம் ஒன்று பத்து நூறு இது
முதலாக வருவ் கணக்கில் பார்த்தமென்னுங் கணக்கு
வரைவ்ஸானஸ் இந்த வியஸ்தமான அசுத்தாத்வா
விற்குப் பிரளயமாகும். இந்தப் பிரகிருதி முதலான
வுபாதான காரணங்கள் கிருஷ்டிக்கு விபரீதமாய்த்
தமீழ்முகச் சம்ஹிக்கப்படும். (கஅ௩-கஅ௪. ௨)

அப்போ ததற் கதிகாரிக ளெவ்வித மிருப்ப
னெனில்?

தீஹா ருஹிஸதம் வீரஸீகணஸவ
வ்யாநவாஃ | ஸக்யாக்ரே ஜமஸஸு
ஹி ஸாஹிஷ்டெஹாஸா விபதஃ || கஅ௪. ௨
வ்யக்யதி ஸாஸயாது கா ல ஹி ஸா
வாஹிஸுஸாஸத || கஅ௫

அப்போது சதருத்ரர்களும் வீரபத்ர ஸ்ரீகண்ட
தேவரும் குரோதேசர் சண்டர் சம்வர்த்தர் முதலான
பிரதானதிகாரிகளும் தங்களாஸதிஷ்டக்கத் தக்கதாயும்
அப்போது சத்திரூபாதலாற் சூர்த்மமாய் மிருக்கின்
ற ஜகத்தையும் பிரகிருதியி விராஜித்த கர்மவாசனோ
யுள்ளவர்களையும் ஸ்விதிமுதல் கலைவரையி லிருக்குந்
ததலங்களா லுண்டாக்கப்பட்ட சூர்த்மதேக முள்ள
வர்களாய் மிருக்கின்ற அனுக்களையும் தமது சத்தியா

லதிஷ்டத்துக்கொண்டு அந்தப் பிரளயகால முடிவு வரையி விருப்பார்கள். (கஅக-உகஅடு)

ஸிவெஷு ஜேஹுஹுஹ ஜேஹூயிவத்
ரிதாஃ | காமஜமக் ஸுஜேஷ்வாடி ஸ்ர
யிகாரம் ப்ருகுவதுதே || கஅக

பின்பு அளாந்தர சிருஷ்டியாரம்பகாலத்திற் பரமேஸ்வர னிச்சையா லேவப்பட்டு அளந்தாதி வித்யேஸ்வரர்களாற் பிரேரிக்கப்பட்ட மண்டலேசரேன்னு மதிகாரி, ருக்மார்களாலே பிரவர்த்திக்கப்பட்டவர்களாய்க் கொண்டவர்கள். அந்தக் காலத்தில் நுகத்தை யுண்டாக்கித் தங்கள் தங்களதிகாரத்தைச் செய்வார்கள். (கஅக)

இவ்விடத்திற் பிரகிருதியிற் கர்மவாசனையிருக்குமென்று சொன்னதிற் சந்தேகித்து ருஷி வினாவுயிருர்.

கருய யஜோஷிகந்தவ மூணுகென தெள
லிதழ் | மூணினொ நமூணொவெதி
ப்ருகூதா வுயுதெகயு || கஅக

தருமாதரும ரூபமான கன்மங் குணமாதலாற் புத்திரீருக்கும் குணியைவிட்டுக் குண நீங்கா தாகையாற் பிரகிருதியி லிருக்குமென்று எவ்வாறு சொல்லலாம். (கஅக)

இதற் குத்தாம்.

வத்யுஸுயி மூணுகரு நாவெ

அதி மூணிநொமூணஃ | ஷெஹாக்ஷ மஸு
 ஹுரீ நானாக்ஷஸு | ததெத்ராவயய |
 தெ || கஅஅ

கன்மம் புத்திகுணமென்பதும், குணியைவிட்
 டிக் குணம் நீங்காதென்பது முண்மை. ஆனால் சரீ
 ரேந்திரிய விஷய போக பூமிகளெல்லா மவ்விடத்தி
 லிருப்பதா லுபகாரமாகச் சொல்லியது. (கஅஅ)

இவ்வா லுபகாரமாகச் சொல்லுவதற்குத் திருஷ்
 டாந்தம்.

சூயாரெ காரணெகாயெ | ஸரீவெ
 வொவகாரகெ | யரீடாடிநு க்யுதள
 வெதி யக்ஷணம் ஸஞ்ஜயொஜிமூஃ || கஅக

முக்யார்த்தஞ் சொல்லக்கூடாத விடத்திற்
 கௌணவிருத்தியாகச் சொல்லு மர்த்தத்தை லக்ஷணை
 யென்று தெரிந்தவர் சொல்கின்றார்கள். அஃதெங்ஙன
 மென்னிங்? கட்டில் கூப்பிடுகிற தென்னுமிடத்தில்
 கூப்பிடும் பிள்ளைக்குக் கட்டி ஸாதாரமாகையா ஸாதார
 த்தில் லக்ஷணை. கெல்லைப் பேப்பரானென்னுமிடத்தில்
 அதற்குக் காரணமான மனையில் லக்ஷணை. பஞ்ச வஸு
 திரமென்னுமிடத்துப் பஞ்சின் காரியமான நாலில்
 லக்ஷணை. கங்கையி லிடச்சீசரியென்னுமிடத்துக் கங்
 கையின் சம்பமான கரையில் லக்ஷணை. பிசுந யிருக்
 கச் சொல்லுகிறதென்னுமிடத்துப் பிசுந மிகுந்த

அன்னவியஞ்சனாதி திருப்தியேதுவாதலால் உபகார
லக்ஷணை. சிங்கம் பிள்ளையென்னுமிடத்துச் சிங்கத்தின்
தருமமான செளரியாதி குணநுப்பதால் தருமானு
கார லக்ஷணை. சுமங்கிறவன் மாடென்னுமிடத்து மாடு
போல் முதுகில் சுமப்பதால் ஆகாரானாக லக்ஷணை.
இவ்வாறு முக்யெயர்த்தஞ் சொல்லக்கூடாத விடங்க
ளிலெல்லாம் உபசாரமாக லக்ஷணை சொல்கின்றார்கள்.

வனவம் மூணா டி லு மூணா வரா
வெழு மூணகாரணம் ! கனா வெவீ க
லாம்பாயா லூயிகாரவராஜுலீ ! ககூ
நிதவதுதள நிவதுதெ டெவாஸு டி
யிகாரிணை ! லுமூலித ழா டிகொ யலா
டியிகார லுடாஸு யம் || ககூக

இப்படிக்குண முதலான சிருஷ்டிகட்குப் பரார்
த்தமென்னுங்காலமுடிவில் லயமுண்டாகிற தெப்படி
யென்னிஃ? இந்தக் குணங்கட்குக் காரணமான அவ்ய
க்தமனது கலையி லெட்டுங்குகிறது. அந்தக் கலை தன்
னதிகாரத்தை விட்டொழிந்த மாயை லடங்குகிறது.
மாயா திகர மொழிந்தவுடனே அந்த மாயா திகாரிக
ளின் சிருஷ்டியாதி யதிகாரம் மாயையை யாச் சயித்த நா
கையா லவர்களு மொழிந்திருக்கிறார்கள். (ககூ0-ககூக)

இப்படி யசுத்தாத்வாவின் சங்கராஞ் சொல்லி
யாயிற்று. இனி, சுத்தாத்வாவின் சங்கராஞ் சொல்கின்
றார்.

நுஸுதாஷ்டம் | வமெயு நெனாஸுவா
 ஷேவா ஸுஷள ஹவாடிபு ஸ்விதாஃ || ககௌ

வணிகே தநுஷ்டவஃ ஸ்வித ஸுநா
 து வணிகே | ஸுநுஷ்டவஃ தநுஷ்ட
 ஸுநா நெனாஃ ஸ்வித நெனா ஸுஸி
 தாஃ || ககௌ

சுத்தாத்வா பஞ்ச ஸ்கந்தமாநபே. திலும் அதில்
 விந்து தத்வமடங்கிப்ருக்கிறபடியால் பாவப் பிரத்தி
 யங்களு மிருப்பதற்கு விரோதமில்லை. அஃதெவ்வா
 நென்னிஃ? சூக்குமமகிய பாநாதமே கலை காலம்
 ராகம் வித்தை புரு-ன் என்னும் ஐந்து தத்வங்களுக்
 காச்சரமாய்ப் பஞ்சகலையென்று பெயர்கொண்டு
 ஸ்துலநாத மாகிறது. விந்துவானது அவ்வியக்தம்
 குணதத்வம் புத்திகதத்வம் ஆங்காரம் என்னும் நான்கு
 பாகக் கிரந்திக் காதரமாய்ச் சதுஷ்கலை யென்னப்
 படுகிறது. அதில் ஆவ்யாதத்தில் மன முதலான இந்தி
 ரியங்களும், புத்தியில் முஷ்சோன்னபடி பாவப் பிரத்
 யங்களு மிருக்கும். பஞ்ச மந்திர முர்த்தியான சதா
 சிவ தேவர் பஞ்ச தம்மாத்திரைகளை யதிஷ்டித்துக்
 கொண்டிருப்பர். சூக்கும தேவத்தை யுண்டாக்கும்
 பூதங்களில் மந்திரேசர்கள் வியாபித்திருப்பர். பிருகிவி

யாதி ஸ்தூலபூதங்களிலே மந்திரங்கள் வியாபித்திருக்
கும். இவ்வாறு சுத்தாத்வாவு மிவற்றையெல்லா முள்
ளடக்கிக்கொண்டிருக்குமென்பது கருத்து.

(கசுகூற—கசு௪௭—கசுகூ௨)

உரைத்த வித்யாபாதத்தை முடிக்கவும், மேலு
ரைக்கவேண்டிய கிரியாபாதத்தைச் சூசிப்பிக்கவும்
ஸ்லோகஞ் சொல்கின்றார்.

உகியடிணுநிரொயி யூனாஸீஜாடி ॥
டிஷ்டம் வஸுஸித ஸுதடிஹிஃ வாஸ
ஜாம ஸுஹுரி। தஹுஸி நிதிதவ
கூறிண கியாகொரு வடிவி ஹதஸ
கிஸாஹவீ ஶிஞ வஹசு ॥ கசுகூற
கஸ

இவ்வாறு சொல்லப்பட்டதாயும் பசுசாஸ்திரங்க
ளிற் பதிந்த ஞானமுள்ளவர்களா ஸ்ரீயப்படாததாயு
மீருக்கின்ற மலம் கன்மம் மாயை முதலான மிகுந்த
பாசங்களாகிய வலையை நீக்குவதற் கேது வேதென்
னில்? மேற்சொல்லுந் தீக்ஷாக் கிரமத்தினாலே பிரகாச
மான தடையற்ற வல்லமையுள்ள சிவமந்திர சம்பத்
தாகும் தீக்ஷாக் கிரியாநுஷ்டானத்தினற் கூர்மையான
தனது சத்தியுள்ள சிவமந்திர சம்பத்தானது மல முத

கஅஅ

மீருகேந்திர சவ்யாக்நம்

லான பாசங்களைப் போக்கி மேலான சிரேயஸிற்ரு
நிமித்தமாகுமென்பது கருத்து. (ககக௯)

பநின்முன்றாவது, அத்வ ப்ரகரணம்

முற்றிற்று.

மீருகேந்திர வித்யாபாத முடிந்தது.

மீருகேந்திராகம வித்தியாபாதம்

படலம் கங-க்கு கூடிய ஸ்லோகம் சச்சுரு

சமஸ்கிருத உரையாசிரியர் வாக்யம்.

கிரிவநுவ யொநி யடிடிவிகிவி
டிவ ஸுதம் வு செபயிகுதத ஹ
வலுநிஷ்டுமஜிபுதழ் சலிக்வ ஸரொ
வித வு குதவஸு ரீரோஸநாநுமெம்
டி விவதால்ஹஸுரது தவிடா ரா
டிமஃ ||

க

இந்த மீருகேந்திராகம வியாக்யானத்தில் ஏதாவ
தொரு சொல் உபபேயாகியில்லாததையும் பிரகிருதமா
காமலுமிருந்தபேயிலும் அது சமயத்திற்குத் தக்க

படி உசிதமான பிரகிருத வஸ்துவை விசேஷித்து
விசாரிக்கும் பொருட்டா தலாத் பிரகிருதத்தில் நிகழ்
பிரயோசனமாகாது. ஆதலா விதனிதத்தில் இந்தச்
சாஸ்திரார்த்தந் தெரிந்தவர்களுக்கு மிகவு மன்புண்
டாகக்கடவது. (க)

ஸாங்குரகண ஸ்ரீசிஷ்யாகுணா உதா
ஹ ஹம்ஸுஸா ! நாராயணகண உரோகக்
வந்தெவ ராவ ராயயது பதிடு || உ

சங்கரகண்டருடைய குமாரராகியபட்டவித்தியா
கண்டரிடத்தி ஸதுக்கிரகம்பெற்ற அவர் குமாரரான
பட்ட நாராயணகண்டரென்பவரிந்த மீருகந்திரா
கமத்திற் குரைசெய்தார். (உ)

இவ்வாறு பட்ட வித்யாகண்டருடைய குமாரர்
பட்ட நாராயண கண்டர் செய்த மீருகந்திர விருத்தி
முற்றிற்று.

